

ВЕЛИКА СРБИЈА

ISSN 1452-9165

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, МАРТ 2011. ГОДИНЕ
ГОДИНА XXII, БРОЈ 3440

**Учесници Међународног скупа подршке
и друге угледне личности широм света поручили:**

ШЕШЕЉ ДОЛАЗИ!

**ХИТНО
ОСЛОБОДИТЕ
ШЕШЕЉА!**

Др Војислав Шешељ

**ФЕНОМЕНОЛОГИЈА
БАЛКАНСКОГ
ДЕСПОТИЗМА**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2000.

Др Војислав Шешељ

**ВЕЛЕНЗДАННИЧКИ
ПРОЦЕС**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2001.

Др Војислав Шешељ

**НАРКОМАНИЈА
БУКА МАНИТОГА**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2000.

Др Војислав Шешељ

**СРБИЈА ПОД
АМЕРИЧКИМ БОМБАМА**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2002.

Др Војислав Шешељ

**ПАКЛЕНИ
ПЛАНОВИ ЗАПАДА**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2001.

Др Војислав Шешељ

**КОНТРАРЕВОЛУЦИОНАР
У БУАДОЖЕР РЕВОЛУЦИЈИ**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2001.

Др Војислав Шешељ

**ДОСМАНИЈСКИ
ЗУЛУМ НАД СРБИЈОМ**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2002.

Др Војислав Шешељ

**ГЛАВНИ МИЛОШЕВИЋЕВ
ПОЛИТИЧКИ РОБИЈАШ**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2002.

Др Војислав Шешељ

**УБИСТВО
МИНИСТРА ОДБРАНЕ
ПАВАА БУАЛТОВИЋА**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2002.

Др Војислав Шешељ

**ДОСМАНИЈСКИ СЕЗМЕНИ
НА ПРАВНОМ ФАКУЛТЕТУ**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2002.

Др Војислав Шешељ

**ГЛОГОВ КОЛАЦ
У ДОСОВСКОМ СРЦУ**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2003.

Др Војислав Шешељ

**ДОСМАНИЈЕ КАО
НОВИ ЗАЊИЧАРИ**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2003.

Др Војислав Шешељ

**ЧЕТНИЧКА САБЛА НАД
ДОСМАНИЈСКОМ ГЛАВОМ**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2004.

Др Војислав Шешељ

**ЖИГОСАЊЕ
ДОСМАНИЈСКОГ
БЕШЧАШЋА**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2003.

Др Војислав Шешељ

**СТАНКО СУБОТИЋ
-ЦАНЕ ЖАБАЦ
КРАЉ ДУВАНСКЕ МАФИЈЕ**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2004.

Др Војислав Шешељ

**КРВАВЕ РУЧЕРАС
МАДАЕН ОБРАЈТ**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2006.

Др Војислав Шешељ

**ГЕНОЦИДИИ
ИЗРАЕЛСКИ ДИПЛОМАТА
ТЕОДОР МЕРОН**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2004.

Др Војислав Шешељ

**ЂАКОЛОВ ШЕРГТ
ЗЛОЧИНАЧКИ РИМСКИ ПАПА
ЈОВАН ПАВАЕ АРУГИ**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2003.

Др Војислав Шешељ

**ВАШИНГТОНСКИ
СЕКСУАЛНИ МАНИЈАК
БИЛ КЛИНТОН**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2005.

Др Војислав Шешељ

**СВЕДОК ОДБРАНЕ
СЛОБОДАНА МИЛОШЕВИЋА
У ХАШКОМ ПРОЦЕСУ**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2005.

Др Војислав Шешељ

**У ЧЕЛУСТИМА
КУРКЕ ДЕА ПОНТЕ**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2006.

Др Војислав Шешељ

**ЕНГЛЕСКИ
ПЕДЕРСКИ ИСПРАК
ТОНИ БАСР**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2005.

Др Војислав Шешељ

**КРИМИНАЛАЦ
И РАТНИ ЗЛОЧИНАЦ
ХАВИЈЕР СОЛАНА**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2006.

Др Војислав Шешељ

**ПОДМУКЛИ
ГЛАСКИ ПИЦЦОВЕАЦ
ЖАК ШИРАК**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2006.

Др Војислав Шешељ

**ХИТАСРОВИ
НАЈКРИВИЈИ СЛЕДБЕНИЦИ
ХЕАМУТ КОА И ХАНС ГЕНШЕР**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2006.

Оснивач и издавач

Српска радикална странка

За издавача

др Војислав Шешељ

Главни и одговорни уредник

Елена Божић-Талијан

Заменик главног

и одговорног уредника

Марина Томан

Помоћник главног

и одговорног уредника

Момир Марковић

Редакција

Иван Нинић, Борис Алексић,
Душан Марић, др Никола Жутић,
Слађан Мијаљевић, мр Дејан Мирковић,
мр Александар Мартиновић,
Будимир Ничић, Амџад Мигати,
Огњен Михајловић

Унос текста

Златија Севић, Весна Марић,
Љубинка Божовић,

Лектура и коректура

Ивана Борац

Техничко уређење

Северин Поповић

Председник Издавачког савета

Др Ђорђе Николић

Заменик председника

Издавачког савета

Др Бранко Надовеза

Издавачки савет

Проф. др Војислав Шешељ,
Милорад Мирчић, Гордана Поп-Лазич,
Драган Тодоровић, Мирко Благојевић,
Душко Секулић, Зоран Красић,
Паја Момчилов, Наташа Јовановић

Штампа

ДОО „Драгић“, Зрењанин

Ђорђа Јоановића 20,

23000, Зрењанин, тел. 023/535-491

Редакција прима пошту на адресу

„Велика Србија“, Трг победе 3,

11080 Земун; рукописи се не враћају

Новине „Велика Србија“ уписане су у

Регистар средстава јавног информисања

Министарства за информације под бројем
1104. од 5. јуна 1991. године.

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд
329(497.11)

ВЕЛИКА СРБИЈА : новине српске радикал-
не стране / главни и одговорни уредник
Елена Божић-Талијан. - Год. 1, - бр. 1 (12. јул
1990) - Београд : Српска радикална странка,
1990. - 30 стр.

Месечно

ISSN 1452-9165 = ВЕЛИКА СРБИЈА
COBISS.SR-ID 19291650

Стоп хашкој тиранији

- Оптужен сам јер сам препрека окупацији Србије

2

Међународни скуп подршке

- Хитно ослободити Шешеља

5

Светски интелектуалци поручују

- Шешељ мора бити ослобођен

23

Стоп хашкој тиранији

- Снажна руска подршка петицији за слободу Шешеља

27

Српска интелектуална јавност поручује

- Шешељу се неправедно суди

30

Други пишу

- Политички сужањ демократске Европе

34

Хашки трибунал прети Николи Шешељу

- Покушај хашке цензуре

40

Интервју: генерал Божидар Делић

- СНС је превара у којој нема места за патриоте и часне људе

42

Страначка слава

- Наредна слава са Шешељем

47

Хајка

- Режим наставља прогон породице Младић

48

Политика интереса

- Купују америчку љубав

49

Пијавице

- Раскринкана Вучићева пљачка Земуна и Вождовца

51

Промоција књиге

- Вучићев речник - Историја једне опаке болести

54

НАТО лобисти

- Режим гура Србију у НАТО

61

Оптужен сам јер сам препрека окупацији Србије

- *„Цели овај процес је показао да ја нисам овде због било каквих ратних злочина него зато што Американцима, Британцима, НАТО пакту и Европској унији сметам у Београду. Они не би могли ефикасно спровести прикривену окупацију Србије да сам ја тамо. Цели српски народ је одавно с тим начисто. И те западне силе, наравно, не желе да се икада вратим у Београд, али ако већ не могу спречити да се ипак једног дана вратим, оне би желеле да то буде што касније. Ако не може више много да се одуговлачи, онда бар да још у Шевенингену дочекам следеће парламентарне изборе како би наместили својим пуленима из садашње власти и лажне опозиције, предвођене Николићем и Вучићем, да остваре победу прозападних интереса и задрже прикривени окупациони поредак у Србији“; истакао је проф. др Шешељ током расправе по правилу 98бис*

Пише: Борис Алексић

На расправи по правилу 98бис одржаној 7, 8. и 9. марта професор Војислав Шешељ је одржао предавање тужилаштву и међународној јавности, и затражио ослобађајућу пресуду. Додуше, за те часове тужиоци неће морати ништа да плате, али је зато лидер радикала затражио одштету од 10 милиона евра за проведених више од 8 година у притвору трибунала у Хагу без икаквог правног основа. Крајем прошле године председавајући судија Жан-Клод Антонети је у издвојеном мишљењу навео да је трајање поступка у предмету Војислав Шешељ оборило светски рекорд.

Са своје стране тужилаштво је покушавало да докаже кривицу др Шешеља кроз „колективну одговорност српских снага којима припада сваки Србин који је бранио РСК, РС, СРЈ и Србију“, док је за њихове наводне злочине „криво српско цивилно и војно руководство као и опозициони лидер Војислав Шешељ“, јер су, по тужилаштву, били део „злочиначког удружења“! Према тужиоцима, Шешељ мора да буде крив јер су Срби генерално криви. Оптужујући председника Српске радикалне странке тужиоци су атаковали на цео српски народ.

Расправа по правилу 98бис садржала је све што предвиђа Правилник о поступку и доказима, као и судска пракса, међутим, у ова три дана могли смо да чујемо много више. Председник Српске радикалне странке је на самом почетку поднео усмени захтев Претресном већу III да донесе ослобађајућу пресуду по свим тачкама оптужнице јер тужилаштво није извело доказе који могу да послуже као основ за осуђујућу пресуду. „По правилу 98бис, ја подносим захтев да донесете ослобађајућу пресуду по свим тачкама оптужнице, с обзиром да је веома јасно да нема никаквих доказа који би могли послужити као основа за осуђујућу пресуду, ни доказа на основу сведочења у судници, ни материјалних доказа који су презентовани судском већу“, нагласио је председник Српске радикалне странке

Захтев за исплату одштете Шешељ је образложио следећим речима: „Захтевам да донесете одлуку да ми се исплати одштета за више него осмогодишњи безразложни притвор, за све што сам преживео у току тог притвора, шиканирања посебно у погледу настојања да ми се оду-

зме право на одбрану, угроженог здравственог стања, прекинуте политичке каријере у време кад је она била у снажном успону“. Др Шешељ је оптужио тужилаштво да је у неким предметима вршило снажан притисак на притворенике као би они одустали од захтева за одштету. У неким случајевима постигнут је усмени договор између тужилаштва и ослобођеног оптуженика да се тужилаштво неће жалити на ослобађајућу пресуду ако ослобођени оптуженик одустане од захтева за исплату одштете попут случаја Милана Милутиновића, Мирослава Радића. Доследан и принципијелан, Војислав Шешељ је затражио да му се исплати одштета након ослобађајуће пресуде, за време проведено у притвору. Упозорио је да је спреман да поднесе тужбу против судија и тужилаца и затражи њихову солидарну одговорност по том питању.

„Пошто код мене нема икаквог компромиса, ја захтевам да ви вашом пресудом донесете и одлуку о исплати комплетне одштете за свих осам година и више од тога, које сам провео у притвору без икаквог правног основа,

поготово што се има у виду да је процес против мене вођен искључиво из политичких разлога.

Наравно, нема потребе да се посебно доказује да је то утемељено у међународном обичајном праву у свим правним системима на свету, у свим земљама у којима уопште постоји правни систем. Призната је адекватна накнада, односно адекватна одштета за свакога ко је био безразложно притворен, ко је ослобођен након вођења процеса или након одустајања оптужбе да га кривично гони. То је, дакле, нешто што је ноторна чињеница, што не треба ни доказивати“, рекао је проф. др Шешељ.

Шешељ претња разбијању Србије

Др Шешељ је оптужио трибунал у Хагу да је антисрпски суд који је измислио након осам година од оснивања ново кривично дело тзв. удружени злочиначки подухват (УЗП) које није прописано Статутом трибунала. УЗП се искључиво користи да би се пресуђивало Србима јер до данас ниједан Хрват, муслиман или Албанац нису осуђени по том основу. УЗП се користи за доказивање колективне кривице Срба.

Оптужница против проф. др Војислава Шешеља подигнута је пре више од осам година искључиво из политичких разлога, што је потврдила и Карла дел Понте у својој књизи „Лов: Ја и ратни злочинци“. За историју међународног кривичног права у том делу је остала забележена изјава бившег мафијашког и прозападног премијера Србије Зорана Ђинђића упућена Карли дел Понте: „Води Шешеља и не враћај га више!“ Шешељ је оптужен пред трибуналом како би се уклонио са српске политичке сцене и како не би био сметња планираном разбијању српске државе.

„Цели овај процес је показао да ја нисам овде због било каквих ратних злочина него зато што Американцима, Британцима, НАТО пакту и Европској унији сметам у Београду. Они не би могли ефикасно спровести прикривену окупацију Србије да сам ја тамо. Цели српски народ је одавно с тим начисто. И те западне силе, наравно, не желе да се икада вратим у Београд, али ако већ не могу спречити да се ипак једног дана вратим, оне би желеле да то буде што касније. Ако не може више много да се одуговлачи, онда бар да још у Шевенингену дочекам следеће парламентарне изборе како би наместили својим пуленима из садашње власти и лажне опозиције, предвођене Николићем и Вучићем, да остваре победу прозападних интереса и задрже прикривени окупациони поредак у Србији“, истакао је председник Српске радикалне странке.

Нагласивши да се оптужница темељи на лажним доказима, проф. др Шешељ је истакао: „Наравно, ја се не жалим на ту своју судбину. Таква оптужница која је против мене подигнута омогућила ми је да постанем значајна историјска личност. Овај осмогодишњи процес ми је такође омогућио да постанем значајна историјска личност. Ниједан уџбеник међународног кривичног права у будућности неће моћи да се напише а да се не обради и мој случај. Шта човек у свом малом животу више од тога да очекује!

Наравно, као страствени борац никад се не задовољавам оним постигнутим и увек желим све више. Неки су оријентисани ка материјалном стицању све више и више. Ја сам то увек у животу презирао. Ја желим у овој духовној сфери што више да постигнем.“

Тужилаштво је оптужило др Шешеља и за деликт мишљења или тзв. говор мржње. Ту у првом реду спадају ничим утемељене оптужбе за прогон, вршен путем директног и јавног етничког омаловажавања, путем његових политичких говора у Вуковару, Малом Зворнику и Хртковцима.

Међутим, Војислав Шешељ у Вуковару у току рата није држао политичке говоре. Један од сведока тужилаштва је током суђења тврдио да је вођа радикала 12. новембра 1991. године окупио групу официра из Гардијске бригаде, укључујући Веселина Шљиванчанина и још неке, у кући Станка Вујановића и издао им наредбу да ниједан усташа жив не сме изаћи из Вуковара. Међутим, тај догађај се никад није десио и поменути сведок који је тврдио да је слушао шта се разговара на том састанку, одбачен је као непоуздан у предмету Миле Мркшић.

Међутим, у излагањима тужилаца Маркусена и Бирсеј изостављен је Мали Зворник. Због чега?

Тужилаштво је у оптужници направило и кардиналан пропуст у времену и простору. Тужиоци су на волшебан начин, митинг СРС одржан у Малом Зворнику 1990. године преместили у 1992. годину, пред избијање рата, како би одговорност др Шешеља била „већа“ јер је те године избио рат у Босни и Херцеговини. Да су у оптужници навели тачну годину одржавања скупа ником не би могли да објасне како су то говори Војислава Шешеља након две године могли да делују на наводне извршиоце злочина у БиХ! Додуше, иначе тужиоци нису успели ништа од доказа и оптужби јасно и ван разумне сумње да образложе. Војислав Шешељ их је исмејао.

Тужилаштво је оптужило др Шешеља и за депортацију и нехумана дела, односно за присилно премештање наводно изазвано његовим говором у Хртковцима. Међутим, тужилаштво није изнело ниједан уверљив доказ о депортацији и присилном премештању. Истина је да су Хрвати из Хртковаца размењивали имовину са прогнаним Србима из РСК и да су тим поводом неколико пута одлазили у окупирану Крајину како би се уверили у вредност „преживелих“ српских кућа. Интегрална верзија говора председника СРС у Хртковцима доказује да су поједини сведоци тужилаштва лагали када су изјављивали да је он наводно тражио укидање мешовитих бракова и слично. Тако нешто др Шешељ никад није изговорио.

У одговору на излагање Војислава Шешеља, тужилац Матијас Маркусен је упоредио страначки лист „Велика Србија“ са Радиом „Хиљаду брежуљака“ из предмета Фердинанд Нахимана (Руанда)! Међутим, како је пренео НИН 19. априла 2001. године, преко овог медија из Руанде могле су да се чују следеће поруке уперене против Тутса: „Убијајте те људе. Гробнице су само до пола напуњене, ко ће нам помоћи да их испунимо? Не убијајте те бубашвабе мецима – исеците их мачетама“, итд. Никад ништа слично није могло да се нађе у „Великој Србији“. Напротив, свако је у овој страначкој новини могао да прочита позиве др Шешеља у време рата на хумано поступање према цивилима и ратним заробљеницима, као и на часну и витешку одбрану српског народа.

Лажни докази

Тужилаштво је, изгубљено у времену и простору, одговарајући на захтев Војислава Шешеља побркало локације и идентитет старешина појединих јединица, итд. По њима, Шешељ мора да одговора за наводне злочине добровољаца које је упутио на ратиште иако су они од почетка били укључени у ЈНА и ТО – једине регуларне војне формације у бившој Југославији. Тужилаштво види др Шешеља као господара који неким натприродним моћима или путем ђојстика из Београда управља добровољцима на фронту. Међутим, председник СРС је успешно доказао да ниједан добровољац СРС никад није правоснажно осуђен за неки ратни злочин! Како онда он може да буде крив? Шешељ је поносан на добровољце СРС.

Тужиоци су, оптужујући др Шешеља, осули паљбу по Стевану Мољевићу, Дражи Михајловићу, Момчилу Ђуји-

ћу, Слободану Милошевићу, Милану Мартићу, итд. Мољевић је крив јер се залагао за „хомогену Србију“ (јуна 1941. године) и размену становништва са Хрватима. Момчило Ђујић и Дража Михајловић су, по тужилаштву трибунала у Хагу, били ратни злочинци по угледу на оне из филмова Вељка Булајића, док је Слободан Милошевић био на челу пројекта Велика Србија који је хтео да реализује уз помоћ Милана Мартића и других. Тужилаштво је приказало и видео снимак наводно добровољаца у Вуковару за време рата од којих неки конзумирају алкохол. Међутим, представник приказаних добровољаца који даје изјаву носи бурму на левој руци, иако православци своју бурму искључиво стављају на десну руку.

Добар део своје говораније тужиоци су посветили бацању љаге на традиције српског четништва, проглашавали четничку организацију из Другог светског рата за злочиначку. Како је истакао др Шешељ, српско четништво је понос целог српског народа. Оно је постојало још у српско-турским ратовима. Четнике су злочинцима проглашавали само комунисти и српски непријатељи. Четнички командант, ђенерал Дража Михајловић, одликован је највишим америчким одликовањем, Легијом части. Шешељ је од стране тужилаштва оптужен због коришћења четничких симбола. Међутим, скоро сви четнички симболи данас су званични симболи Србије. Када је у питању четнички покрет у Другом светском рату, професор Шешељ је одржао ново предавање тужиоцима, истичући да је потпредседник Равногорског националног покрета био Мустава Мулалић, суђен заједно у Београду са Дражом Михајловићем, док је Ђуро Виловић, римокатолик, један од најбољих писаца из Макарске исто суђен са Дражом Михајловићем. Четнички војвода, такође римокатолик Иво Бартуловић, стрељан је од стране партиза-

на 1945. године у близини Сплита. Председник СРС је објаснио да тужилаштво по овим питањима користи материјал Наташе Кандић, Војина Димитријевића, као и материјал који је добило из хрватских извора.

Професор Шешељ је у одговору на ставове тужилаштва 9. марта потпуно раскринкао трибунал у Хагу и његов однос према Србима. „Са аспекта правног система СФРЈ, бивше Југославије, злочинци су били они који су покушали да отцепе Хрватску и Босну и Херцеговину, они су формирали злочиначко удружење. А дужност сваког грађанина Југославије је била, уставна дужност, да се томе супротстави. И по тада важећем закону о народној одбрани, све политичке организације су имале своју улогу у одбрани. И због тога су патриотске политичке партије, не само Српска радикална странка, у Србији организовале добровољце и упућивале у ЈНА. Само издајничке, прозападне партије нису у томе учествовале. Њих је требало судити што нису. Када је проглашено стање непосредне ратне опасности, свако је морао да се бори против хрватских сепаратиста. Хрватски сепаратисти су традиционално усташе, јесте то веома ружан термин, али тужилац се поносио тим термином. У њиховом Уставу, у преамбули је уведено да је Независна Држава Хрватска из времена Другог светског рата, као Хитлеров сателит, била израз историјских тежњи хрватског народа. Они су се бусали у прса усташким симболима“, објаснио је др Шешељ.

Председник СРС је објаснио и свој однос према другим српским земљама: „Овде сте говорили да сам се залагао да је Босна цела српска. Она ће и бити српска кад-тад, а оваква каква је сада она не може дуго још да постоји. Мислите да ће Хрватска дуго још моћи да постоји у садашњим границама? Нема ни теоријских шанси. Чим са грбаче скинемо НАТО и Америку, све ће постати другачије. И ваше газде су свесне тога, зато им ја сметам, зато што нећу да погнем шију пред новим светским поретком, глобализмом, мондијализмом. Никада!“ истакао је Војислав Шешељ.

„Ја сам поносан што сам овде. Ја сам поносан што сте ме препознали као непријатеља Америке и Европске уније и НАТО пакта, као непријатеља мондијализма. И мислите, јуче ово што сте читали цитате из мојих говора и приказивали снимке, да ми то нешто смета. Па, учинили сте ми услугу, подсетили сте српски народ на оно што сам радио тих година и по чему сам стекао углед у српском народу, јер сам се борио за Србе. Нисам, нажалост, успео у тој борби, јер нисам имао командну позицију, нисам имао позицију власти. Да сам имао позицију власти, све би се другачије завршило, то вас уверавам. Овде говорите о тим изразима које сам користио у својим јавним наступима, па онда све погрешно тумачите. Упозоравајуће говоре из 1990. и 1991. године, чак и из 1989, ви намерно мешате са каснијим говорима када је већ рат избио. Моји су говори пре рата много оштрији, него у време када је већ рат избио. Зашто су били говори оштрији? Зато што сам желео да се рат избегне. А рат се могао избећи само на један начин, одустанком хрватског и муслиманског политичког вођства да се отцепе Хрватска и Босна и Херцеговина“, закључио је Војислав Шешељ.

Председавајући судија Жан-Клод Антонети је на крају правилно приметити да је тужилац Матијас Маркусен остао без текста, немоћан да било шта сувисло одговори лидеру радикала. Судија Антонети је објаснио да претресно веће мора да погледа обиман материјал и да ће одлуку донети у наредним недељама или месецима. Ипак, непримерено дуга, незаконита робија проф. др Војислава Шешеља их обавезује да овај предмет што пре окончају. Према ставу бројних стручњака широм света једини могући излаз је ослобађајућа пресуда.

Учесници Међународног
скупа подршке поручили:

ШЕШЕЉ ДОЛАЗИ

**ХИТНО
ОСЛОБОДИТЕ
ШЕШЕЉА**

Учесници Међународног скупа подршке Војиславу Шешељу који је одржан 19. фебруара 2011. године у Центру „Сава“ у Београду, пред око осам хиљада грађана, поручили су да је ослобађајућа пресуда у трибуналу у Хагу једина праведна и могућа. Једногласно су затражили ослобађање председника Српске радикалне странке, коме су током осмогодишњег боравка у Хашком трибуналу погажена сва људска и процесна права.

Скуп под називом „Ослобађајућа пресуда по правилу 98бис – једини је могући правни резултат фијаска хашког тужилаштва у процесу против др Војислава Шешеља“, у организацији српског Комитета за одбрану Војислава Шешеља, окупио је на једном месту неке од најзначајнијих српских и руских интелектуалаца, а прочитани су и коментари еминентних светских интелектуалаца, потписника петиције за ослобађање Војислава Шешеља.

О овој теми говорили су чланови Комитета за одбрану Војислава Шешеља из Србије и Русије – угледни професори, правници, адвокати, историчари, аналитичари и новинари. На скупу су учествовали представници свих парламентарних странака из Државне думе Руске Федерације и истакнуте личности из руског културног и јавног живота.

Представници руског и српског комитета за одбрану Војислава Шешеља нагласили су да је Војислав Шешељ побио све тачке оптужнице али и доказао да је тужилаштво, у непостојању доказа, до истих покушало да дође фалсификатима и инструментализацијом сведока, како би лажно сведочили против лидера радикала. Говорници су оценили да је Војислав Шешељ данас једини политички затвореник у Европи коме се суди због политичких ставова, идеологије, снажног српства. Прекидани су овацијама и скандирањем „Војо, Војо“, „Русија, Русија“ и „Србија, Србија“.

Скупу су, поред породице Војислава Шешеља, супруге Јадранке и синова Николе, Александра и Владимира, присуствовали син генерала Ратка Младића, Дарко, и ис-

такнути српски интелектуалци који годинама несребично дају подршку Војиславу Шешељу у борби за његова људска и процесна права.

На почетку скупа интониране су химне Србије и Русије, а салом је доминирао велики транспарент „Шешељ долази“.

Међународни скуп отворио је Зоран Красић, председник српског Комитета за одбрану Војислава Шешеља, уједно и председавајући радног председништва скупа у коме су били и др Сергеј Николаевич Бабурин, проф др Коста Чавошки, академик Јелена Јурјевна Гускова, мр Дејан Мирковић, те Немања Шаровић и Борис Алексић.

Једина исправна одлука претресног већа може бити слобода за Шешеља

Учеснике међународног скупа подршке и присутне у Сава центру поздравио је потпредседник Српске радикалне странке **Драган Тодоровић**: Даме и господо, браћо и сестре, српски радикали. Морам поново да кажем да ова слика треба да обиђе свет. Морају да схвате – нису победили, поражени су, победио је Војислав Шешељ.

Дозволите ми да поздравим нашу браћу Русе који подржавају и странку и нашег Војислава Шешеља.

Дозволите да поздравим нашег великог пријатеља, председника Комитета за одбрану Војислава Шешеља у Русији, господина Сергеја Бабурина, нашег великог пријатеља, госпоњу Елену Гускову, историчара, која је одмах после пуча свима ставила до знања шта се дешава и ко стоји иза покушаја да се уништи Српска радикална странка. Дозволите да поздравим све пријатеље из Србије, посебно господина Косту Чавошког, који такође стоји на страни правде и истине.

Даме и господо, поздрављам, међу нама данас присутне, оне храбре људе који су успели да се одупру притисцима хашког тужилаштва по цену затвора, да не сведоче против Војислава Шешеља и да ту истину изнесу.

Даме и господо, Војислав Шешељ није сам. Иза њега је његова породица, његова жена Јадранка, синови Александар, Никола, Владимир и Михајло, и његова велика породица – Српска радикална странка. Ми ћемо учинити све да после марта свима у свету буде јасно да једина одлука претресног већа може бити – слобода Војиславу Шешељу. Пронесе се разноврзне приче, али сви ви знате да се многим тресу гаће од чињенице да ће Војислав Шешељ да се врати, јер полако свима постаје јасно да ових осам година хашке тираније мора да престане и мора Војислав Шешељ да се ослободи.

Зашто га се данас плаше као пре осам, пре 10, пре 15, пре 20, и пре 30 година? Зато што знају да испред себе имају човека са ким нема компромиса, јер му је на првом месту држава и народ. Зашто га се плаше данас? Зато што на политичкој сцени влада жабокречина, утркују се ко ће да дође на власт, а не ко ће да поправи стање у земљи.

Шта су НАТО слуге урадиле за ових осам година да укажу на оно што се дешава у Хашком трибуналу? Ништа. Само извршавају налоге који стижу из Вашингтона и Брисела. Шта су урадили поводом монструозних злочина на Косову и Метохији и трговине људским органима? Ћутали су све време, јер они не смеју ни дан-данас да кажу ништа. И зато се плаше и Војислава и Српске радикалне странке, јер једино смо ми у стању да свима кажемо све у лице и да станемо у одбрану наше државе и нашег народа.

И за разлику од свих ових на политичкој сцени, једини је Војислав Шешељ у стању да покрене промене у Србији, корените промене. Зато га се плаше, али ће морати, без обзира на све, Војислава Шешеља да пусте на слободу. И ми чекамо Војислава Шешеља, чека га Србија.

Живела Велика Србија!

Живео Војислав Шешељ!

Тужилаштво је доживело фијаско

Председник Комитета за одбрану Војислава Шешеља из Србије, Зоран Красић, нагласио је да од оптужнице против Војислава Шешеља ништа није остало сем кршења његових процесних и људских права.

Зоран Красић: Браћо и сестре, даме и господо, годинама одржавамо ове скупове на којима разматрамо поједине теме које су врло важне за одбрану Војислава Шешеља и за одбрану свих Срба у Хашком трибуналу. На ред је дошла последња тема – ослобађајућа пресуда по правилу 98бис, јер другачије није могуће ни замислити како би се завршио овај поступак против Војислава Шешеља.

Сетимо се који су проблеми били присутни у овом поступку. Тужилаштво је тражило по сваку цену да Војислав има браниоца како би Војислав ћутао. Изгубило је тужилаштво. Када је Војислав добио право да се сам брани, онда је оптужница растурина у парампарчад, испали су смешни велики светски стручњаци, а нарочито поједини сведоци. Нарочито онај сведок који каже: „Проблеми су у СФРЈ кренули када сте ви, Вук Драшковић и Бора Чорба примљени у Српску академију наука и уметности“. Таквих је сведока било, узданица међународне правде, сведока који каже: „Учествовали су шешељевци, а њих знам јер су имали браде“. „Је ли исте као ја?“ рече Воја. „Не“, каже, „не, овај један је био обријан, само је оштри нож. Па се заљубио“, каже, „још, у неку девојку“. „Па шта је остало од тог ножа када га је изоштрио“? Нема одговора.

Зна тужилаштво са чиме се ухватило у коштац. Поразио је ту међународну правду, омогућио је да светска јавност сазна да никаквог митинга није било марта 1992. године у Малом Зворнику, већ промоција Српског четничког покрета 4. августа 1990. године. Ето за колико њихови сведоци промаше, за две године.

Војислав Шешељ је суштински имао само једну могућност, оно што је рекао 26. фебруара 2003. године: „Сам се браним против лажних оптужби и лажних сведока“, и то је доказао, и то ће светска јавност имати прилику да систематично погледа 7. и 8. марта ове године. Ништа није остало од те оптужнице. Остало је кршење људских права и измишљање споредних поступака како би се одложио повратак Војислава Шешеља у Србију, а Србија, Русија и сав нормалан свет чека Војислава Шешеља.

У Хагу је једно тужилаштво, то тужилаштво у неком предмету заступа неке ставове, изводи неке доказе и тај предмет се заврши правоснажно фијаском тужилаштва, а онда препајетно тужилаштво све то исто користи у предмету против Војислава Шешеља. Па, како је онда могуће да то може да прође? Па, не може да прође. И зато и кажемо, једини могући прави резултат овог поступка јесте ослобађајућа пресуда.

Били су и споредни поступци. Сврха тих споредних поступака јесте да суд обезбеди самопоштовање, јер друго ништа и није резултат тих поступака. Наљутили се што, наводно, Војислав Шешељ не поштује неки налог, као да не сме да се изјави жалба против неког налога или да се нешто друго уради да би се утврдила истина. Не, њих истина не интересује. Њих интересује оно што им је рекао Зоран Ђинђић 17. фебруара 2003. године: „Водите га и не враћајте га више“. Али је крај, мораће. Правило 98бис и слобода Војиславу Шешељу.

Живео Војислав Шешељ!
Живела Велика Србија!

Шешељ ужива подршку апсолутне већине житеља Русије

Крајем прошле године у Москви, група угледних руских политичара, научних радника, писаца и новинара, формирала је руски Комитет за заштиту права Војислава Шешеља. На почетку скупа говорио је председник Коми-

тета Сергеј Николаевич Бабурин, доктор правних наука, ректор државног Економско-трговинског универзитета. Сергеј Николаевич Бабурин биран је два пута за депутата Руске државне думе у три мандата, два пута је био потпредседник Државне думе Руске Федерације. Говорећи о активностима које се спроводе не би ли се председник Српске радикалне странке што пре вратио у Србију, Бабурин је истакао да је руски комитет упутио молбу председнику Руске Федерације и министру иностраних послова да појачају акције у правцу Шешељевог ослобађања.

Сергеј Николаевич Бабурин: Поштовани драги пријатељи, руски друштвени комитет за одбрану Војислава Шешеља ужива подршку апсолутне већине житеља Русије. Апсолутне већине! Подржали смо став Државне думе Руске Федерације која је не једном доносила одлуку да треба да се ликвидира Хашки трибунал. Ми врло добро схватају, да православним Словенима неће да дају да живе слободно. И овога пута, и Русија и Србија имају једне те исте противнике. Агресија НАТО-а против Југославије 1999. године још није завршена.

Војислав Шешељ и дан-данас бој бије против агресора, и у том боју сви морамо да будемо уз њега. Да ли у овој сали макар неко верује у међународну правду? Мислим да не. Ми и не чекамо пресуду Хашког трибунала, зато што је историја већ оправдала Војислава Шешеља. Ми желимо да се изборимо за ослобођење тог великог човека и за његов повратак кући, у Србију. Наш комитет се обратио и председнику Русије и министру иностраних послова са молбом да се активирају дејства, акције Русије у том правцу. Донели смо још две принципијелне одлуке. Ми као руски комитет за одбрану Шешеља обраћамо се Хашком трибуналу, ми предлажемо да га пре доношења одлуке суд ослободи уз нашу гаранцију. Ми смо спремни да гарантујемо трибуналу да ће се Војислав Шешељ појављивати на суђењима, али смо уверени да ће је-

дино ако буде ослобођен, моћи да добије квалификовану здравствену помоћ.

Али, на овој нашој заједничкој конференцији ми још једну ствар морамо да схватимо, у том питању пресудан је став Србије. Руски комитет се обраћа председнику Србије, Скупштини и влади – ми, руски политичари, посленици културе, јавне личности, спремни смо да гарантујемо. Али, ми се обраћамо и српским руководиоцима – хајде, и ви дајте гаранцију за Шешеља. Дајте гаранцију. И ми предлажемо да једна од одлука наше данашње конференције буде обраћање председнику државе, Скупштини и Влади Србије, да сви ми који се сада налазимо у овој сали лично дајемо гаранцију за Војислава Шешеља. Али, потребно је да нам председник, влада и Скупштина објасне зашто они то нису учинили до сада. У ствари, заправо најбоље је, не морају ништа да објашњавају, нека само дају већ једном ту гаранцију.

Драги пријатељи, данас, користећи ову могућност, са ове високе трибине обраћамо се да дамо велику подршку великом сину српског народа Војиславу Шешељу. Ми изражавамо своју солидарност и подршку члановима његове породице којима је јако тешко да, ево већ осам година, живе у условима самовоље којој је подвргнут Војислав Шешељ. И изражавамо нашу солидарност са херојском Српском радикалном странком. Сви ви који сте се сада окупили у овој сали, и они ваши саборци који су остали испред њених врата, по селима и градовима Србије, сви ви сте људи, оличење наде Србије. Најлакше је сакрити се и ни у шта се не мешати да те не би дирали, али тада ће пропасти народ, тада ће пропасти Србија, тада ће пропасти и Русија. Само захваљујући онима који и даље наставаљају да се боре, наши народи имају увереност и наду у победу.

Инсистирамо да се Шешељ одмах ослободи!

Живео српски јунак Војислав Шешељ! Живела Српска радикална странка! Живео српски народ који се и даље бори! Живели!

Шешељ постао јединствена историјска личност

Један од најзначајнијих српских интелектуалаца, осведочени поборник истине и правде, академик проф. др Коста Чавошки, поручио је да је суђење др Шешељу најсрамније суђење у 21. веку. Проф. др Чавошки нагласио је да у судској пракси није забележено да једно суђење траје толико дуго.

Проф. др Коста Чавошки: Поштована Јадранка Шешељ, драги пријатељи и сарадници др Војислава Шешеља!

Већ сада се може рећи да је такозвано суђење др Војиславу Шешељу у Хашком трибуналу, тој накази од суда, најсрамније суђење које је у 21. веку одржано. Оно је од самог почетка, па потом свих потоњих осам година, било огавна и провидна инсценирација наших власти и хашких тужиоца. Његов срамни почетак назире се већ 2001. године, када је тадашњи премијер Зоран Ђинђић, 28. јуна, баш на Видовдан, да би национално понижење било што веће, киднаповео из затвора Слободана Милошевића и испоручио га хашком минотауру који је био жедан српске крви. Овакво Ђинђићево понижавајуће удвориштво није могло код моћних страних чинилаца проћи незапажено и без икаквог узвраћања. Знајући да му се за такву услугу господарима света бар једна жеља мора испунити, Зоран Ђинђић је пожелео да Војислава Шешеља не види више својим очима у Београду. Тадашњи хашки тужилац Карла дел Понте милостиво му је изашла у сусрет, па захваљујући њеној наврат-нанос сачињеној оптужници, Шешељ већ осам година чами у хашкој тамници. Оптужница је, наравно, била чиста конструкција.

Др Војиславу Шешељу је, поред осталог, стављено на терет што је пропагирао уједињење свих српских земаља у хомогену српску државу, држао, под знацима навода, запаљиве говоре, износио и охрабривао стварање хомогене Велике Србије, регрутовао српске добровољце и индоктринирао их својом екстремном етничком реториком, а потом су они својом вољом вршили, цитирам, „злочине наведене у оптужници“. Све се то, међутим, своди на деликт мишљења за који нико никада није одговарао пред било којим међународним судом, укључујући и суђење нацистима у Нирнбергу. Зато се тужилац побринуо да др Војислава Шешеља подведе под здружени злочиначки подухват. То је један безобалан појам, сличан бланкетним дискреционим нормама који омогућава тужилаштву и трибуналу да било које лице подведу под тај појам и здруже га са наводним извршиоцима злочина које никада није ни видело ни познавало. И у такав, под знацима навода, подухват био је укључен и Слободан Милошевић. Такав поступак је и са самим Шешељем, док је др Радован Караџић укључен, обратите пажњу, у чак четири здружена злочиначка подухвата, с очигледном злом намером да се у његово суђење, као већ пресуђене чињенице, укључе наводни злочини које су у оквиру сва четири различита здружена злочиначка подухвата учинила већ осуђена лица.

Управо је ова конструкција здруженог злочиначког подухвата једина озбиљна замка у коју хашке судије покушавају да ухвате др Војислава Шешеља. Сам појам здруженог злочиначког подухвата не налази се ни у једном члану Статута Хашког трибунала, али су га саме су-

дије учртале у овај статут и систематски га примењују кад год науме да осуде некога коме баш ништа лично не могу ставити на терет. Баш као и др Војиславу Шешељу. Управо ће то покушати да учине и у случају Војислава Шешеља, пошто му од онога што је он говорио и агитовао ништа озбиљно не могу ставити на терет, па им једино преостаје да га окриве за оно што су други, независно од њега и без његовог знања и пристанка, током рата чинили.

Но, за разлику од других хашких оптуженика, др Војислав Шешељ се сам веома успешно брани. Разбио је у парампарчад оптужницу Хашког трибунала и већ је морао давно бити ослобођен, да у његовом претресном већу има бар двоје исправних и часних људи. Међутим, оно што изазива највећу сумњу у професионалну савест и моралну исправност хашких судија, јесте сама дужина суђења др Војиславу Шешељу. Иако сам пратио многа суђења у нас и у иностранству и читао записе о чувеним суђењима у прошлости, нисам запазио да је једно суђење трајало толико дуго од тренутка хапшења и притварања до изрицања пресуде. Прво, и до сада најпознатије суђење пред међународним кривичним судом, обратите на то пажњу, одржано је у Нирнбергу 1946. године, и мада је било оптужено преко двадесет нацистичких главешина, почевши од Хермана Геринга, оно је трајало само 284 дана, с тим да је од хапшења и притварања оптужених, до изрицања и извршења пресуде, протекло мање од две године.

Др Војислава Шешеља држе у хашком казамату већ осам година а да није окончан ни први део првостепеног суђења у којем тужилац изводи доказе, а претресно веће просуђује њихову уверљивост, а тиме и доказаност оптужнице. Ја се топло надам да ће за који дан то претресно веће стварно утврдити да оптужница не постоји, да му ништа није стављено на терет и да ће морати да га ослободе. Али, по тој дужини боравка у притвору од осам година, др Војислав Шешељ већ је постао јединствена исто-

ријска личност, док је Хашки трибунал на најмрачнијим страницама историје светског правосуђа, одмах после инквизиције Римокатоличке цркве. Свако ће се одмах упитати, због чега суђење др Војиславу Шешељу тако дуго траје. Мој одговор је, нажалост, онеспокојавајући. Права намера хашких судија није била да Шешеља осуде, него да га сатру и убију. Додуше, то су хашке судије већ покушале када су му 2006. године ускратиле право да се сам брани, и тек када је 10. новембра 2006. године ставио живот на коцку и ступио у штрајк глађу с неизбежним смртним исходом, који је трајао до 8. децембра исте године, другостепено веће је укинуло одлуку о наметању адвоката и допустило да се сам даље брани.

И што је још горе, не би то овом суду био први случај да угрожава живот својих заточеника и над њима врши судско убиство. До сада су жртве тог суда и његових плаћених убица, тога треба увек да се сећамо, били генерал Ђорђе Ђукић, Симо Дрљача, Милан Ковачевић, Славко Докмановић, Драган Гаговић, Новица Јањић и његов уцвелећи отац, Влајко Стојиљковић, генерал Момир Талић, Милан Бабић, и напослетку Слободан Милошевић. Хашки тамничари то тако чине што на различите начине угрожавају и нарушавају здравље својих затвореника.

Најпознатији и најпотреснији је случај Слободана Милошевића, који се налазио у затвору под непосредном управом Хашког трибунала. Отуда и његова одговорност за здравље и живот притворених лица. Из учесталих обраћања Милошевића суду, сазнали смо да је његово здравље било озбиљно нарушено, да се потпуно и поступно погоршавало и да је, напослетку, постало критично. Такође, био је обелодањен лекарски налаз о по живот опасној болести, која се бар делимично могла предупредити у научном центру „Бакулев“, у Москви, уз јемство владе Русије да ће Милошевић у сваком тренутку бити враћен у Хаг на захтев трибунала. Упркос свему томе, трибунал ништа није предузео, нити му је дозволио да се лечи у Москви, нити му је обезбедио одговарајуће лече-

ње у самом Хагу, што је био дужан да учини, него га је с пуном свешћу чему то води, једноставно пустио да умре. Зато је то уистину било судско убиство, а хашке судије су убице.

Историја се, нажалост, понавља. За разлику од Слободана Милошевића, др Војислав Шешељ је отишао у Хаг савршено здрав и оран да разбије то царство неправде и мрака. Бодрост његовог духа је остала, и снага личности, али му се здравље непрестано погоршавало. Изнуђени штрајк глађу је сигурно оставио погубне последице, а недавно драматично убрзање срчаног ритма и потом операција изазивају нашу озбиљну забринутост. Али, ми гајимо наду, ја у то тврдо верујем, да ће др Војислав Шешељ за неколико недеља све то издржати, да ће и даље бити слободан дух у хашкој тамници и да ће ускоро бити међу нама.

Живели!

Политички затвореник такозване демократске Европе

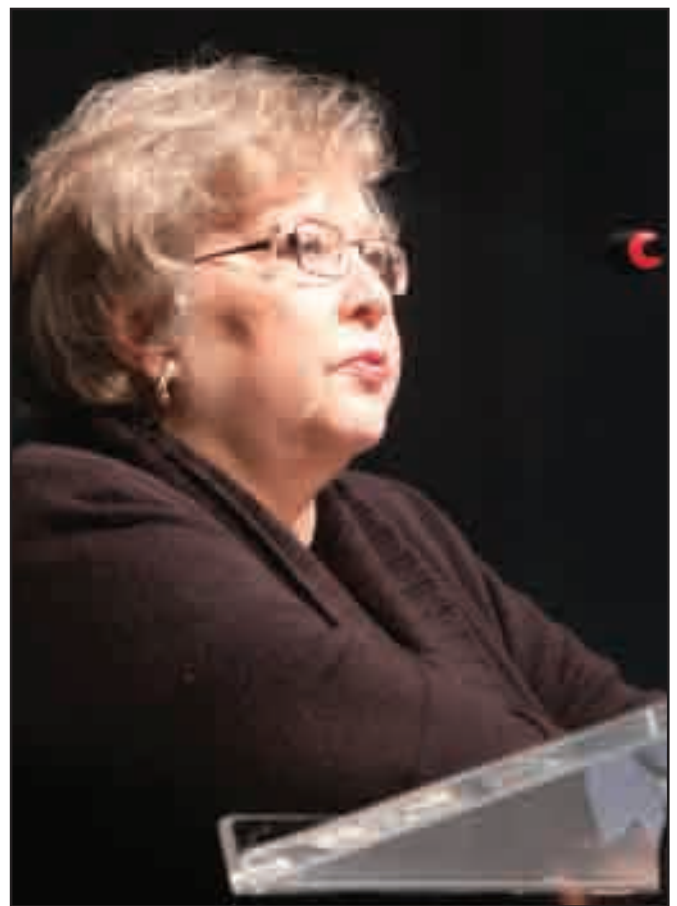
„Шешељу се суди због његове идеологије, политичких ставова, због снажног Српства“, поручила је академик Јелена Јурјевна Гускова, доктор историјских наука, велики пријатељ Србије. Академик Гускова је најпознатији руски експерт за Балкан, водећи је научни сарадник Института за славистику Руске академије наука, руководиоца је Центра за изучавање савремене југословенске кризе, аутор је већег броја књига са поменутом тематиком.

Јелена Јурјевна Гускова: Драги пријатељи, поздрављам овај скуп, поздрављам часне, храбре јунаке који су дошли овде, којима је стало до слободне, независне Србије.

Србија се данас налази у врло тешкој ситуацији. Иза ње су године упорне борбе за истину, против ропства, не-

правде према српском народу, против страдања, уступака, компромиса, одсуства разумевања, неслоге и превара. Испред ње је неизвесност, економски пад, непријатељска западна диктатура, стално попуштање, немогућност самосталног избора, губитак територија, сиромаштво, издаја, политички хаос због одсуства политичке стратегије, спољно управљање и неслога, губљење смисла живота, жеља за супротстављање и борба. Погледајте како због вашег сиромаштва и већ слабог духа, политичке елите управљају вама. Користећи ситан новац, разбили су најјачу опозициону странку, диригују односима странака, премештају политичке фигуре, обмањују народ, мењају власт.

Да ли неки Србин може спречити ово зло, да покаже храброст, независност, вољу у остваривању српских националних интереса, да направи ред у земљи, да сачува српску територију? Сваки од вас зна име тог човека. Због својих могућности и снаге, непопустљивости, он је овде опасан. Поставимо питање: Зашто је Војислав Шешељ у Хагу? Томе има два разлога. Први, смета Американцима у остваривању спољнополитичких планова. О томе је одлично рекао сам Војислав Шешељ, цитат: „Зашто су Американци и њихови западни савезници против нас Срба? Зато што смо један мали, али непокорни народ, и зато што смо блиски Русима и етнички и савезнички, понављам етнички и савезнички, и културно и у сваком погледу“. И даље он говори: „Ми смо заправо пореклом Руси, пореклом источни Словени, и ми се тог свог порекла не стидимо, за разлику од католичких Словена који су се одрекли свог порекла и чак пристали да буду супротстављени Русији, да постану непријатељи Русије. А ми нисмо, ми смо савезници, ми смо мали Руси на Балкану, и због тога нас западњаци мрзе и због тога покушавају да нас униште“. Крај цитата. Други разлог, смета Американцима у остваривању планова унутар Србије.

Шешељ је најмоћнији опозиционар. Карла дел Понте, ви то већ знате, Карла дел Понте у својој књизи отворено је написала да је оптужница смишљена на захтев Београда. Војислав Шешељ је тако постао једини оптужени пред Хашким трибуналом који није ратовао, није пуцао, није командовао. Њему се суди због његове идеологије, политичких ставова, због снажног Српства. И данашња политичка елита плаши се његовог повратка у земљу, нарочито она која машта о царској столици.

Тужилаштво ништа није доказало, осим непоштовање суда, и због тога Војислав Шешељ треба да буде на слободи. Због тога, данас сваки частан и поштен човек мора изразити свој став према ономе што се дешава у Хашком трибуналу, јер Шешељу су прекршена сва процесна и људска права. У ствари, он је политички затвореник такозване демократске Европе. Осам година провео је само зато што је Србин и добар политичар оријентисан на Русију.

Значи, дужност Русије је да помогне Шешељу и нешто ипак ради. Погледајте колико је познатих Руса политичара овде, колико је руских странака представљено у овој сали. Москва је већ организовала медицинско-експертску комисију од познатих руских лекара који су спремни да обаве лекарски преглед Војислава Шешеља, чекају само дозволу трибунала.

Друго, у Савету безбедности наш представник стално помиње случај Шешеља и неправду трибунала. Посланик Руске думе, Константин Затуљев, поставио је посланичко питање министру иностраних послова Русије и тражи одговор, како Москва планира свој однос према трибуналу и Шешељу. У децембру 2010. године, основан је руски Комитет за подршку Војислава Шешеља од 16 познатих руских јавних личности са намером да ради на ослобађању Шешеља из тамнице. О томе је већ говорио председник Комитета.

А сада постављам питање: Шта ради српска власт да заштити и подржи све Србе у Хагу? Сада понављам пита-

ње: Шта ми можемо још да урадимо? Прво, сакупити милионе потписа петиције за ослобађање Војислава Шешеља. Друго, не дозволити да трибунал буде затворен без озбиљне анализе његовог деловања током свих година његовог постојања. Треће, издвојити општу методологију деловања судија и тужилаца, а онима кривим за лаж, политику двојних стандарда, дискриминацију Срба, судити за прекршај њихове професионалне етике и тражити ослобађање свих затвореника неправедно осуђених.

Сигурни смо да ће ускоро Војислав Шешељ бити на слободи. И баш овде, у овој сали, стоји добра парола: Шешељ долази!

Шешељ је непобедив

Александар Борисович Мезјајев, професор правних наука, шеф Катедре за међународно право на Управној академији у Казању, највећи руски експерт за Хашки трибунал, истакао је да постоје објективни докази да се Војиславу Шешељу крше права на здравствену помоћ и позвао светску јавност да реагује. Мезјајев је иначе аутор више књига о Хашком трибуналу.

Александар Борисович Мезјајев: Драга моја српска браћо и сестре, кроз три дана ћемо да обележавамо велики дан у историји Србије. То је дан почетка велике борбе за истину. Двадесет трећег фебруара 2003. године др Војислав Шешељ се добровољно предао Хашком трибуналу да би доказао да су оптужбе које су изнете, против њега и против српског народа, лажне. Сасвим је јасно да у трибуналу нису очекивали да ће им Шешељ добровољно стићи. Трибунал је планирао да оптужницу против Шешеља искористи као притисак на њега. Али, то им ништа није пошло за руком. Војислав Шешељ је од самог почетка разорио све планове Хашког трибунала.

Оно што је учинио Војислав Шешељ то је, с једне стране, смртна опасност за трибунал. Али, с друге стране, то је исто смртна опасност и за њега самог. Данас светска јавност, међународна јавност, мора отворено да каже

трибуналу: Нама су познати ваши злочиначки планови, ми имамо објективне доказе да ви кршите права Шешеља на здравствену помоћ. Крајем прошле године Русија је формирала медицинско-лекарску комисију да утврди какво је здравствено стање Војислава Шешеља. Три руска лекара су била у њој. Међутим, трибунал је одбио да да дозволу тој комисији да дође у Хаг. Они су рекли: Три Руса, па то је превише, мора да се ту придода још лекара из других земаља, пожељно је да буду из НАТО земаља. То је још један пример не само кршења норми међународног права, него и докумената самог Хашког трибунала. У складу са чланом 31 затворских правила, оптуженици имају право да их посети лекар кога сами одаберу.

Сада ћу прочитати: Притворенике могу прегледати лекари које они одаберу и то о њиховом трошку. Сви такви прегледи, време њиховог обављања и трајања морају се претходно договорити са управником.

Као што видимо, једино ограничење које ту постоји је временско ограничење, јер мора унапред да се организује долазак лекара. Трибунал нема право да одбије Шешељу да му дођу ти лекари.

Драга браћо и сестре, погледајте шта се дешава! Из године у годину Војислав Шешељ постаје све јачи. Прошло је већ осам година откако лежи у тамници без судске пресуде, али је сада јак као никада. Дуго сам размишљао зашто се то дешава и како је то уопште могуће да буде тако, а одговор сам пронашао у Светом писму. У 14. поглављу Јеванђеља по Јовану се каже: Исус му рече – ја сам сам пут и истина и живот. То значи да је за нас православне истина и Бог једно те исто. Ако је то већ тако, онај који па и страда за истину, страда и за Бога.

И зато морамо веровати у победу Војислава Шешеља. Пошто знамо да он бије велику битку за истину, управо

зато Хашки трибунал никад неће моћи да победи проф. др Војислава Шешеља. Никада.

Живели српски јунаци! Живео Војислав Шешељ!

Председавајући Зоран Красић прочитао је поруку подршке **професора Правног факултета у Београду др Бранка Ракића**, једног од потписника петиције за ослобађање председника Српске радикалне странке. Професор Ракић је због здравствених разлога спречен да говори скупу, али је поручио да је тужилаштво поражено и да Војислав Шешељ мора бити ослобођен.

Праведна Русија подржава борбу за ослобођење Војислава Шешеља

Српска радикална странка потписала је Споразум о сарадњи са партијом Праведна Русија. Праведна Русија је једна од две владајуће странке у Русији на чијем челу се налази председник Горњег дома Руске думе, Сергеј Миронов.

Професор Борис Павлович Гусељетов, шеф Међународне управе Праведне Русије, организовао је у Москви научни скуп посвећен руско-српским односима, на коме се говорило и о Хашком трибуналу и процесу против председника српских радикала. Учесници скупа су негативно оценили рад трибунала и изразили наду да ће се Војислав Шешељ ускоро вратити у Србију. Обраћајући се Међународном скупу подршке Војиславу Шешељу у Београду, Борис Павлович Гусељетов нагласио је да се председник Српске радикалне странке попутоно невин већ осам година налази у затвору.

Борис Павлович Гусељетов: Драга моја браћо и сестре, драги српски пријатељи. Дозволите да вам пренесем топле и пријатељске поздраве од наше странке, Праведне Русије, и да вас уверим да ћемо и даље да подржавамо вашу борбу за ослобођење председника ваше странке, др Војислава Шешеља, у његовој борби за правду и равноправност.

Прошло је нешто више од годину дана од када су у Москви заменик председника ваше странке, Драган Тодоровић, и заменик председника наше партије и председник посланичке групе у Думи, Николај Левичев, потписали Споразум о пријатељству и сарадњи. То је било важно зато што се и ваша Српска радикална странка и наша странка, Праведна Русија, боре за праведније односе у читавом свету. Да и у Русији и Србији буде праведније друштво, да буде веће поверење између земаља у свету. Преживели смо тешких 20 година које нас деле од времена када су постојали Совјетски Савез и Југославија. Те године нису довеле само до тешких геополитичких последица и распада двеју великих и утицајних земаља, најстрашније је то што су те године довеле до велике замућености умова милиона људи обеју земаља. Људи су поверовали ономе што су им причали западни политичари о људским правима, о праведности, бог те пита о чему, али су на крају, у овом међувремену, видели да од тих лепих прича нема ништа осим политике двојних стандарда која не даје ни правду ни слободу. Данас све више људи, како у Русији тако и у Србији, говори не тој политици двоструких стандарда, односно двојних мерила. Они кажу не и када виде да потпуно невин човек, велики син српског народа, председник партије, осам година чами у затвору. Они кажу – слобода Шешељу!

Ако тај трибунал и даље намерава да иоле буде праведан, требало би мало шире да погледа и размотри ситуацију на простору бивше Југославије. Чак и у западној Европи све више политичара почиње да се пита: А ко је тај Хашим Тачи, зар не треба и њега за оно што је написао послати у трибунал? Мислим да те политичаре из

Европе, који то кажу, треба подржати, а тим пре што они говоре да поседују и доказе његове кривице.

Али, ево шта нас је још научило тих 20 година. Како је говорио велики Гете, само је онај достојан среће и слободе ко свакодневно иде да бије бој за њих. Мислим да овде нема никога ко би посумњао у то да су српски и руски народ достојни среће и слободе. Мислим да овде не постоји нико ко би посумњао да су велики синови српског народа, попут Војислава Шешеља, достојни среће и слободе. Али, да бисмо то постигли, морамо бити заједно, као што је рекао мој колега са универзитета и искрени пријатељ Сергеј Бабурин.

Морамо да делујемо заједно, и јавност Србије и Русије, и скупштине Србије и Русије, и владе Србије и Русије. Али, нажалост, ми знамо да и међу вама и међу нама још увек има оних који сумњају, а има и непријатеља. Зато смо се управо овде и окупили да бисмо оне који сумњају уверили, а оне који су наши непријатељи да наведемо да макар посумњају.

Морамо их подсетити на велики руски слоган: Када смо јединствени, ми смо непобедиви.

Дајемо гаранције за Шешељево пуштање на слободу

Депутат Праведне Русије у Државној думи Руске Федерације, Татјана Николаевна Москаљкова, доктор филозофских и правних наука, нагласила је да партија коју она представља такође даје гаранције за Војислава Шешеља, како би био пуштен на слободу. Москаљкова је генерал-мајор руске милиције, обављала је низ одговорних послова у Министарству унутрашњих послова Руске Федерације.

Татјана Николаевна Москаљкова: Драга браћо и сестре, Срби и Српкиње!

Дозволите да вам пренесем речи саосећања, топле поздраве и дубоке симпатије од председника странке Праведна Русија, Сергеја Миронова. За свих ових осам година није било дана да сва руска јавност, сва руска срца нису саосећала са овом неправедном ствари која се чини. Суђење Војиславу Шешељу није суђење, то је суданија, то је борба између светлости и таме, између добра и зла. Сви Руси су са вама и зато ће добро победити и биће светлост.

Овде су већ иступале моје руске колеге и видели сте колико дубоко они познају историју Србије и колико знају сваки проживљени дан Војислава Шешеља. Дубоко смо уверени да је овај међународни трибунал незаконито створен. Он је применио све незаконите методе, чак и лажне сведоке и лажне доказе. Али, трибуналу уз све то опет није ништа пошло за руком, зато што судије међународног трибунала имају само сопствене користољубиве циљеве. Ми знамо колику месечну плату они добијају, њима се заправо и не исплати да заврше са тим неправедним суђењем.

Дубоко се клањамо одважности Војислава Шешеља који је сам дошао у трибунал да каже и докаже истину о свом народу, истину о историји. Све Рускиње су одушевљене, тиме колико си одана и верна, умећем да проживљаваш и трпиш због судбине свог мужа, ми исказујемо своје одушевљење и саосећамо се са Вама, Јадранка, и Вашим синовима. Ето примера женске верности и женског подвижничтва. Јадранка Шешељ ће такође ући у историју поделивши судбину свога мужа, као што су почетком 19. века декабристкиње пратиле своје мужеве у Сибир и заувек ушле у историју.

Депутати партије Праведна Русија подржавају Сергеја Бабурина и спремни смо да и ми дамо гаранцију, јемство,

за Војислава Шешеља да га пусте на слободу. Ми осуђујемо незаконите радње међународног трибунала. Изражавамо своју солидарност и подршку Српској радикалној странци. Изражавамо солидарност и подршку и Шешељевој породици. Позивамо судије Хашког трибунала да се покају за све што су чинили, за грех који су узели на своју душу.

Слобода Војиславу Шешељу! Живео српски народ! Русија је с вама!

Слобода јунаку Србије

Анатолиј Иванович Лисицин, први губернатор Јарославске области, депутат Јединствене Русије, партије Владимира Владимировича Путина, поручио је учесницима скупа да је Војислав Шешељ оличење борца за истину и правду. Као изузетан познавалац овдашњих прилика, пошто фонд који носи његово име, у сарадњи са Руском православном црквом у Београду, реконструише руске историјске споменике у српској престоници, Лисицин је нагласио да Србији није потребна лажна демократија западне политике.

Анатолиј Иванович Лисицин: Драги пријатељи, ја као члан партије Јединствена Русија, говорићу само о свом личном ставу. Слажем се са апелима и борбом ваше странке за ослобођење Војислава Шешеља. Српска радикална странка је уистину праведна странка, јер су у својој делатности праведни и исправни они који своје активности заснивају на традицијама, на ономе што су претходна покољења пренела и учинила за нас.

Русија и Србија су две нове младе државе. Ми морамо да градим своју историју и своју будућност. Није нам потребна лажна демократија западне политике. Ми поседу-

јемо своје традиције, своје историје и своје јунаке за које се морамо борити. Војислав Шешељ је управо такав борац који је оличење борбе за истину, истину и срећу српског народа. Као члан Јединствене Русије, овај свој став који сам вама изнео преносићу и осталим члановима наше странке, говорићу им и о вашој праведној борби.

Није далеко дан када ће сви схватити и победиће оно за шта се боримо, за истину, правду и за наше вредности који морају бити и у Србији и Русији.

Слобода јунаку Србије!

Комунистичка партија Руске Федерације залаже се за ослобађање Војислава Шешеља

Комунистичка партија Руске Федерације такође је једна од партија која је иницирала формирање руског Комитета за заштиту права Војислава Шешеља. Депутат ове партије у Државној думи Руске Федерације, инжењер Владимир Димитријевич Хахичев, позвао је све политичке странке, интелектуалце, друштвене покрете да иступе у одбрану права председника Српске радикалне странке.

Владимир Димитријевич Хахичев: Поштовани скупце, драга српска браћо и сестре, драги другови! Дозволите да вам, пре свега, пренесем ватрени поздрав и жељу за успех у вашој борби, од генералног секретара наше странке, ГенADIЈА ЗЈУГАНОВА.

Комунисти, родољуби руског народа, увек су се залагали за пријатељство са братским српским народом. Забринути смо за судбину лидера ваше странке који је у Хашком трибуналу. По нашем мишљењу, постојање Хашког трибунала је не само незаконито, него и нелегитимно, оно противречи и Повељи Уједињених нација и осталим оснивачким актима међународног права. Сасвим је очито да се тај суд не користи у смислу да треба да открије

истину, него се користи против Срба. Ми смо овде дошли да гласно изнесемо став наше Комунистичке партије, да се залажемо за одбрану српског народа и ослобођење Војислава Шешеља из Хага. Помно пратимо шта се дешава у Хашком трибуналу и стално раскринкавамо те крвнике и срамни процес који се води против њега. Хашки целати, који су срамотно пресудили Слободану Милошевићу, настављају са својом срамном суданијом и против Војислава Шешеља.

Војислав Шешељ, лидер Српске радикалне странке и српског народа, лидер је и свих оних који се боре за слободу и независност, и зато га савремени европски инквизитори подвргавају моралном мучењу већ, ево, осам година. У складу са резолуцијом Савета безбедности Уједињених нација, још 2008. године требало је да Хашки трибунал заврши своју делатност, али то није извршено. Комунистичка партија каже да је то срамни трибунал који дискредитује саму идеју међународне правде. Делатност Хашког трибунала је фактички наставак војне агресије НАТО-а на Југославију из 1999. године. То је подједнако средство за уништавање народа Србије, подједнако као што су то биле крилате ракете и они авиони-ловци, само што овог пута убиства не извршавају војници, него убице које су се заоденуле у судијске тоге.

Сматрајући овај судски процес обрачуном, Комунистичка партија Руске Федерације иступа против свега што се чини у Хашком трибуналу и пружа сву могућу подршку Српској радикалној странци. Сматрамо да под хитно морају да се учине следеће ствари: као прво, да се формира тим лекара који ће хитно да провери здравствено стање Војислава Шешеља. Руски лекари и научници пристају да одмах приступе том послу. Под два, да се Војислав Шешељ беспоговорно сместа ослободи из хашког казамата, да се што пре прекине рад овог трибунала који се претворио у казни орган НАТО-а.

Позивамо све политичке партије, друштвене покрете, научнике културе и образовања да иступе у одбрану српског народа и његовог лидера Војислава Шешеља.

Живело пријатељство народа Русије и Србије! Слобода Војиславу Шешељу!

Председник Руске Федерације Димитриј Медведев упознат са кршењем процесних и људских права Војиславу Шешељу

Сергеј Анатолијевич Гаврилов, депутат Комунистичке партије у Државној думи Руске Федерације, говорио је о активностима које ова странка предузима у циљу Ше-

шељевог ослобађања, међу које спада и разговор председника Русије Димитрија Медведева и председника Комунистичке партије Геннадја Зјуганова о Хашком трибуналу и кршењу основних људских права Војислава Шешеља. „Такозвана међународна заједница, оличена у Хашком трибуналу, нема никакав разлог да и даље држи у затвору Војислава Шешеља“, нагласио је Гаврилов

Сергеј Анатолијевич Гаврилов: Драги другови, браћо и сестре саборци! По нашем мишљењу, данас је историјски дан, како за историју Србије тако и за историју руско-српских односа.

Наш скуп решава два задатка. Прво је раскринкавање криминалних замисли Хашког трибунала и његових прекоокеанских покровитеља. А други задатак, који је заправо већ остварен, то је да данас у овој сали присуствују

представници свих парламентарних странака Русије. Војислав Шешељ, заједно са Српском радикалном странком, представља јединог представника, правог представника, корених интереса српског народа. Свих ових 20 година, откако је све ово почело, и за ових последњих осам година, откако је Војислав Шешељ у Хагу, наша партија је стално заступала и бранила ваше интересе. Шта су све урадили Американци ових последњих година – ухапсили Шешеља, своју базу инсталирали на Косово, окупирани Косово, поставили су базе и по периметру руских граница. Ми сви заједно морамо да им дамо одлучан одговор.

Овог тренутка, данас у Сочију се одржава састанак председника Русије Дмитрија Медведева и председника наше партије Генадија Зјуганова. Хтео бих да вам истакнем и кажем оне тачке које председнику Русије предлаже Комунистичка партија. Прво се захтева од Уједињених нација да признају да је Хашки трибунал незаконит и криминалан орган. Друго, Хашки трибунал је очигледно отворени антисрпски орган, јер оптужује углавном и већином Србе. Треће, трибунал крши основна људска права. Такозвана међународна заједница, оличена у Хашком трибуналу, нема никакав разлог да и даље држи у затвору Војислава Шешеља. Наша партија је покренула захтев водећих лекара да се сачини конзилијум и да се доведе Војислав Шешељ на лечење у најбоље болнице у Москви. Вапијући пример беспотребног трошења средстава представља издржавање Хашког трибунала. Ми захтевамо да се под хитно прекине постојање Хашког трибунала и да се позову на одговорност лица која су га организовала.

Генадиј Зјуганов, у својој честитки за Божић Војиславу Шешељу, рекао је да је једина његова кривица то што воли своју породицу, своју земљу и своју отаџбину. Ми верујемо у своју победу и верујемо да ће та победа такође изазвати поштовање свих народа света који то виде. Наши водећи економисти су се недавно састали и разматрали су перспективе и могућности наше сарадње, и установили су да имамо велике могућности за сарадњу не само у овим најсавременијим технологијама, него и у другим областима.

Надам се да ћемо у најскорије време, када истина и правда победе и када Српска радикална странка дође на власт, моћи да се вратимо старој идеји обједињавања наше три државе, Белорусије, Русије и Србије. Правда је нашој страни, самим тим ћемо и победити!

Хтео бих на крају да завршим тиме што ћу уз изразе захвалности да предам потпредседнику ваше странке, Драгану Тодоровићу, највиши орден наше Комунистичке партије и да зажелим добро здравље Војиславу Шешељу. Будућност је наша.

Хашки трибунал мора да се расформира

Валериј Сергејевич Селезњов, депутат Либерално-демократске партије у Државној думи Руске Федерације, подсетио је да су ова политичка странка и њен председник Владимир Волфович Жириновски међу првима у свету осудили рад Хашког трибунала и затражили ослобађање Војислава Шешеља.

Валериј Сергејевич Селезњов: Дobar дан, браћо и сестре. Уверен сам да данас у свету нема више друге сале која би као ова могла да схвати, и има такво схватање православља и славенства као ви овде.

Лидер наше партије, ЛДПР, Владимир Жириновски, међу првима је, ако не и први, на свету осудио овај хашки трибунал. Он је први у Русији рекао – слобода Војиславу Шешељу. Ми настављамо исто то да понављамо свих

ових три хиљаде дана, колико је Војислав Шешељ у хашком казамату. Одушевљавају нас Шешељеве речи које изговара у хашком суду, позивајући се управо на великог руског писца Лава Толстоја и његовог јунака Пјера Безухова из романа „Рат и мир“, који је рекао: „Ви можете убити мене, али не можете убити моју душу“.

Либерално-демократска партија као политичка сила, подржава све оне који су у овој сали, подржава Српску радикалну странку у овој борби. Као раније тако и у будуће инсистираћемо да такозвани Међународни суд за бившу Југославију, такозвани Хашки трибунал, мора што пре да се расформира. Такође, морају помно да се истраже све радње оних судија који су убијали и убијају све оне Србе који се налазе у затвору. Полажемо велику наду да ће последње суђење које ће се у том Хашком трибуналу одржати бити суђење судијама Хашког трибунала.

Желим здравље лидеру Српске радикалне странке Војиславу Шешељу, и желим му да што пре изађе из тог казамата. Немојте никада заборавити да су српски и руски народ заједно непобедиви и велики су када су заједно.

„Твоје срамно заточење постало је симбол моралног пада бриселске правде“

Професор Генадиј Петровић Авдејев, стручњак за Блиски исток, саветник за међународне односе председника Либерално-демократске партије Владимира Волфовича Жириновског, присутнима је прочитао писмо председника партије упућено учесницима међународног скупа, заједно са поруком Војиславу Шешељу да су сви руски и српски родољуби уз њега.

Генадиј Петровић Авдејев: Драга српска браћо и сестре, драги саборци! Хтео бих да прочитам обраћање председника наше Либерално-демократске партије, Владимира Жириновског, учесницима овог међународног скупа.

У име Либерално-демократске партије Русије поздрављам све учеснике овог међународног скупа. Овај скуп се

одржава у нimalo једноставно време за српски народ. Овај скуп се одржава у условима када се лидер Српске радикалне странке, Војислав Шешељ, и даље налази у затвору оличавајући својим боравком у ропству, безаконје и кршење људских права, а управо хашки суд намерава и труди се да брани та људска права. Таква очигледна и запањујућа спрдња над истакнутим европским политичарем, која траје, ево, већ осам година, сведочи о лицемерју и подмуклости њихове темиде.

Од српског народа изолован је његов истински лидер, одважни борац за част и достојанство Србије. Својом чврстином и одважношћу, са којом Војислав Шешељ подноси све тешкоће затворског живота, надахњује и чланове Српске радикалне странке и све родољубе Србије. Надахњује их да не одустају у борби против продатих душа ових политичара из Европске уније. Они закон и правосудје не користе да би постигли правду, већ да се обрачунају са оним политичарима који су им непријатни, а такав је за њих Војислав Шешељ.

Хтео бих да мој глас за његову подршку, кроз затворске зидине и решетке стигне до Војислава Шешеља. Буди одважан, Војиславе. Сви поштени родољуби Србије и Русије те подржавају, држе ти песнице у твојој тешкој судбини и желе да што пре будеш ослобођен. Твоје срамно заточење постало је симбол моралног пада бриселске правде, њихових чиновника и покровитеља, који силом намећу нови поредак у Европи. И правда и праведност су на твојој страни.

Желим свим учесницима овог скупа Српске радикалне странке успех у раду. Срам било хашке мрачњаке! Слобода Војиславу Шешељу!

У потпису, председник Либерално-демократске партије Русије Владимир Жириновски.

„Све док смо живи, ми смо победници“

Михаил Владимирович Леонтјев, најеминентнији руски политички аналитичар, аутор емисије „Аднако“, која се емитује у оквиру централног руског дневника, поручио је да је Српска радикална странка најупорнија и најодважнија у одбрани Србије. Захваљујући прилогу који је овај угледни аналитичар направио и емитовао у оквиру своје емисије, за кршење људских права Војислава Шешеља сазнало је преко 80 милиона Руса.

Михаил Владимирович Леонтјев: Здраво, драга српска браћо и сестре! Овде је било много речи о некаквом суду, о некаквим доказима, о некаквим злочинима. Добро, несумњиво је да су Срби извршили неке злочине. Срби су имали ту дрскост да се бране од најезде тих подлих и некажњених ђубради, и због тога им та иста ђубрад суде. У овој либералној смеши, у коју се сада претворила Европа, Србија је остала једина земља која одважно брани своје право у тој папазјанији. А у тој Србији, упорној и одважној, ваша партија је најупорнија и најодважнија.

Пошто сте ме већ други пут позвали, даћу себи за право да вам дрско понудим један савет, мада вам вероватно није ни потребан, у вези с тим шта можемо да учинимо за Војислава Шешеља, за његову слободу и за његову победу. Можемо да вршимо притисак на такозвану међународну заједницу, која Шешеља мрзи и хоће да га уништи. Ми можемо да тражимо помоћ Русије, којој је такође помоћ потребна. Ви сте радикална странка, а та реч „радикална“ много значи. Ви сте имали срећу да се рагосиљате издајника из својих редова. Најбоље што можете да учините за лидера ваше странке, Војислава Шешеља, који никуд није отишао, који је ту, жив, присутан је, то је да узмете у своје руке власт у Србији, а тиме да дате пример Русији.

У Хагу победници суде побеђенима, али ми нисмо побеђени. Све док смо живи, ми смо победници, а после победе ми ћемо њима судити. Али, судићемо им по војном закону, преким судом.

„На вашој страни су научни и интелектуални кругови, на вашој страни је руски народ“

Ана Игорјевна Филимонова, магистар историјских наука, сарадник Центра за изучавање југословенске кризе при Институту за славистику Руске академије наука у Москви, истакла је да је Хашки трибунал инструмент којим се спроводи политичка репресија не би ли се сузбила воља народа за отпором. Филимонова је уједно нагласила да одређени кругови у Русији чине све како би се Војислав Шешељ ослободио а МКТЈ затворио.

Ана Игорјевна Филимонова: Драга браћо и сестре! Поздрављам вас и подржавам ту вашу свакодневну неуморну борбу за одбрану Војислава Шешеља. На вашој страни су научни и интелектуални кругови, али што је најважније, на вашој страни је руски народ који је душом осетио да сте ви у праву, и он зна зашто вас подржава и у праву је у томе.

Познато нам је ко је и како рушио Југославију. То су они који се сада праве да су српски пријатељи, Сједињене Америчке Државе, Европска унија, Немачка и Ватикан. Антисрпска пропаганда, окупација и лаж, то су њихове сталне методе. Ми знамо и шта сада раде у региону. Они подржавају албански фактор који се сада размилео по читавом региону. Мењају етно-конфесионалну структуру и духовни тип читавог Балканског полуострва. А шта је њима потребно? Да створе протекторате са неколко-

нијалном управом. Потребна им је дезинтеграција Србије, потребно им је да Сједињене Америчке Државе војно и политички овде диктирају шта треба да се ради, и зато су створили један страشان НАТО-дихадовски хибрид од државе, а у њему би желели да асимилирају и растуре српско становништво. Ова борба је светских размера, и Србија је на првој линији фронта у тој борби.

А шта је нама потребно, Русији и Србији? Потребна нам је јединствена и недељива Србија, суверена и независна, за коју ће оно главно бити национални интереси српског народа, а то је идеологија Српске радикалне странке, то је идеологија Војислава Шешеља. И зато Војислав Шешељ и Српска радикална странка имају ту историјску шансу. Њима је допала та улога да задржавају, да се бране од те најезде, и они ће у томе успети. Неминовно ће Војислав Шешељ у томе успети.

Неисцрпне су све могућности наше руско-српске сарадње. И зато Хашки трибунал мора бити ликвидан као криминална организација коју контролишу само они који су је створили. Познато нам је ко и како финансира трибунал. То су исламске државе, приватни извори, Сорос и НАТО државе. Трибунал је инструмент политичке репресије, да сузбије вољу народа за отпор. Али сам уверена да Српска радикална странка и српски народ никада неће допустити да се успостави диктат. Запад овде никада неће диктирати.

Наша снага је у нашем јединству, зато вас позивам на јединство у овом кључном тренутку историје Србије. Руски кругови чине све што је могуће да се што пре затвори Хашки трибунал, а Војислав Шешељ ослободи.

Шешељ долази

Јекатерина Јуријевна Пољгујева, новинар листа „Советскаја Русија“, један од најбољих познавалаца ситуације на Балкану и у нашој земљи, осврнула се у свом говору на чињеницу да Хашки трибунал барата фалсификованим доказима и да су докази против Војислава Шешеља потпуно апсурдни.

Јекатерина Јуријевна Пољгујева: Фебруара 2007. године у Београду сам учествовала на сличној конференцији за одбрану Војислава Шешеља. Тада се навршило четири године боравка Војислава Шешеља у Хашком трибуналу, а суђење није почело. На тој конференцији је била дата исцрпна оцена, како делатности Међународног трибунала за бившу Југославију у целини тако и конкретно о случају Шешељ. Сваки добронамеран човек, кад би чуо, све би му било јасно, никаква сумња не би остала.

Оно што Међународни трибунал у Хагу чини против Шешеља, то нема никакве везе са суђењем, то је политички обрачун. Од тада је протекло још четири године, а Војислав Шешељ је и даље у затвору. Тај процес, који је у ствари већ пропао, с њим је све јасно, а још увек није завршен. Такозвано међународно правосуђе уопште не размишља о томе да се тај човек толико година налази у затвору, а да му ништа није доказано. Хајде да упоредимо, Дражен Ердемовић је преузео одговорност за убиство 1.200 цивила у Сребреници. Јасно је да то стварно није било тако, да је то његова провокативна изјава. Јасно је да је Ердемовић убица, али и поред тога га је трибунал осудио на пет година затвора за убиства, а три и по година касније већ је био на слободи.

Хашки трибунал који, кад се тиче Срба, уопште не мари за доказе, а једино што је око Шешеља нешто могао да докаже, то је непоштовање суда. Он је добио пресуду од 15 месеци затвора за непоштовање суда, а то је већ одавно прележао у трибуналу. Прави злочин је то што је он осам година у затвору, а још нема пресуду. Али, они који

су криви за тај злочин уопште нису кажњени. Напротив, изигравају непристрасне судије, непристрасне темиде.

Врло је симптоматична хашка аритметика. За читаво време постојања Хашког трибунала поднето је оптужница против 157 особа, од тога је 105 Срба и Црногораца, Хрвата 32, Бошњака-муслимана 9, Албанаца 9, Македонаца 2. Три доживотна затвора и 1.014 година затвора, то је укупан збир онога што је Србима пресуђено. Још двоје Срба је ослобођено, а поступак против још двојице је прекинут, а укупно сви Хрвати су добили 162 године затвора. Од деветорице Бошњака, ослобођена су тројица, укључујући и Насера Орића, главног кољача који је завио у црно села око Сребренице. Укупно, муслимани су добили 41 годину затвора, с тим што су значајније затворске казне добила само двојица, који су, у ствари, били ситне рибе. Делалић, Орић, Халиловић, све њихове војсковође су ослобођене. Од деветорице косовских Албанаца, ослобођена су петорица, премда је ослобађање Рамуша Харадинаја сада укинута. Што се тиче преостала четири предмета, један од њих је одложен, а по једном предмету, неки Бећа Бећај добио је, подвлачим, четири месеца. Хајде да то још једном упоредимо са 1.014 година затвора, колико су Срби добили.

Најстрашније је то што Хашки трибунал не пориче да је у братоубилачким ратовима на територији бивше Југославије погинуло на десетине хиљада Срба, да су стотине хиљада биле протеране, са Косова, из Хрватске, Крајине, из Сарајева. Међутим, практично су сви ти злочини остали некажњени. Биће да су за њих сви Срби, као и у НАТО бомбардовању 1999. године, само колатерална штета. Колатерална штета успостављања такозване велике демократије, то јест, исте оне демократије у оквиру које су људе сецкали, черечили, вадили органе за продају, а све зарад бизниса, као што се дешавало на Косову и Метохији. А Срби, који су бранили свој народ, било да су то били

неке војсковође, политичари или обични борци, они су одмах били проглашавани злочинцима.

Чак и у светлу овог безакоња које се дешава у Хагу, чак и у том случају, случај Војислава Шешеља се ипак из тога издваја. Понављам, Хашки трибунал никада нису интересовали докази, њима је лако да брзо направе неки фалсификат, али су оптужбе против Шешеља до те мере апсурдне, да већ осам година тај посао не могу да отаљају. Хашки трибунал не може да осуди Шешеља, а тим пре не може да га оправда и да га ослободи.

Скрећем вашу пажњу на још једну чињеницу. Садашње српске власти не само што апсолутно зависе од Запада, због чега и испоручују своје грађане том трибуналу. Садашњој власти се исплати и иде јој у корист што је лидер Српске радикалне странке, Војислав Шешел, ишчупан из политичког живота и затворен толике године, тако да у борби за ослобођење Војислава Шешеља не можемо да се ослонимо на садашњу владу Србије. То је наша дужност и наш задатак, то јест, на нама је да се изборимо да прекину то иживљавање над њим и да се изборимо за његово ослобађање.

Шешел долази! Живела Србија! Живела Русија! Живела Српска радикална странка!

Погажено право на експедитивно суђење

Борис Алексић, члан Комитета за одбрану Војислава Шешеља из Србије, који својим правним знањем доприноси одбрани председника Српске радикалне странке, поновио је став да тужилаштво није успело да докаже ниједну тачку оптужнице и да председник Српске радикалне странке због тога мора бити слободан човек.

Борис Алексић: Даме и господа, браћо и сестре! Чувени руски генерал Скобелев пред сваку битку облачио је белу униформу да би његова војска, да би његови војници видели да је њихов војсковођа присутан, али исто тако да би и непријатељ, са којим се сукобљавала Русија, видео да је војсковођа први испред свих својих војника. Никада није посустајао, одлазио је у најтеже борбе и увек се суочавао са непријатељем. Ниједну битку није изгубио.

Војислав Шешел је, са своје стране, у модерном времену учинио нешто што је учинио и бели генерал. Он је 2003. године отишао у хашки казамат, отишао је у јазбину звери да би се супротставио непријатељима Србије. Отишао је тамо и већ осам година бије битку несмањеном жестином и тензијом. Бори се без даха.

Ви сте видели за шта су све оптужили Војислава Шешеља. То су оптужбе против српског народа. Војислав Шешел никад није бежао од суочавања са својим непријатељем, зато је отишао право у Хашки трибунал. Шта је урадио Хашком трибуналу? Раставио га је на ситне делове. Прво, у сведочењу у предмету против Слободана Милошевића. Ви се сећате да је читава концепција оптужбе тада пала у воду, јер је Војислав Шешел доказао да је Велика Србија као пројекат искључиво власништво Српске радикалне странке, да Слободан Милошевић са тим није имао везе. Ми смо поносни због тога што се и данас залажемо за Велику Србију, и залагаћемо се увек за Велику Србију.

Захваљујући Војиславу Шешељу покренута је истрага против Тужилаштва Хашког трибунала. То је био први случај у историји да се тако нешто деси. Након тога је предложена и истрага од стране судије Жан-Клода Антонетија, на иницијативу Војислава Шешеља, о убијеним Србима у Хагу. И сад погледајте, недавно је Влада Републике Србије признала да је 14 Срба са потерница трибунала у Хагу умрло или убијено. Нису признали убиства неких Срба који су као колатерална штета у тим акцијама, како они кажу, међународних снага.

Погледајте за шта се оптужују Срби, а за шта се оптужују сви остали. Када је предмет Војислава Шешеља у питању и оно ново што се дешава, замислите, после осам година завршено је извођење доказа тужилаштва. Да је неког од приправника тужилаштва било где у свету питао његов претпостављени шта мисли о томе, колико би требало да траје извођење доказа тужилаштва, да је он одговорио да то треба да траје осам година, верујте избацили би га истог тренутка на улицу. Али, управо то се десило. Због чега је то трајало толико дуго? Очигледно да је тужилаштво свесно да против Војислава Шешеља нема никакве доказе. Очигледно је да су они засипали претресно веће разноразним бесмисленим поднесцима. Очигледно је, замислите, тужиоци су се жалили што је велика количина њихових доказа на српском језику, па не могу да их преведу на радни језик тужилаштва, то јест на енглески језик. Заиста нешто незамисливо.

Међутим, данас, после осам година, бежанија хашког тужилаштва од Војислава Шешеља се завршава. У марту ове године Војислав Шешељ мора да буде ослобођен и мора да дође у Србију. То је једина нада коју српски народ има.

Живео Војислав Шешељ! Живела Велика Русија! Живела Велика Србија!

Шешељ ће од Србије направити јаку државу

Мр Дејан Мировић, члан Комитета за одбрану Војислава Шешеља, и правни саветник који помаже Војиславу Шешељу позвао је присутне на мало стрпљења јер је дан повратка проф. др Шешеља у Србију све ближи.

Дејан Мировић: Браћо и сестре, дозволите ми да парафразирам нашег познатог и великог песника Јована Дучића. Ви сви знате која је његова изрека, а ја бих додао још две речи: „Верујем у Бога, Српство, Русију и Шешеља!“

Браћо и сестре, постоји још једна изрека, она се користила у старој Југославији: „Јака Југославија, слаба Србија“. Али, данас нам треба једна друга изрека, и то је права историјска истина: „Јака Русија, јака Србија“.

Са Русијом нема никаквих проблема, то више није Русија Јељцина. Ви знате ко су сада председник и премијер Русије. То више није иста она земља. Проблем је у Србији, проблем је у прозападним елитама. Народ воли Русију, народ зна ко су наши прави пријатељи, и народ ће то сва-

ког дана све више показивати. Дакле, нама треба нови председник, нови премијер и нови национални вођа, а ви претпостављате ко је то и ко ће ускоро доћи у Србију, и ко ће од Србије направити праву јаку државу на Балкану, правог лидера, са руском подршком. Зато вас позивам да будете стрпљиви, тај дан није толико далеко.

Нисмо сами, имамо пријатеље у Русији, имамо пријатеље и у власти и у опозицији. Зато вас све поздрављам и позивам на један нови скуп који ће бити ускоро, где ће први говорник бити др Војислав Шешељ.

Живели!

Шешељ кост у грлу ЕУ и НАТО-а

Немања Шаровић, члан Комитета за одбрану Војислава Шешеља, и сарадник који помаже у одбрани Војислава Шешеља подсетио је да је председник Српске радикалне странке испунио дато обећање и да је растурио Хашки трибунал.

Немања Шаровић: Даме и господо, браћо и сестре, српски радикали, помаже Бог!

Данас обележавамо осам година откако је др Војислав Шешељ отишао у Хашки трибунал. Рекао је малопре Дејан Мировић, очекујемо тај митинг на коме ће др Војислав Шешељ бити први говорник и сви смо ми безброј пута замишљали и очекивали како ће тај дан изгледати и, верујте, да ни ми нисмо жељни више да вам се обраћамо и да као и ви, и ми подједнако чезнемо за тим даном када ће испред нас загрмети Војислав Шешељ.

Када је одлазио из Србије, Војислав Шешељ је упутио извињење српском народу што претходно са власти није срушио досманлијски режим. Он је отишао у Хаг високо уздигнутог чела, отишао је да изнесе истину, да одбрани српски народ и да стане раме уз раме са свим четничким добровољцима који су животе дали да би српски народ одбранили и да би западна граница српске државе поново била она историјска, а то је граница Карлобаг-Огулин-Карловац-Вировитица. Војислав Шешељ је не само Хашком три-

буналу, већ и целокупној светској јавности, показао не само како изгледа и како се бори српски четнички војвода, већ је показао да један човек и појединац, уз огромну подршку и љубав свог народа, коју му ових осам година сви заједно пружамо, може бити кост у грлу лидерима Европске уније и НАТО пакта.

Сви ми који смо остали да се боримо за остварење идеологије српског национализма, обећали смо Војиславу Шешељу да ћемо до његовог повратка оборити прозападни режим у Србији. Међутим, ни наши непријатељи нису мировали, нису седели скрштених руку, и најслабији међу нама нису издржали искушења током претходних осам година. Томислав Николић и Александар Вучић одрекли су се Велике Србије зарад Европске уније, зарад власти и новца одрекли су се свог кума и политичког оца Војислава Шешеља, и положили нову заклетву на верност српским крвницима Вилијему Монтгомерију и Хавијеру Солани.

И поред бројних напада на Српску радикалну странку и на његову породицу, Војислав Шешељ је, онако како нам је и обећао, из дана у дан растурао Хашки трибунал и тај посао само што није готов. Ако Бог да и срећа јуначка, он ће хашкој аждаји ускоро задати последњи смртни ударац. Када се врати, лако ће Војислав Шешељ пред Србију и лако ће Војислав Шешељ пред све нас, јер он је своје обећање испунио. Али, морамо се запитати да ли смо ми испунили своје, да ли смо били довољно јаки, довољно одлучни и довољно упорни. И зато вас позивам да од данас у нашу борбу за истину, за правду, за Србију јаку као Русија, у нашу борбу против Тадића, Вучића, Динкића и Николића кренете одлучније него икада и да ускоро, када будемо у прилици да изађемо пред српског четничког војводу Војислава Шешеља, не изађемо погнуте главе, него уздигнута чела, да га погледамо у очи и поздравимо традиционалним четничким поздравом: „Србија је вечна док су јој деца верна“.

Живела Велика Србија!

На крају скупа председавајући Зоран Красић захвалио се свима који су дошли да подрже ослобађање Војислава Шешеља.

Зоран Красић: Даме и господо, браћо и сестре, захваљујем се свима који су данас дошли да подрже ослобађање Војислава Шешеља. Захваљујем се нашим пријатељима из Русије, захваљујем се свим грађанима Републике Србије, свим Србима који својим потписом подржавају петицију за слободу Војислава Шешеља.

Очекујемо 8. и 9. март када ће Војислав да се обрати и да каже зашто су испуњени услови да се примени правило 98бис и зашто је једино могућа ослобађајућа пресуда после онаквог фијаска које је доживело тужилаштво у судници.

Захваљујем се свима који су нас подржали.

Живео Војислав Шешељ! Живела Србија!

Истакнути светски интелектуалци поручују

Шешељ мора бити ослобођен

Имајући у виду да су на страни проф. др Војислава Шешеља закон и правда, ослобађање председника Српске радикалне странке подржали су многи истакнути светски интелектуалци, политичари и правни стручњаци. Потписници петиције за ослобађање Војислава Шешеља слажу се у оцени да Тужилаштво Хашког трибунала није доказало ниједну тачку оптужнице и да је доживело потпуни фијаско. Процес против Војислава Шешеља карактеришу као срамни политички процес који представља светски рекорд не само у погледу дужине притвора, већ и по другим аспектима кршења права на правично суђење. **Петицију за ослобађање председника Српске радикалне странке, између осталих потписали су Жак Вержес, чувени француски адвокат, Ремзи Кларк, оснивач Међународног акционог центра из Њујорка, Алдо Бернардини, професор емеритус, др правних наука из Рима, др Едвард С. Херман, професор из Пенсилваније, сарадник Ноама Чомског, Јирген Елзесер, познати немачки публициста, и многи други.** Наводимо само неке од коментара угледних иностраних интелектуалаца, потписника петиције за ослобађање Војислава Шешеља:

Шешељ мора бити одмах ослобођен

Ремзи Кларк, један је од најеминентнијих правника САД. Био је правни саветник у администрацијама америчких председника Кенедија и Џонсона, потом заменик министра правде, и на крају министар. Данас је један од водећих светских активиста у борби за људска права

Закаслела правда је ускраћена правда. Кључно право, право на суђење у разумном року, ускраћено је др Војиславу Шешељу. Међународни кривични трибунал за бившу Југославију је пропустио да оптужи званичнике САД и НАТО-а за брутално бомбардовање цивила и цивилних објеката у Србији 1999. године. Па где је ту једнака правда за све? Већ одавно је било време да се распусти МКТЈ, који Савет безбедности УН није имао право ни да оснује. Др Шешељ мора бити одмах ослобођен, а овај „суд“ мора да призна своју нелегитимност.

Процес против Шешеља је незаконит

Џон Каталиното, портпарол Међународног акционог центра, чији је оснивач Ремзи Кларк, САД

Ја лично и моја организација, Међународни акциони центар, осуђујемо затварање Војислава Шешеља и процес против њега као потпуно незаконите. То је наставак злочиначког рата НАТО сила, предвођених америчким империјализмом, који је почео 1990. и кулминирао ва-

здушним нападима на Југославију, и посебно Србију, у потоњем збацивању владе предвођене социјалистима у јесен 2000. године. Империјалисти се надају да ће прогом Шешеља потпуно уништити отпор у Србији. Неправедно заточени хашки затвореници нека буду ослобођени.

Шешељ је патриота

Хедер Котин, професор историје, Међународни акциони центар, Њујорк, САД

Шешељево затварање и личне муке које трпи показују да Хашки трибунал наставља да крши сва грађанска права, од слободе говора до експедитивног суђења, до окрутног и необичног кажњавања, до права да му се суди уз предочавање доказа, итд.

Све су ово права која гарантује Устав САД, али неким чудом нису примењива на нову Европу под трибуналама чији су заштитници САД и НАТО.

Ово суђење је нешто из арсенала Трећег рајха који је карактерисао расизам и војна диктатура. За сиромашне и храбре нема ничега осим потпуне и сурове неправде. Ово суђење показује да је цео европски систем у хаосу.

У САД се не чује прича о Шешељу. У САД се такође прећуткује трговина органима и злочини везани за организовану проституцију у режији Хашима Тачија на Косову.

Ови примери репресије над истином и стварном правдом показују какву међународну лакрдију представља овај процес.

Шешељ је патриота који је остваривао своја права бранећи суверенитет отаџбине. Налази се у затвору због владавине САД и НАТО-а на Балкану. СЛОБОДА ШЕШЕЉУ!

Хашки трибунал није инструмент правде

Др Едвард С. Херман, професор Пенсилванијском универзитету. Аутор је више књига о злоупотреби медија у западној политици, које је писао у коауторству са Ноамом Чомским или самостално.

Вишеструко малтретирање и неуспешно суђење господину Војиславу Шешељу, после готово осмогодишњег заточења драматично показују да Међународни кривични трибунал за бившу Југославију није инструмент правде и да треба да се сврста у исту класу као Гвантанаму, Баграм, Абу Грајб и друга места „изузетне представе“ Сједињених Држава. Епизода са присилним храњењем представља само још једну сличност са оним што САД раде у Гвантанаму. Требало би да правни учесници у овом програму буду сами изведени пред неки суд у истинском правосудном систему.

Трибунал мора да одбаци лажне оптужбе

Џејмс Бисет, бивши канадски амбасадор у Југославији

Чини се да је јасно да МКТЈ нема уверљивих доказа против Војислава Шешеља и да он мора одмах бити ослобођен. После 8 година затвора, тужилаштво није успело да пружи уверљиве доказе против њега. Чак ни користећи сумњиви правни концепт „удруженог злочиначког подухвата“ – тог погодног инструмента који се користи када не постоје чврсти докази – тужилаштво није успело да докаже никакве злочине, уколико се ватрени и понекад скаредни језик не сматра ратним злочином. Поступак трибунала у овом предмету више личи на процес совјетског типа него на достојанствени поступак једног међународног тела које је основао СБ УН.

Трибунал мора да одбаци лажне оптужбе против њега и да га ослободи.

Др Шешељ се мора вратити у своју земљу

Пуковник Патрик Барито, познати француски лекар анестезиолог и токсиколог који је изузетно цењен у свету – велики српски пријатељ. Током деведесетих година је помагао борбу српског народа у Републици Српској Крајини и Републици Српској

Браћо и сестре, верни др Војиславу Шешељу, верни Србији!

Овде смо да осудимо монструозно гажење правде и да се побунимо против неподношљиве неправде према др Војиславу Шешељу! Такозвани Међународни кривични трибунал за бившу Југославију крши све законе и правду! Морамо да одбацимо право најјачих, право непријатеља Србије, право издајника! Захтевамо да се др Шешељ одмах пусти на слободу и ништа више! Враћање његових основних права једнако је враћању његове слободе!

Овде и сада морамо да обећамо да ћемо учинити све што можемо да др Војислав Шешељ буде ослобођен, имајући на уму да је говор сребро а **акција** злато!

Др Шешељ се мора вратити у своју земљу. До краја ове године он мора да запева са својим вољеним народом, у Београду, своју омиљену песму „Има један кућерак у Срему.“

Отаџбини је потребан др Војислав Шешељ! И то што пре!

То је жива истина!

Сурово кршење људских права

Жан-Мари ЛЕ ПЕН, почасни председник Националног фронта, посланик Европског парламента, Париз, упутио је писмо подршке директно проф. др Војиславу Шешељу

Драги мој Војиславе, Твој претпретресни поступак и заточење од 8 година у Холандији под одговорношћу Међународног кривичног

трибунала представљају скандал без преседана који би требало да забрине цео свет.

Кршење твојих људских права нарочито је сурово, а пресуде које су ти наметнуте због „деликта мишљења“ апсолутно су подле.

Овом приликом изражавам ти своју пуну солидарност и пријатељске мисли.

Све ово се догађа зато што си политички вођа српских националиста и зато што те прогони глобалистичка мафија.

Нека твоји пријатељи кажу шта можемо да учинимо за тебе и можеш рачунати на нас.

Прими најтоплије поздраве

Дужина процеса

изговор за неправично суђење

Др Дајана Џонстон, аутор више критичких књига о западној политици и о рату против Србије. Код нас је позната као аутор књиге „Сулуди крсташи – Југославија, НАТО и обмане запада“

Случај Војислава Шешеља односи се и на људска права и на судски праксу.

Суђење које се толико развлачи може се једино сматрати изговором за неправедно заточење. У цивилизованим земљама, неправичан поступак прави је разлог за ослобађајућу пресуду, без обзира на све друге ствари.

Господин Шешељ треба да буде одмах ослобођен и да му се дозволи повратак у своју земљу.

Ништа није доказано, Шешељ мора бити пуштен

Мајкл Паренти, доктор филозофије, из САД. У Србији је познат као аутор књиге „Убити нацију: напад на Југославију“

Присилно затварање Војислава Шешеља, осам година без оптужби или суђења, представља злочин против људских права, злочин против демократије и против међународног права. Суд наставља да ради на сраман и криминалан начин. Шешељ мора да добије своје право на суду и мора да буде ослобођен да би могао да се врати својој породици и земљи као невин човек, што он јесте. Ако све ове године не можете ништа да докажете против њега, морате да га пустите.

Шешељ у притвору

зато што је потребан Србији

Јирген Елзесер, главни уредник часописа КОМПАКТ из Берлина. Познати немачки публициста и истražивач новије историје Балкана

Војислав Шешељ је заточеник Царства које стреми ка апсолутној моћи. Само суђење је фарса. Одавно је требало да он буде на слободи. Држе га само због једног разлога: да као непокварен политичар буде далеко од Србије у време када јој је толико потребан: наима, када ће ЕУ апсорбовати и прогутати земљу.

Прекршено право на фер и експедитивно суђење

Дејвид Питерсон – независни писац и истраживач – Чикаго, САД

Драматично променљиви карактер низа оптужница против оптуженог Војислава Шешеља током дугих осам година које проводи у притвору трибунала, укључујући укидање претходних тешких оптужби као што је убиство, веома снажно сугерише да се у овом претресном већу одвија спровођење неправде и да се у име „правде“ та неправда спроводи против господина Шешеља.

Као што је председавајући судија Жан-Клод Антонети признао у суду пре скоро 4 године (13. март 2007. године): „Оптужени чека дуже од 4 године на почетак овог суђења. Мени то делује сасвим невероватно.“

Данас, 4 године касније, прекршено је право господина Шешеља на фер и експедитивно суђење.

Извишљена „правичност поступка“ – ако је нешто тако икада постојало – распршила се пре више година. Сви ресурси трибунала не могу поново да је саставе.

Због ових разлога и због разлога које је набројао Комитет за одбрану др Војислава Шешеља, правда захтева да претресно веће заврши са овим поступком, да одбаци оптужбе против господина Шешеља и да му дозволи да изађе из притворске јединице Хашког трибунала у Шевенингену као слободан човек.

Шешељ је политички затвореник

Кристофер Блек, адвокат, правни саветник у Међународном кривичном трибуналу за Руанду и Међународном суду правде у Хагу. Члан је прве правне групе на свету која је покренула подношење тужби за ратне злочине против НАТО-а због ратне агресије на Југославију

Др Шешељ трпи судбину свих оптужених у ад хок трибуналима; оптужен и у притвору, годинама је чекао да суђење почне. За ово постоји само један разлог – тужилаштво нема случај против њега. Он је ухапшен да би био уклоњен са политичке сцене, да би био ућуткан и да би његова странка била дискредитована. Општепозната је ствар у овим трибуналима да се људи најпре хапсе и да онда тужилаштво годинама фабрикује оптужницу против оптуженика. То је „правда“ НАТО поретка. Др Шешељ је политички затвореник Уједињених нација. Он мора бити ослобођен.

Шешељу се непрестано крше основна људска права

Џорџ Семјуели, познати новинар и публициста из Њујорка. Опширно је писао о Југославији и Хашком трибуналу

Војислав Шешељ је добровољно отишао у притворску јединицу Међународног трибунала за бившу Југославију пре осам година. Од тада га МКТЈ држи непрекидно у затвору иако није успео да га осуди за било шта. Држећи човека против његове воље тако дуго времена и не успевајући да докаже било коју тачку оптужнице против њега, Међународни кривични трибунал за бившу Југославију крши безбројне међународне уговоре који кодификују цивилизовано правно понашање држава. Према чла-

ну 9 Међународног пакта о грађанским и политичким правима, „свако ко је ухапшен или притворен под оптужбама за злочин мора хитно бити изведен пред судију или неко друго лице овлашћено законом да врши судску правду, и имаће право на суђење у разумном року или ће бити пуштен на слободу“. Члан 14 каже да „при одлучивању о било којој оптужби против њега, свако има право да му се суди без непотребног одлагања“. Према члану 5 Европске конвенције за заштиту људских права, „свако ко је ухапшен или притворен под оптужбама за злочин мора хитно бити изведен пред судију или неко друго лице овлашћено законом да врши судску правду, и имаће право на суђење у разумном року, или ће бити пуштен на слободу до почетка суђења“. Током осам година, колико се Шешељ налази у притвору, МКТЈ непрестано крши његова најосновнија људска права, нарочито покушавајући да му одузме право да се сам брани. И овим се крше бројни међународни уговори. Према члану 14 Међународног пакта о грађанским и политичким правима „свако ко је ухапшен или притворен под оптужбама за злочин мора хитно бити изведен пред судију или неко друго лице овлашћено законом да врши судску правду, и имаће право... да му се суди у његовом присуству и да се брани лично или преко правне помоћи по сопственом избору“. Према члану 6 (3) Европске конвенције за заштиту људских права „свако ко је оптужен за злочин има следећа минимална права: да се брани лично или преко правне помоћи по сопственом избору“.

На покушаје Међународног кривичног трибунала за бившу Југославију да му наметне браниоца, Шешељ је одговорио храбро и на одговарајући начин. Излажући се великој опасности, ступио је у штрајк глађу. МКТЈ је реаговао претњом да ће га силом хранити. Чак је тражио од холандске владе да то спроведе у дело. Цивилизоване државе одбијају да примене такву варварску праксу. Током 80-тих година конзервативна влада Маргарет Тачер разумно се определила да не храни насилно ирске штрајкаче глађу. Године 2006. Светска здравствена асоцијација прогласила је насилно храњење „етички неприхватљивим. Чак и ако се чини са добрим намерама, храњење праћено претњама, принудом, силом, или коришћењем физичких приморавања представља облик нехуманог и понижавајућег поступања. Једнако неприхватљиво је присилно храњење заточеника да би се застрашили други штрајкачи глађу у циљу обуставе штрајка.“

Таква пракса не сме нигде да се користи. Међутим, када се узме у обзир шокантно висок број смрти које су се десиле у притворској јединици МКТЈ, долазимо до узнемиравајућег обрасца. Чини се да је Међународни кривични трибунал за бившу Југославију више заинтересован за освету и одмазду него за непристрасно вршење правде. Године 1993. УН су формирале МКТЈ да би се бавио тешким кршењима међународног хуманитарног права. Зато је крајње узнемирујуће да се нека од најтежих кршења међународног хуманитарног права данас дешавају у самој институцији којој је поверен задатак да их оконча.

Да човек буде заточен осам годинаа да му се не докаже кривица представља злочин

Др Велко Велканов, почасни председник Бугарског антифашистичког савеза, председник Бугарског националног савета за мир

У процесу против Шешеља озбиљно се крше основне норме Пакта о грађанским и политичким правима. Члан 9, параграф 3, захтева да „свако ко је ухапшен или притворен под оптужбом за злочин мора под хитно да буде изведен пред судију или пред некога другог ко је законом овлашћен да врши судску правду, и да му се суди у разумном року или да буде ослобођен“. У случају др Ше-

шеља пробијени су сви разумни рокови. Велики је скандал да једно људско биће, без обзира о коме је реч, буде заточено осам година а да му се не докаже кривица. То је прави злочин!

МКТЈ је политички суд

Донатан Рупер, независни новинар, бивши новинар Би-Би-Сија, из Лондона

Ја жалим Међународни кривични трибунал за бившу Југославију. Основан је неправно на измишљеној основи, будући да су за неколико недеља конфликти постали „међународни“ уместо да се третирају грађанским ратом. Организација и правила МКТЈ не само да нису у складу са најбољом праксом и стандардима правде, него им се уопште не приближавају. То је политички суд са неумољивим предрасудама против Србије. Подржавам захтев да се Војислав Шешељ одмах ослободи!

Криминални актери хашког циркуса морају се извести пред суд

Клаус Хартман, председник Немачког друштва слободних мислилаца, Офенбах на Мајни

Суд неправде у Хагу неправно је основан да би оправдао војну агресију, страну окупацију и „промену режима“ под уценама. Он је одбио да оптужи НАТО агресоре, муслиманске терористе у Босни и терористе УЧК, укључујући мафију која је трговала људским органима, али негира основна права својих „оптуженика“. Војислав Шешељ налази се у Хагу 8 година! Овај „специјални суд“ нацистичког типа очито има задатак да сломи патриоте, народне јунаке, или да их ућутка по сваку цену. Криминални актери хашког циркуса морају се извести пред суд, као и њихови НАТО господари. Србија мора да се дигне против колонизације „новог светског поретка“, да се бори против окупатора Балкана и њихових домаћих марионета, и да врати своје национално достојанство и суверенитет.

Хашки трибунал незаконито држи Шешеља

Дон Степлинг, светски познати драмски писац и режисер из Калифорније који је по оцени „Њујорк тајмса“ један од најбољих америчких политичких драмских писаца

Незаконити и морално покварен Хашки трибунал наставља да држи др Шешеља; сваки моралан човек морао би да сматра ово гротескним и гнусним.

Шешељ мора одмах бити ослобођен

Џејмс Џорџ Цатрас, адвокат, Вашингтон Ди-Си, САД
Поступак према др Шешељу апсолутно је скандалозан. Ако Међународни кривични трибунал за бившу Југославију жели да покаже да није чисто политичка организација и да иоле поштује међународне стандарде правде и законитост процеса, одмах мора да ослободи др Шешеља!

Трибунал је одавно дискредитован а Шешељев случај то доказује

Петер Бечер – Друштво међународне солидарности – Немачка

Изјава за хитно ослобађање др Војислава Шешеља
Др Војислав Шешељ је 2003. године добровољно отишао у Хаг када га је трибунал у Хагу оптужио за ратне злочине. Његов процес траје већ 8 година без икакве пресуде, што је далеко од било какве владавине права и разлог број један за његово пуштање на слободу!

Др Шешељ је најпре морао да се бори за право да се

сам брани, сведоци су тврдили да његов процес има политички карактер, а право на комуникацију са спољним светом укидано му је неколико пута, и свих ових година постоји претња његовом здрављу и животу.

Очито је да тужилаштво нема никаквих доказа за своје оптужбе. Чак је и судија Антонети изјавио на статусној конференцији да не жели да дође у исти положај као судије у процесу против Милошевића, где је оптужени умро у току поступка.

Трибунал је одавно дискредитован, а Шешељев случај је само још један доказ за то.

Др Војислав Шешељ мора да буде одмах ослобођен!

Шешељ пресонификује све што остаје од некада суверене и независне Србије

Мик Колинс – драмски писац, режисер, глумац. Радио је у Сијетлу, Калифорнији, Њујорку, Лондону и Паризу. Сада је уметнички и педагошки директор Сирк Миним из Париза

Заједно са Радованом Караџићем, др Шешељ је отприлике све што остаје од некад суверене и независне Србије, од несврстане и херојске Југославије која се увек налазила у првим редовима глобалног антифашистичког отпора. Као што су Југославију уништили НАТО, ЕУ и разорни светски капитал; као што је Србија споразумно продата фарисејима глобалне трговине невином крвљу; као што је наш драги пријатељ и велики херој свог народа, председник Слободан Милошевић, уморен мученичком смрћу у марту пре пет година, да би се прикрило лудачко уништавање људског достојанства и најзад целог живота, чији смо баштеници постали сви ми захваљујући актуелном глобалном вредносном систему прихваћеном од поносног фашистичког Запада – тако се др Шешељ налази у озбиљној и врло реалној опасности да свој живот остави у Хагу. Сви који поштују људски живот, слободу и мир, морају да се супротставе овој изопачености.

Захтевамо да Шешељ буде ослобођен

Џорџ Памфри, истраживач, Берлин, Немачка

Трибунал, као ни било које друго „судско“ тело које најпре оптужи а тек онда тражи доказе ради уклапања у оптужницу, не сме се узимати за озбиљно. Ово се показује кроз цело његово трајање, не само у случају Војислава Шешеља. Шешељ је једна од жртава ове лакрдије. Ова институција је криминална и може се третирати само као таква, па због тога не можемо само „молити“ да он буде ослобођен, него то морамо захтевати.

Интелектуалци, политичари и грађани Руске Федерације јединствени у захтеву да Хашки трибунал оконча суђење председнику Српске радикалне странке

Снажна руска подршка петицији за слободу Шешеља

Петиција за хитно ослобађање председника Српске радикалне странке др Војислава Шешеља из тамнице Хашког трибунала сваког дана добија све већу подршку. Потписи стижу од најеминентнији стручњака, интелектуалаца и јавних личности из целог света, а посебно из Руске Федерације. Међу потписницима петиције из Руске Федерације су истакнуте личности из руског културног и јавног живота, угледни професори, правници, адвокати, историчари, аналитичари, новинари и политичари. Петицију су потписали чланови недавно основаног Руског друштвеног комитета за заштиту права Војислава Шешеља као и учесници међународног скупа подршке који је 19. фебруара одржан у Београду. Своју подршку и потпис на захтев да се др Шешељ пусти на слободу, дао је и **главни саветник у администрацији председника Руске Федерације Константин Чугунов**. Драгоцену подршку др Шешељ добија од многобројних депутата из свих парламентарних странака у Државној думи Руске Федерације. Због ограниченог простора објављујемо неке од пристиглих коментара.

Подршка Руског комитета за заштиту људских права др Шешеља

Крајем децембра 2010. године у Државној думи Руске Федерације основан је Комитет за одбрану Војислава

Шешеља, с циљем да заштити и укаже на осмогодишње кршење људских права и угрожавање здравственог стања др Шешеља, од стране антисрпског Међународног кривичног трибунала за бившу Југославију. Чланови комитета потписали су петицију за ослобођење председника Српске радикалне странке уз следећи коментар:

Проф. др Војислав Шешељ, председник Српска радикалне странке, налази се већ осам година у притвору Међународног кривичног трибунала за бившу Југославију (МКТЈ). Добровољно је отишао у Хашки трибунал 24. фебруара 2003. године. Тужилаштво је оптужницу написало 15. јануара 2003. године по налогу званичног Београда.

Тадашњи тужилац Хашког трибунала, Карла дел Понте, у својој књизи цитирала је речи Зорана Ђинђића, тадашњег премијера Републике Србије, који јој је током састанка 17. фебруара 2003. године рекао: „У вези са Војиславом Шешељем, имамо само један захтев – водите га и не враћајте нам га више.“

Војислав Шешељ је тако постао једини оптужени пред Хашким трибуналом који је у време сукоба на тлу бивше СФР Југославије био опозициони политичар. Очигледно је да се Шешељу суди због његових патриотских, политичких ставова.

Током овог политичког процеса, др Шешељу су прекршена сва процесна и људска права: право на живот, пра-

во на правично суђење, право на суђење у разумном року, право на одбрану, право на обавештавање о свим аспектима оптужнице и право на комуникацију и посете.

Од самог почетка судског процеса Хашко тужилаштво трудило се да Шешељу наметне адвоката. Судско веће, упркос нормама међународног права, донело је решење о принудном именовану адвоката. Године 2006, 10. новембра, у знак протеста против незаконитог деловања Хашког трибунала, који га је лишио права да се сам брани, онемогућивши сусрете са правним саветницима и породицом, Шешељ је био принуђен да започне штрајк глађу. Штрајк глађу, који је за њега могао да се заврши смртоносним исходом, прекинуо је 8. децембра 2006. године, тек када су почели да уважавају његова основна права.

Тужилаштво не располаже никаквим доказима о кривници Војислава Шешеља. То потврђује и чињеница да је оптужница мењана чак 5 пута, последњи пут је измењена 9. јануара 2008. године. Сам процес је почео готово након пет година од почетка Шешељевог притварања, што представља кршење међународног права. У оквиру тог незабележеног судског процеса Шешељу су у претпретресном поступку четири пута мењане судије, а сам процес се више пута прекидао и обнављао. Шешељу до данас нико није одговорио зашто су му кршена та и друга права.

У октобру 2010. године у једној од хашких болница, где је Шешељ примљен под псеудонимом, урађена му је операција на срцу. Без обзира на захтеве самог политичког затвореника и његових правних саветника, није обавештен о исходу интервенције. Шешељево здравствено стање се погоршава.

Већ скоро годину дана се одуговлачи са разматрањем његовог захтева за ослобађањем. Током осмогодишњег периода тужилаштво није успело да докаже ниједну тачку оптужнице. Чак је и председавајући судског већа Жан-Клод Антонети био принуђен да упозори да је дужина поступка против Шешеља оборила све светске рекорде.

У контексту очигледне пропасти процеса против Војислава Шешеља и бесперспективности његовог проду-

жавања, важно је окончати створено безакоње у Хагу и зауставити процес над српским лидером.

Ми доле потписани, тражимо од МКСЈ хитно ослобађање Војислава Шешеља из затвора

Сергеј Николајевић Бабурин, доктор правних наука, председник Руског друштвеног комитета за заштиту Војислава Шешеља, вишегодишњи потпредседник Државне думе Руске Федерације и ректор Државног трговинско-економског универзитета у Москви;

Жана Андрејевна Болотова, руски национални уметник;

Валериј Николаевич Ганичев, председник Савеза писаца Русије;

академик, Јелена Јурјевна Гускова, доктор историјских наука, руководиоца Центра за изучавање савремене балканске кризе, Института за славистику Руске академије наука;

Михаил Васиљевич Јемељанов, депутат Државне думе Руске Федерације;

Константин Фјодорович Затулин, депутат Државне думе Руске Федерације;

Генерал-пуковник Леонид Григоријевић Ивашов, доктор историјских наука, професор и председник Академије геополитичких проблема;

Михаил Николаевич Кузњецов, доктор правних наука, професор;

Александар Борисович Мезјајев, магистар правних наука, доцент, шеф Катедре уставног и међународног права Управне академије;

Борислав Милошевић, бивши амбасадор Југославије у Русији од 1998. до 2001. године, друштвени радник;

Георгиј Григорјевић Натансон, позоришни и филмски режисер;

Тамара Васиљевна Плетњова, депутат Државне думе Руске Федерације;

Јекатерина Јурјевна Пољгуева, заменик главног уредника листа „Совјетска Русија“;

Александр Андрејевич Проханов, главни уредник листа „Завтра“;

Леонид Петрович Решетников, магистар историјских наука, директор Руског института за стратегијску истраживања;

Маргарита Владимировна Шумилина, доктор медицинских наука, Центар за кардиоваскуларну хирургију „Бакулев“;

Маргарита Геннадиевна Образцова, извршни секретар Руског друштвеног комитета за заштиту Војислава Шешеља.

Руске партије подржале др Шешеља

Без обзира на различитост политичких идеја које заступају, политичке странке у Руској Федерацији су сагласне у томе да, након осам година политичког заточеништва, Хашки трибунал мора да ослободи др Војислава Шешеља. Петицију за његово ослобађање потписала је професор, доктор правних и философских наука Татјана Николајевна Москољкова (генерал-мајор милиције), депутат странке Праведна Русија у Државној думи Руске Федерације. Подршка др Шешељу је стигла и од председника Политичког савета странке Праведна Русија Бориса Павловича Гусељетова, депутата Државне думе Руске Федерације, из Комунистичке партије Владимира Дмитријевича Хахичева, као и од депутата Државне думе и лидера покрета „Млада Русија“ Максима Мишченка.

Међу потписницима петиције за ослобађање др Шешеља је професор и историчар из Москве Геннадј Петрович Авдејев, који је уједно и саветник председника Либерално-демократске партије Русије Владимира Жириновског. Он у свом коментару каже: „Судски процес над професором Шешељем грубо је нарушавање процесних норми међународног суда и има карактер средње-вековне инквизиције. Суди му се по принципу: ‘У праву је онај ко има више права’. Чиновници из Брисела користе права која имају не да би утврдили истину, већ да би се политички обрачунали са партијским лидером који је популаран у народу, а на челу је СРС. Та партија брани свој став који се тиче питања националног опредељења српског народа, којег је НАТО некада угушио својом војном машинеријом и који се истовремено супротставља националној судбини да буде марионета у рукама корумпираних политичара и колаборациониста. Осећање хуманизма и право налажу да професора Шешеља пусте из хашког затвора, да га врате његовој породици и нормалном животу слободног грађанина у слободној земљи Србији“.

Подршка интелектуалаца из Русије

Широки круг интелектуалаца из Руске Федерације, подржао је петицију Српске радикалне странке за ослобађање др Војислава Шешеља. Међу њима је магистар историјских наука и сарадник Центра за изучавање југословенске кризе при Институту за славистику Руске академије наука у Москви, Ана Игорјевна Филимонова, научни сарадници Центра за изучавање савремене балканске кризе Института за славистику, Ирина Рундајева и доктор историјских наука Михаил Јамбаев. Затим, ту су магистар историјских наука из Москве Меркулов Всеволод Игоревич, као и новинар – главни уредник портала „Руска народна линија“ из Санкт Петербурга Анатолиј Степанов. Подршку др Шешељу пружила је и магистар историје Олга Николајевна Четврикова, доцент на Државном институт међународних односа Министарства спољних послова Русије у Москви.

Подршку петицији за ослобађање др Шешеља дао је и најеминентнији руски политички аналитичар, аутор

емисије „Аднако“, која се емитује у оквиру централног руског дневника, Михаил Владимирович Леонтејев.

Уз потпис за пуштање на слободу др Војислава Шешеља, члан Удружења писаца Руске Федерације Људмила Авдејева је написала: „Судски процес над партијским лидером Српске радикалне странке проф. Шешељем изазива искрену узнемиреност свих честитих људи у међународној заједници, пошто се крше сва правила судског поступка. Храбри српски народ има пуно право на национално самоопредељење и он треба да осећа искрену подршку пријатељског руског народа. Равноправност, хуманизам, праведни закони захтевају хитно ослобађање из Хашког трибунала проф. Шешеља, верног сина свог народа и правдољубиве Србије.“

Судити онима који су уништили Србију

Правник Михаил Владимирович Рубан из града Краснодара у Русији, један је од многобројних интелектуалаца који је затражио хитно пуштање на слободу др Војислава Шешеља, уз аргумент да „Хашки трибунал за бившу Југославију крши све могуће норме међународног права. Даљи боравак без кривице др Шешеља у затвору је у супротности са Општом декларацијом о правима човека и општим принципима хуманости и правде када је реч о вођењу судског процеса. Без преседана је само вођење процеса и безобразно понашање оптужбе и секретаријата суда, њихово отезање процеса, кршење права од стране затворских лекара и руководства ВМА из Београда, уз нарушавање медицинске етике и Хипократове заклетве, сведоче о политичком карактеру процеса чији је циљ да се спречи учешће проф. др Војислава Шешеља у политичком животу Републике Србије.“

Капетан пловидбе у пензији, Николај Леонидович Никифоренко, уз потпис петиције за ослобађање др Шешеља, оценио је да „треба судити онима који су дали наредбу да се бомбардује Србија“. Инжењер из Русије, Радик Викторевич Григорјев, каже да „Хашки трибунал никада неће оправдати своје постојање. Организаторе Хашког трибунала неопходно је наћи и осудити, као и подстрекаче балканског рата који су заузимали и заузимају високе положаје у земљама НАТО пакта, који су затварали очи везано за испоруке оружја из Ирана и муслиманских земаља босанским муслиманима, који су методично ‘убијали’ бомбардовањем Србе уз помоћ и подршку Албанаца“. Апелу за Шешељево ослобађање придружио се и радио физичар из града Краснојарска, Александар Александрович Чернов, и многи други.

Српска интелектуална јавност осуђује
брутално кршење процесних и људских права др Шешеља

Шешељу се неправедно суди

Суђење проф. др Војиславу Шешељу је најупечатљивији пример злоупотребе поступка, кршења права оптуженог на суђење у разумном року и права на правично суђење. Др Шешељ је данас једини политички затвореник у Европи, коме се флагрантно и грубо крше људска и процесна права на начин који цивилизовани свет не познаје. Слобода за др Шешеља постала је несумњиво цивилизацијско питање и мера људскости. Петицију за ослобађање председника Српске радикалне странке сваки дан потписује велики број домаћих и иностраних интелектуалаца. Подршка његовој борби за основна људска и процесна права све је већа. Потписници петиције траже ослобађајућу пресуду због брутално прекршеног права на експедитивно суђење и чињенице да тужилаштво за осам година није успело да докаже ниједну тачку оптужнице. Наводимо само неке од пристиглих коментара потписника петиције.

Шешеља се плаше

Веселин Ђуретић, доктор историјских наука: Они који суде знају шта раде, јер као што су и до сада помоћу безглавих српских вођа остваривали своје циљеве, плаше се, и то оправдано, да би појава Шешеља помрсила све њихове рачуне. Дубоко сам уверен да ће се ускоро појавити у новој светлости и да ће у историји српства бити забележен као човек који је остварио оно што су српске „данге“ изгубиле, јер нису имале националне идеје водиље.

Ослобађајућа пресуда одмах

Проф. др Мирко Зуровац: Од почетка је било јасно да тзв. Међународни кривични трибунал за бившу Југославију није никаква институција права, већ наказна политичка творевина која хоће да суди само Србима зато што су се дрзнули да бране свој опстанак и своју скупо плаћену слободу. Овај лажни суд, који пише лажне оптужнице и изводи лажне сведоке, није могао доказати ниједну појединачну инкриминацију Војиславу Шешељу, па би овај процес морао да се заврши одмах ослобађајућом пресудом.

Неправда према било коме је неправда против свих нас

Сава и Небојша Анђелковић, адвокати: Са уважавањем и поштовањем правничке елите из целог света, као адвокати – придружимо се петицији за ослобађа-

ње проф. др Војислава Шешеља, по правилу 98бис Правилника Хашког суда, јер су за то испуњени услови.

Улпинијанова дигеста (Ulpianus – D. 1, 1, 10) каже: „Правда је стална и вечита воља да се свакоме да право које му припада“ (Iustitia est constanta et perpetua voluntas ius suum quisque tribuendi).

Вероватно су састављачи Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, имали у виду ову Улпинијанову дигесту, када су у Конвенцију о заштити основних људских права и слобода, уградиле: право на слободу; право на правду и правичност; право на независно и објективно суђење, као и право на суђење у разумном року.

Све ово је уграђено у уставе и законе свих европских демократских држава.

Нажалост, у центру Европе (у такозваном старом свету, где већ две хиљаде година владају основни принципи и стандарди континенталног права – Римског права), наочиглед целог света, др Војиславу Шешељу Хашки суд на најгрубљи начин крши загарантована основна људска права и слободе.

Најгоре је у целој ствари, што је неизвесно колико ће још дуго трајати ова и оваква тортура у хашком казамату, која се може упоредити са тортуром, описаном у „Проклетој авлији“ нобеловца Иве Андрића.

Зато, овом приликом, основано позивамо европску и светску стручну јавност, у лику професора права, судија, тужилаца, адвокатских комора, удружења правника и других, да дигну свој глас, јер, као што рече Мартин Лутер Кинг, неправда према било коме је неправда против свих нас.

У средњовековној феудалној Србији, тадашњи владар цар Душан, донео је Законик, проглашен у Скопљу 1349. године, којим је, изгледа, прецизније решено право оптужења и право одбране окривљеног, од онога што је предвиђено Правилником Хашког суда, који се „по потреби“ (у принципу) може увек мењати и допуњавати.

Све у животу има свој почетак и крај, па и Хашки суд мора имати свој крај, те основано очекујемо да ће и његово „судовање“ ускоро престати, јер, као што рече Аристотел: „И то ће проћи...“

Шешељ заслужује слободу

Драгољуб Томашевић, адвокат: У потпуности подржавам петицију за доношење ослобађајуће пресуде за проф. др Војислава Шешеља, који већ пуних осам година чека да се донесе једино могућа, ослобађајућа

пресуда, јер не постоји ниједан ваљан доказ који би могао да доведе до осуђујуће пресуде.

Ово јединствено суђење показало је с једне стране суровост моћника који држе правду у „својим рукама“ и с друге стране снагу истине и правде коју проф. др Војиславу Шешељу, нико не може да одузме, па ни они којима „закон лежи у топузу“.

Слобода приличи само великим људима какав је проф. др Војислав Шешељ.

Бард утамничене нације

Миливоје Иванишевић, публициста и истраживач ратних злочина у Босни и Херцеговини: Још у време кад се појавио на политичкој и интелектуалној сцени БиХ и Југославије привукао је пажњу јавности својим ставовима и бритким начином изражавања. У то време ја и многи моји београдски пријатељи, углавном уметници, научници, новинари листом смо били на страни Војислава Шешеља. Растеривао је идеолошку и политичку жабокречину у којој смо се већ деценијама гушили. У Београду смо шапирографисали и међусобно размењивали његове папире и текстове, поготово оне које је власт осуђивала. У међувремену је тај некада млади, бунтовни и неустрашиви Војислав Шешељ

прошао све муке и патње, трновит пут, кроз које, природом свог деловања, пролазе борци за достојанство, част и углед своје нације. Одавно је Војислав Шешељ не само вођа радикала већ и бард своје утамничене нације.

прошао све муке и патње, трновит пут, кроз које, природом свог деловања, пролазе борци за достојанство, част и углед своје нације. Одавно је Војислав Шешељ не само вођа радикала већ и бард своје утамничене нације.

Хашка инквизиција

Оливера Милетовић, новинар: Војислав Шешељ, невин, знам да се не плаши суда. Али, суд треба да се плаши невино оптуженог Војислава Шешеља, јер његовом евентуалном осудом суд себе уваљује у злочин. Права је трагедија што данас у савременом интелектуалном свету не постоји неко попут Емила Золе који би рекао: Оптузујем (Хашку инквизицију).

Демократске и правне норме су на његовој страни

Владимир Кршљанин, секретар Међународног комитета „Слободан Милошевић“: Војислав Шешељ је јунак нашег доба. Један од главних војсковођа у рату за ослобађање Србије, са добрим изгледом да постане њен вођа.

Све цивилизацијске, демократске и правне норме су на његовој страни. Уверен сам да ће

се сви слободарски фактори савременог света заложити да буде одмах ослобођен.

Шешељу се суди јер брани част и достојанство отаџбине

Момир Лазић, писац: Ово је без сваке сумње „демократски фашизам“ у коме се невиној личности суди само зато што брани част и достојанство своје отаџбине. Шешељ је без сумње овог тренутка планетарна личност по томе што не брани само част и интересе свога народа, него и оног дела света на коме се проводи безаконје и тоталитаризам. То ће историја свакако забиљежити.

Србија чека победника

Љиљана Булатовић Медић, публициста и књижевник: Придружујем се захтеву поштовалаца Војислава Шешеља, да му се дозволи да се врати у своју ВЕЛИКУ СРБИЈУ као слободан ЧОВЕК, да би нас утамничене охрабрио да се онда заједно изборимо за личну слободу, независност и част државе Србије у њеним историјским границама! Да уплашенима, личним вишедеценијским примером растера страх, да пониженима врати достојанство, да сиротињу дигне на побуну и оствари живот достојан ЧОВЕКА.

Да се изборимо за дефинитивни пораз и понижење таквог зла какав је монструм назван Хашки трибунал. Желим да се што пре сретнемо на попришту часне борбе за опстанак и напредак српског народа и слободу и поштовање српских славних јунака, и да сатремо непријатеље српског народа!

Србији и њеном народу желим ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА као победника. Да заједно подигнемо поклич:

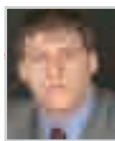
Спреми се, спреми, Србине, силна ће борба да буде!

Грађани из свих крајева света јединствени поводом петиције СРС

Дијаспора тражи слободу за др Војислава Шешеља

- *Подришка за коначно ослобађање др Војислава Шешеља из притвора Хашког трибунала свакодневно пристиже у облику интернет коментара и електронских потписа на петицију коју је покренула Српска радикална странка. Коментари студената, професора, адвоката, радника и других грађана Америке, Немачке, Канаде, Финске, Аустрије, Швајцарске, Шведске, Француске, Шпаније и Аустралије, говоре да се цео свет уверио у тотални фијаско процеса који Хашки трибунал води против лидера СРС-а*

Приредио: Иван Нинић

За осам година, колико је председник Српске радикалне странке др Војислав Шешељ утамничен у Хашком трибуналу, забележено је више хиљада појединачних изјава и коментара, који су преплавили стране и домаће медије, интернет форуме, часописе и књиге. У том смислу општи је утисак да су различити друштвени слојеви, без обзира на степен и врсту образовања, економску, политичку и друштвену моћ, земљу порекла и пребивалиште, националност, пол и узраст, сагласни око бруталног кршења основних људских и грађанских права др Војислава Шешеља од стране Хашког трибунала. Поред перманентних реакција, разлог да се чују нови ставови и коментари домаће и стране јавности је петиција за ослобађање др Шешеља, коју је иницирала СРС у фебруару 2011. године.

Повод за петицију лежи у чињеници да трибунал и Хагу није успео да обезбеди експедитивност суђења, да Хашко тужилаштво није доказало ниједну тачку оптужнице, те да је једни могући исход судског процеса против др Војислава Шешеља – доношење ослобађајуће пресуде. Осим реакција и коментара домаће јавности и јавних личности из Србије, интересантно је чути шта о процесу против др Шешеља мисле грађани који живе ван граница наше државе. А судећи по коментарима који су, од стране потписника петиције из иностранства, пристигли на официјелни сајт др Војислава Шешеља, јасно је да у свету постоји готово јединствено мишљење да су се стекли услови за пуштање на слободу др Шешеља.

Наводимо неке од пристиглих коментара.

Студенти и професори уз Шешеља

„Ако не можете да осудите човека за 8 година, то показује снагу аргумената које имате против њега. Значи да ти аргументи ништа не вреде. Време је заиста истекло. Не-

мате ништа. Ослободите Шешеља“, поручује Хашком трибуналу Борис Торбица, студент из Шведске. А да се у Хашком трибуналу против др Војислава Шешеља води „кафкијански процес“ у свом коментару закључује Игор Божић, студент права из Америке. Студент Милован Живковић из Немачке (Штутгарт), уз потпис на петицију за ослобађање др Шешеља, поручује Хашком трибуналу да је крајње време да га „пусте да иде кући“.

Студент у Финској Леонид Зеленкин каже да је др Војислав Шешељ истински патриота и да је живи доказ за то његов живот који је посвећен Србији и њеном народу. „Он је пример који показује како народ треба да брани право

Петиција оцењена као пун погодак!

Према садржини коментара које су грађани упутили на официјелне сајтове Српске радикалне странке и др Војислава Шешеља, очигледно је да је са великим одушевљењем прихваћена иницијатива Српске радикалне странке о организовању петиције за ослобађање лидера српских радикала из Хашког трибунала. Прегледом коментара се веома једноставно стиче утисак да међу потписницима петиције има доста аполитичних грађана, али и оних који свакако нису чланови Српске радикалне странке. Један од таквих је и извесни Добрица који каже да „није присталица СРС-а“, али да у СРС има „пуно паметних људи“ и открива разлог због којег подржава петицију: „Потписаћу, јер ово што се ради Шешељу сутра може било коме!“.

Група за слободу др Војислава Шешеља на „Фејсбуку“!

На најпосећенијој друштвеној мрежи „Фејсбук“ која у свету броји око 600 милиона регистрованих чланова, а у Србији око 2,2 милиона корисничких налога, још у новембру 2006. године, регистрована је група под називом „Freedom for Seselj! Слобода Шешељу!“ Ова група тренутно броји нешто више од 3.500 чланова који су у међусобној комуникацији и који перманентно размењују информације о процесу који се против др Шешеља води у Хашком трибуналу.

да живи у сопственој земљи без било какве злоупотребе верских екстремиста и правих фашиста као што су Албанци на Косову. Хрвати и муслимани су се такође борили за оно што сматрају својим правом, баш као и Срби, а на крају је у питању грађански рат, али се оптужују и процесуирају само Срби, упркос томе што су били победничка страна, а њихов народ је такође платио велику цену да би деца могла да живе у миру. Запад негира ово право Србији због сопствених геополитичких и војних разлога“, оцењује у свом коментару Леонид Зеленкин.

Он сматра да је највећа срамота то што је Запад успео да заплаши народ да ће, уколико се буде борио за оно у шта верује, бити нападнут свим снагама: „Због тог страха, модерни левичарски нихилисти су успели да преузму власт и наставили су да издају сопствени народ и да одрађују прљав посао за своје господара са Запада. Прича о ЕУ и НАТО-у представља доказ за то. Они желе да Србија нестане под чизмом Брисела и Вашингтона“, сматра Леонид Зеленкин.

Поред подршке студената, подршка др Шешељу стиже и од професора, па се тако професорка Љубица Зерондер-Перић из Канаде (Квебек) директно обраћа др Шешељу: „Знај да смо већ пуних осам година пратили твоју борбу за истину и правду и дочекали твоју тријумфалну победу. Бриљирао си сваке минуте у сваком погледу. Браво! Желим ти сретан долазак својој породици и Великој Србији“. Професор Здравко Зерондер из Канаде (Квебек), уз напомену, да је био ђак Прве гимназије у Сарајеву (генерација 1971.), је такође у свом коментару пожелео повратак др Шешеља „својој породици и Великој Србији“.

Подршка др Шешељу из Канаде и Европе

Програмер Миодраг Спасојевић из Канаде (Ванкувер) каже да „суђење које траје скоро 8 година мора да се заврши“. „Заиста не може бити никаквог оправдања за нешто попут овога. Ангажоване судије које имају моћ да нешто учине, да то спрече, морају одмах да делују и да то прекину. У питању је принцип, а не нешто политичко или лично“, каже Спасојевић. Коментар из Канаде је стигао и од Првослава Карамарковића који поручује: „Живео др Војислав Шешељ“, док медицинска сестра Зорица Карамарковић из Канаде (Брамpton) захтева од Хашког трибунала да „одмах ослободи др Шешеља“. „Цео овај процес је права срамота“, сматра Стојан Солујић, такође из Канаде (Ричмонд Хил).

Милорад Гавриловић из Канаде каже да је у питању „сувише дуго суђење“, док програмер Сениша Кујачић, из Канаде (Отава) поручује да је на делу „брутално кршење Шешељевић права“. „Ово суђење је срамота за Уједињене нације“, поручује возач камиона Милован Буха из Канаде (Оквил), док аутомеханичар Предраг Стојић, Драгана Стојић и Маја Стојић из Канаде (Торонто) кажу да др Шешељ заслужује слободу. „Ослободите др Војислава Шешеља“, захтев је који Хашком трибуналу стиже од Александра Лазића, такође из Канаде (Вистлер).

Петицију за ослобађање др Војислава Шешеља је својим коментаром подржала и Даница Митровић из Швајцарске, док је Здравко Бризар из Аустрије (Лакирхен) на-

писао: „Стоп терору НАТО пакта против невиних људи“. Моментално пуштање на слободу лидера српских радикала затражио је Бранимир Лазић из Француске (Флоренсак), Милош Цветковић из Немачке (Гепинген), као и Аљоша Дурник из Словеније. „Требало би да Влада Сједињених Држава подигне споменик њему и Милошевићу, а не да им суди. Они знају зашто“, каже синеаста Хуан Карлос из Шпаније (Валенсија). А да је др Шешељ политички затвореник који мора бити пуштен на слободу, сматра Сава Сенић из Аустралије.

Подршка адвоката из Шведске и Аустралије

Критика рада Хашког трибунала у процесу против др Војислава Шешеља, у Србији долази од неколицине поштених и храбрих адвоката, али не и од струковних адвокатских удружења која су у великој мери политизована. Индивидуална адвокатска подршка поводом петиције за ослобађање др Шешеља, стиже и из Шведске (Стокхолм), одакле адвокат Спасоје Марјановић апелује на Хашки трибунал коментаром: „Прекините са скрнављењем међународне правде!“.

Адвокат за брендирање Смиља Савић из Аустралије (Сиднеј), у свом коментару указује на шири контекст хашког тамновања др Војислава Шешеља: „Затварањем др Шешеља не крше се само његова људска и процесна права. Његово утамничење показује докле ће ићи Влада САД да би сачувала пропагандистички став који спроводи систематски и по сваку цену широм света у вези са српским народом, истовремено игноришући геноцид почињен над Србима у Крајини, Медачком џепу, логору Лора и другде. Хаг и Запад могу да гоне Србе, док истовремено штите хрватске и муслиманске ратне злочинце пред чијим злочинима свет затвара очи. На крају ће ово гоњење Срба, попут Војислава Шешеља, једино резултирати неравнотежом између правде и кривде, са тешким последицама“, оцењује адвокат Смиља Савић.

Политички сужањ демократске Европе

- Редакција „Велике Србије“ преноси текст „Политички сужањ демократске Европе“ аутора Јелене Гускове, доктора историјских наука, који је објавио „Глас Русије“ на сајту www.serbian.ruvr.ru

Дана 7. и 8. марта Међународни трибунал за бившу Југославију разматра ургенцију професора Војислава Шешеља за његово ослобађање, пошто је постало јасно да трибунал 8 година није могао да докаже кривицу лидера Српске радикалне странке. Ако суд буде нашао за сходно да настави расправу, суђење ће наставити одбрана.

Војислав Шешељ донео је одлуку да добровољно дође у Хаг и да изађе пред правосуђе, неколико дана касније представљена му је оптужница Карле дел Понте – 24. фебруара 2003. године. Он се није крио, није се цењао, био је уверен у своју невиност, зато није журио да докаже своју правду суду, у чију праведност није веровао. Тим пре што је оптужба била измишљена и недоказана, јер Војислав Шешељ није учествовао у ратовима, није био руководилац државе или војник. Он је само био на челу опозиционе странке. У својој књизи, бивши тужилац Међународног трибунала Карла дел Понте објашњава зашто су Војислава Шешеља тако журно стрпали у затвор. По њеним речима, тадашњи премијер Југославије Зоран Ђинђић, за време једног од састанака, замолио је: „У вези с Војиславом Шешељем имамо само један захтев – водите га и више нам га не враћајте“. Зато је трибуналу било потребно 5 година да покуша да исфабрикује оптужницу, нађе лажне сведоке и оне који ће пристати да иступају на страни оптужбе.

Скрећемо пажњу на то да се прво појавио захтев за хапшењем, а тек касније трибунал је почео да прикупља доказе кривице Војислава Шешеља, што већ представља нонсенс у правном систему. Оптужница је мењана пет пута. Планирано је да се на суђење позове 144 сведока, али успели су да нађу само 69 и неколико експерата. Озбиљну критику правника изазива и невиђено одуговлачење суђења од осам година. За то време (2920 дана) одржана су свега 42 заседања, од којих је већина била посвећена административним питањима. Током 2007. године био је саслушан један сведок, 2008. године 61, а 2009. свега 9. Из тога се види да се после 2008. године процес практично није одвијао, а лидер Српске радикалне странке и даље се налази у Шевенингенском затвору у Хагу.

Србија очекује да ће Војислава Шешеља ослободити, јер оптужба је завршила представљање својих доказа, саслушање сведока и експерата. Треба поменути крајње занимљиву чињеницу: од 69 сведока оптужбе, у 40 случајева је доказано да су они давали лажна сведочења. Тринаест сведока директно у судници, изјавило је да сведоче под притиском тужилаштва. Ови сведоци су саопштавали о претњама да ће се против њих покренути поступци у случају одбијања лажног сведочења против Шешеља. Они су изјављивали да су постојале претње њиховим породицама, психолошки терор, вишесатна ислеђивања без прекида. Говорили су и о обећањима тужилаца да ће у случају пристанка на сарадњу променити индентитет сведока и да ће их послати у САД и друге западне земље. Двојицу

сведока судије су избациле из суднице, пошто су схватиле да је од њих немогуће добити нешто смислено.

Пошто иза Војислава Шешеља нема никаквих злочина, њега оптужују за радикалну идеологију, политичке погледе, национализам, пароле и... књиге. Између осталог, Војислав Шешељ је у затвору написао неколико дебелих књига, поред осталог о свом суђењу. Зато ће будући историчари, правници и политиколози управо по њима проучавати криминалну делатност трибунала.

Током 8 година затвора стално су кршена права Војислава Шешеља – право на праведно и законито суђење у разумном року, право на одбрану, право на информисање о свим аспектима оптужнице, као и право на комуницирање са породицом, правним саветницима, право на лече-

ње. За своја права, правник Војислав Шешељ борио се на све могуће начине. Дана 10. новембра 2006. године, започео је штрајк глађу који је трајао 28 дана, како би му допустили да се сам брани на суђењу. У марту 2007. Војислав Шешељ је затражио да се покрене случај против тужилаца Карле дел Понте, Даниела Саксона и Х. Уерц-Рецлаф на основу чињенице примораванга 34 сведока на лажно сведочење. Војислав Шешељ такође оптужује трибунал за непоштовање судског поступка у разумном року. Да бар некако притегне активног затвореника и прикаже своју функционалност, трибунал је неколико пута изрицао пресуду Војиславу Шешељу за „непоштовање суда“.

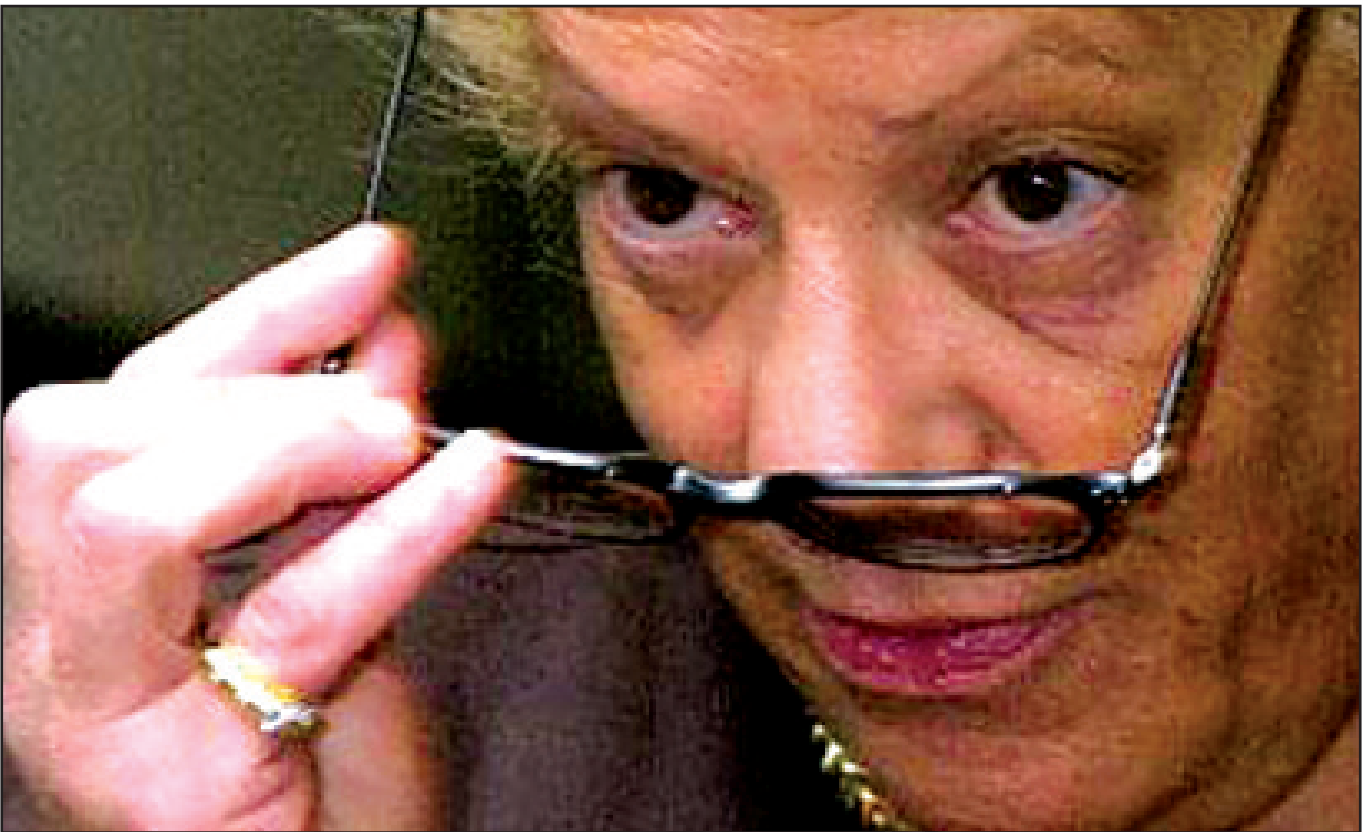
За 8 година заточеништва Војислав Шешељ је озбиљно изгубио здравље. Руски лекари стално су му нудили своју помоћ, али одобрење од стране трибунала нису добили. Болови у срцу, висок притисак, аритмија – спољашњи су знаци озбиљних обољења. Ипак, лекар затвора Међународног трибунала, „доктор“ Фалке, чувен по својој улози у убиству Слободана Милошевића, учинио је све да подаци о стању Војислава Шешеља не излазе ван зидова затвора. Тајно су били именовани лекари за преглед болесника, а медицински закључци о његовом здравстве-

ном стању се држе као строго поверљиви. У октобру Војислав Шешељ пристаје на операцију на срцу (за време и после операције није радио апарат ЕКГ), чији резултат пацијент и његова породица не знају до данас. Лекарско праћење после операције, Шешељу у затвору није омогућено.

Дана 19. фебруара у Београду је одржан српско-руски форум у знак подршке Војиславу Шешељу. Русију су представљале све наше парламентарне странке. У условима када влада Србије не чини ништа за ослобађање Војислава Шешеља, само Русија наставља да брани објективан став и да помаже Шешељу.

Москва је формирала медицинску комисију од познатих руских лекара, спремну да оцени здравствено стање Војислава Шешеља, али дозволу трибунала до данас није добила. У СБ представник Русије више пута је подсећао на неправедан однос трибунала према Војиславу Шешељу. Посланик Државне думе К. Затулин упутио је посланички захтев министру иностраних послова РФ у којем је замолио да се одговори на који начин МИП намерава да тражи хитан завршетак рада Међународног трибунала за бившу Југославију и има ли наде у активирање напора МИП-а како би се спречио трагичан исход и постигло прекидање суђења Војиславу Шешељу! У децембру 2010. у Москви је формиран Друштвени комитет за одбрану Војислава Шешеља, у чији састав су ушли познати политичари, друштвени посленици, научници. Комитет је спреман да издејствује ослобађање Војислава Шешеља из затвора. Данас људи многих земаља, међу њима и руски грађани, потписују петицију за ослобађање Војислава Шешеља.

Сада се не сме допустити да трибунал буде затворен без озбиљне анализе његове делатности за све време постојања. Сазрела је неопходност да се издвоји и уопшти необјективна методологија делатности судија и оптужбе, а затим да се добијени материјал представи свим компетентним европским и светским органима и да се тражи не само да се затвори Међународни трибунал, већ и да независна експертска комисија да оцену његове делатности и да ослободи све неправедно осуђене.

Почело ново суђење др Војиславу Шешељу за непоштовање суда

Суђење по налогу Запада

- „*Стигао је налог Американаца и Британаца да се не смем вратити у Србију док се још једни парламентарни избори не одрже. То је налог, и на томе инсистирају америчке и британске слуге у Београду. И оне из режима и оне које глуме опозицију*“, објаснио је Војислав Шешељ *разлоге због којих је покренут поступак за непоштовање суда који је раније одбачен*

Тврдећи да је процес за непоштовање суда против њега последица неуспеха тужилаштва на главном суђењу, проф. др Војислав Шешељ, у судници Хашког трибунала 22. фебруара, негирао је да је објавио имена заштићених сведока. Наиме, према новој оптужници, Војислав Шешељ се терети за непоштовање суда и због наводног објављивања информација о 11 заштићених сведока у својој књизи и на интернету. Др Шешељ је нагласио да је у главном процесу поменуте сведоке тужилаштво покушавало да претњама и притисцима примора да лажно сведоче против њега, и да су они потом одлучили да сведоче у његову одбрану, пошто је постојала опасност да и сами буду оптужени. „Када су ти сведоци прешли на страну одбране, они су одједном почели да наступају у јавности, да говоре – ја сам тај и тај, тужилаштво је хтело да ме злоупотреби у процесу против Војислава Шешеља, ја сам био или уплашен, или присиљен, или нисам знао шта потписујем, али ја нећу да будем сведок оптужбе и тај исказ који се мени приписује је лажан“, нагласио је Шешељ и истакао да је само објавио исказе дате њему, уз њихову писмену сагласност и да тиме никога није угрозио.

Правдају осам година притвора

Истичући да је само желео да јавност буде што боље информисана о томе како му се на најбруталнији начин крше људска права и чиме се тужилаштво служи у поступку против њега, председник Српске радикалне странке је рекао: „Зашто је дошло до овог новог поступка? Зато што већ осам година хашко тужилаштво безуспешно покушава да створи било какву везу између мене и ратних злочина. Тужилаштво је доживело потпуни фијаско, па сад покушава да оно време мога боравка у затвору које не може ничим да се оправда, попуни пресудама за наводно непоштовање суда. Све оно што сам ја желео у овом процесу је било да јавност буде што боље информисана шта се овде дешава. Моје право на јавност суђења загарантовано је многим међународним конвенцијама, које прецизирају стриктно када се јавност суђења може искључити“. Шешељ је прецизирао да комплетан процес мора да буде јаван: „Европска конвенција о заштити људских права и основних слобода гарантује да свако има право на праведну и јавну расправу из које се јавност може искључити делимично и из целог процеса, ако је то у интересу морала, јавног поретка или националне безбедности у демократском друштву, и ако то захтевају интереси малолетника или заштита приватног живота страна.

Мени се овде не суди ни за какав сексуални деликт, мени се овде не суди за било шта што би угрожавало јавни поредак или морал демократских држава. Мени се суди пред Хашким трибуналом за најтеже ратне злочине и злочине против човечности. Пошто је реч о тако тешким злочинима, комплетан процес мора да буде јаван“.

Проф. др Шешељ је такође објаснио да су правила Хашког трибунала у супротности са међународним правом и конвенцијама о људским правима, и да су написана како би се искључила јавност из суђења.

„Судије Хашког трибунала су увеле правило 77 којим прописују гоњење за непоштовање суда уколико се јавности обелодане информације о заштићеним сведоцима. То правило нема никакво упориште у обичајном међународном кривичном праву. Никакво. То су измислиле судије Хашког трибунала. Кад погледате статут и правилник, Римски статут, и на њему заснован правилник сталног Међународног кривичног суда, видите да уопште не садрже одредбу где непоштовање суда представља обелодањивање имена заштићених сведока. Наравно, многим сведоцима је потребна заштита, али та заштита се проводи пре наступа у судници и после наступа у судници. Наступ у судници мора бити јаван, а онда, ако постоји реална опасност, онда сведока треба водити негде далеко, на други крај света, променити му име и презиме, променити му идентитет, дати му услове за живот, и тако даље“, нагласио је председник Српске радикалне странке.

Сведоцима није прећено

„У процесу који се против мене води није било никаквог разлога да се на тај начин штити било који сведок, јер ја никада нисам угрожавао сведоке, никад ниједном сведоку није фалила длака с главе зато што сведочи као

сведок оптужбе у предмету који се против мене води. Никада ниједном нисам упутио ни претњу. Мени је само стало да у судници раскринкам лажне сведоке, и стало ми је да то урадим пред рефлекторима јавности. Јер, ако јавност нема увид у процес који се против мене води, мене може мрак да прогута. Јавност је једини мој прави бранилац и једино на заштиту од стране јавности могу да рачунам“, истакао је Шешељ.

Председник Српске радикалне странке такође је још једном подсетио на сву апсурдност оптужнице против њега, која је последица политичког договора тадашњег премијера Србије Зорана Ђинђића и Карле дел Понте.

– Књига Карле дел Понте, касније објављена, доказала је зашто је против мене подигнута оптужница. Зато што сам у то време сметао челнику мафијашког и прозападног издајничког режима у Београду, Зорану Ђинђићу. И он је рекао, према сведочењу Карле дел Понте: „Води Шешеља и не враћај га више“. И та политика се наставља. Кад сте га већ одвели, држите га што дуже у Хагу. Не можете га осудити за злочине, па можете за друге ствари, можете за непоштовање суда – подсетио је он.

Тужилаштву и судијама саопштио је да је спреман да издржи још 10 поступака због непоштовања суда.

– Ја вам искрено обећавам да ћу се потрудити да буде укупно десет поступака за непоштовање суда против мене, јер мене нико не може уплашити. Како каже велики вођа целог корејског народа Ким Јонг Ил: Ко се искрено бори за правду и истину мора бити спреман да се жртвује. И следећи то његово величанствено учење, ја сам показао да сам спреман да се жртвујем и да штрајкујем глађу све док ми не запрети смрт, док ми не испуните услове, а и овако да се борим са свим оним што овде организујете, чему ме овде изложите, и тако даље. Ја сам вам постао неуништив и такав ћу бити до краја – упозорио је Шешељ.

Сведоци тужилаштва натерани да лажно сведоче

Поставивши питање због чега се правила Хашког трибунала не примењују на сведоке који су лажно сведочили, Шешељ је рекао: „За непоштовање суда прецизно су, у Правилнику о поступку и доказима, на основу Римског статута, наведена следећа кривична дела: давање лажног исказа. Нико до сада пред Хашким трибуналом није одговарао за давање лажних исказа, иако је у сваком процесу

било лажних сведока. Упитајте се, господо судије, зашто је то тако. Судите у једном трибуналу чија је легалност потпуно сумњива, и легитимност, али ето; прихватили сте ту улогу, али сте сада у ситуацији да чувате своју част и свој образ. Да ли све што крши моралне норме, част, поштење људско, може да прође у овом трибуналу? Много тога је пролазило, али ја се још увек надам да не може све да прође, да ће се наћи судије које ће рећи: Е, било је доста, е ја нећу да стојим иза тога. Ви сте, господине Квон (председавајући судија О-Гон Квон), били члан судског већа које је судило Слободану Милошевићу. Један од сведока, који је сведочио у процесу Милошевићу, најављен је и као сведок у мом процесу. Међутим, он се предомислио. Трибунал није испунио све оно што му је обећао и он је променио страну, и он је поднео, у више наврата, исказ да је лажно сведочио у процесу Слободану Милошевићу, то својом руком потписао и о томе говорио у јавности Србије, за новине, за телевизију, и тако даље. То је сведок који у мом предмету наступа под шифром 026. Први је јавно рекао:

Оно што једном одлучим да буде на сајту, остаје тамо за сва времена

Војислав Шешељ је истакао да Секретаријат Хашког трибунала већ две године покушава да обори његов сајт, на ком се, између осталог, налази и књига у којој су изнета имена наводно заштићених сведока, шаљући налоге дистрибутерима, али да се он показао неуништивим.

Већ две године Секретаријат Хашког трибунала покушава да обори мој интернет сајт тако што шаље налоге тим интернет дистрибутерима у Шведској, у Немачкој, у Србији, и пуне две године у томе нису успевали. Успели су почетком фебруара ове године, међутим, мој сајт се после шест сати нашао код другог дистрибутера. Мој сајт се показао неуништивим.

Друго, на мој предлог, надлежни органи Српске радикалне странке су за уредника мог сајта именовали мог најстаријег сина Николу Шешеља, с обзиром да сам ја најсигурнији да он неће подлећи било каквом притиску и да ћу заправо ја остати главни креатор сајта, а да њега нико довољно неће уплашити и натерати да скине било шта са мог сајта. Оно што ја једном одлучим да буде на мом сајту, то остаје за сва времена, и то нико не може да скине. Ви можете опет наћи новог дистрибутера код кога се налази мој сајт, можете га натерати да обори мој сајт, ја ћу наћи трећег, четвртог, петог, шестог, и тако даље. И ако нигде не будем могао, обратићу се мом пријатељу, великом вођи целог корејског народа, Ким Јонг Илу, да ми он помогне да поново успоставим мој интернет сајт, а њега нико не може натерати под било каквим притисцима да послужи као инструмент Хашког трибунала и да ми обори сајт. Ту је онда мој пријатељ Хуго Чавез. Имам ја још пријатеља широм света, мој пријатељ Мохамед Ахмадинеџад, такође би ми могао помоћи. Ја ћу наћи пријатеље широм света који ће чувати мој сајт и неће дозволити да он буде оборен – рекао је Шешељ у судници.

Одржао лекцију

Револтиран чињеницом да тужилац не зна када је објављена књига због које је оптужница и подигнута, Шешел је рекао:

„Он мора озбиљно да наступа у судници. Не може он да каже да је ова књига изашла пре неколико дана. Он мора да зна тачан датум када је књига изашла. Последњих дана децембра прошле године. То се може утврдити провером у штампарији и провером у Народној библиотеци Србије, где се обавезно достављају први штампани примерци било које публикације. Није то пре неколико дана, то је крајем децембра прошле године. И књига је штампана одмах након што сам поднео суду по правилу 65тер списак сведока које намеравам извести у току овог процеса. И у књизи су изјаве тих сведока, од којих сваки каже да изјаву даје јавно, да је сагласан са њеним публиковањем, и тако даље“, објаснио је Шешел.

Натеран сам да лажно сведочим и лажно сам сведочио. То је требало да буде знак за узбуну у целом трибуналу – подсетио је Шешел.

Износећи чињенице Шешел је рекао да није објавио име ниједног сведока који сам претходно, јавно или у медијима, није говорио о сусретима са тужилаштвом и слично.

– Нисам обелоданио ниједно име лажног сведока, колико год он лажан био, који је при својим лажима истрајавао у судници. Ја сам само обелоданио исказе људи који су натерани да лажно сведоче, па су од тога одустали, обратили се члановима тима моје одбране и дали сасвим нове изјаве. Таквих сведока је било око 20. Многи су се појавили у судници као сведоци оптужбе, многи су дошли као сведоци већа, и ви ћете видети да су многи од њих инсистирали да јавно сведоче, потпуно јавно. И сведочили су. А један од њих, кад се појавио у судници, заузео своје место, судско веће му је саопштило да ће сведочити под заштитним мерама, рекао је: Не долази у обзир, могу да сведочим само јавно. И то преглањање на затвореној седници трајало је око сат времена, сведок је истрајао у својој одлуци да искључиво јавно сведочи и судско веће је донело одлуку да одустаје од сведочења тог сведока. Па кад су му саопштили ту одлуку, требало је још десет минута да га убеђују да напусти ову столицу за сведочење, да он неће да сведочи.

Проф. др Шешел најавио је да ће извести 10 особа које су обавестила јавност да су по налогу тужилаштва сведоци против њега, иако они не желе да буду сведоци, нити да им се крије име и презиме.

– Многи од оних који су имали заштитне мере, овде у судници рекли да никада нису тражили те заштитне ме-

ре, да је то тужилаштво против њихове воље спровело и сведочили су јавно. Од ових десет, које намеравам да изведем овде, многи су већ сведочили јавно. Могу вам то овде избројати. Већина је сведочила јавно, а код четворице судско веће је одустало од сведочења. Заправо од неких тужилаштво, а од неких судско веће. Зашто је тужилаштво одустајало од сведочења? Па зато што су се уплашили. Ако сведок инсистира да сведочи јавно, нема ништа од спровођења оне првобитне завере, нема ништа од оне конструкције лажног исказа. Много је лажних исказа било у прелиминарним изјавама, а тужилаштво се никад није потрудило да провери да ли је оно што стоји у исказу уопште могуће да се деси – каже Шешел.

Он је изнео и читав низ других примера лажног сведочења пред трибуналом, од којих су се нека односила на лако проверљиве чињенице.

„На пример, у једном од исказа је било да сам дигао у ваздух римокатоличку катедралу у Суботици, која и данас стоји тамо где је била и која никад није дизана у ваздух. Јесте неко бацио петарду или нешто друго једном приликом, што није изазвало никакву ни материјалну штету“, рекао је Шешел и додао: „У мом процесу тужилаштво је одустало од сведочења два сведока који су сведочили, појавили се у судници, па само тужилаштво је схватило да су им искази лажни, обавестили су и мене и судско веће да своје оптужбе даље неће заснивати на њиховим исказима“.

Говорећи о кривици која му се приписује, председник Српске радикалне странке је нагласио: „Шта сам ја урадио? Оптужен сам за измишљена кривична дела у Хртковцима. Наложито сам својим истражитељима да нађу сву расположиву документацију која говори насупрот тезама тужилаштва и објавио у једној књизи. А онда је судско веће, коме сте ви председавали, господине Квон, пресудило да сам ја крив зато што је пажљив читач могао на основу чињеница изнетих на разним странама књиге да закључи о којим је заштићеним сведоцима реч. И казнили сте ме са 15 месеци затвора. Неупоредиво строже него што је било ко раније за слично кривично дело кажњен. А раније сте имали случајеве да је отворено изношен у јавност идентитет сведока, у новинама, на сајтовима и тако даље, казне су биле до четири месеца или готово симболичне новчане казне“.

Суђење по налогу САД

Проф. др Шешел је изнео сумњу да да се и овај поступак против њега води под политичким притиском, а као доказ је навео да је прва одлука била да нема основа да се покрене још један поступак за непоштовање суда.

– Претпрошле године сте одлучили да не постоје разлози да се води кривични поступак због ове књиге. То је било упоредо са вођењем поступка због оне друге књиге тврђих корица на 1.200 страна. А онда вас жалбено веће

враћа на поправни испит и каже – морате да водите поступак и по овој књизи. И ви га водите. Када сам ја захтевао да ми дате све ваше одлуке које сте донели одбијајући да водите поступак својевремено, ви ми то нисте дали. Те одлуке су све дате тужиоцу пријатељу суда, а мени нису дате ни до данас. Зашто је то мени потребно? Па, потребно ми је, господине Квон, да бих установио ваше стање свести од пре две године, када сте закључили да не постоје разлози да водите поступак против мене, а сада га ипак водите. Да се уверим шта се ту променило, а да то проценим, наравно, из вашег понашања и у судници и из наредне пресуде која ће бити донесена. Шта се то догодило. Нешто чудно. Пре две године нису постојали услови, сада постоје. Зашто баш сада постоје? Зато што је стигао налог Американаца и Британаца да се не смем вратити у Србију док се још једни парламентарни избори не одрже. То је налог, и на томе инсистирају америчке и британске слуге у Београду. И оне из режима и оне које глуме опозицију. Наравно, ја се не морам никада вратити, али ја нећу пуустити.

Докази на страни Шешеља

Закључујући своје излагање, Шешељ је још једном детаљно објаснио због чега је објавио имена „спорних“ сведока, доказујући да је сваки од њих сопственом одлуком и избором одлучио да јавно испуе.

– Шта сам ја урадио? Пошто су сведоци, њих 19 или 20, одлучили да не буду сведоци оптужбе, него да се ставе на располагање мојој одбрани, пристали да буду сведоци одбране, ја сам о томе обавестио судско веће и поднео њихове нове изјаве, и све одлуке судског већа раније односиле су се на документе оптужбе. Заштитне мере су се односиле на сведоке оптужбе и њихове прелиминарне исказе. Када су ти сведоци прешли на страну одбране, они су од-

једном почели да наступају у јавности, да говоре – ја сам тај и тај, тужилаштво је хтело да ме злоупотреби у процесу против Војислава Шешеља, ја сам био или уплашен, или присиљен, или нисам знао шта потписујем, али ја нећу да будем сведок оптужбе и тај исказ који се мени приписује је лажан. И дали су нове исказе. Никада ја нисам објавио ниједан исказ који је сведок дао тужилаштву, ниједан акт који је подведен под заштитне мере судског већа. Ја сам објавио само исказе тих сведока који су дати мени, где ти сведоци јасно и гласно пред целокупном јавношћу кажу истину о догађајима у којима су учествовали, и поготову истину о догађајима у којима нису учествовали, а да их је тужилаштво на разне начине натерало да лажно сведоче. То је оно што сам урадио, и то сам обелоданио јавно-сти.

Одмах се поставља питање да ли сам ја некога угрозио тиме што сам упознао јавност да ми је 20 сведока одбране дало своје исказе, без обзира што су раније били сведоци оптужбе, и да су се сагласили да обелоданим те исказе. Никог нисам угрозио, нити ми је намера да неког угрозим. Сваки од њих ће јавно сведочити. Сваки од њих ми је писмено дао сагласност да његову изјаву као сведока одбране у овом предмету обелоданим и користим у јавности. Постоји ли суд који може натерати те сведоке да и даље остану у анонимности, поготово што су неки од њих већ јавно сведочили у главном предмету и потврдили да никад нису тражили заштитне мере, и потврдили да никад нису били угрожавани – упитао је Шешељ на крају.

Шешељ је истакао да није објавио ниједну изјаву коју је неки од тих сведока дао поверљиво тужилаштву раније, него само њихове јавно дате изјаве. Такође је истакао да је сваки од сведока потписао пред судским бележницима да је сагласан да се изјава публикује.

Р. В. С.

Опструкција одбране

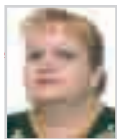
Шешељ је указао да је онемогућен да се састане са својим правним саветницима као и да Секретаријат трибунала одбија да плати трошкове одбране.

– Мени је секретаријат онемогућио сусрет са мојим сарадницима, са правним саветником, магистром правних наука Дејаном Мирковићем, и руководиоцем предмета Немањом Шаровићем. Ја сам поднео захтев, крајем прошле године, да ми они дођу у посету, а да секретаријат плати њихове путне трошкове када буду долазили у посету. Ниједну посету мог правног саветника и кејс менаџера нисам имао откад је подигнут овај оптужни предлог. Добио сам писмо 17. фебруара, Џејми Кембела, шефа службе за правну помоћ и питање притвора, у коме она каже да се уопште неће плаћати путни трошкови за долазак мојих правних саветника, односно мог правног саветника и координатора предмета. Дакле, ја нисам имао могућности да се темељито припремим за овај процес, јер нисам имао ниједан сусрет са мојим правним саветником и координатором предмета – објаснио је Шешељ.

Хашки трибунал прети Николи Шешељу

Покушај хашке цензуре

- *Хашки трибунал покушава да претњама приволи Никољу Шешеља да као уредник сајта www.vseselj.rs уклони са сајта поднеске које је поставио по налогу проф. др Војислава Шешеља који је једини овлашћен да издаје налоге за уређење свог сајта*

Пише: Вјерица Радета

Немоћни у својој неравноправној борби са проф. др Војиславом Шешељем, представници Хашког трибунала покушавају да свој бес искале на његовом сину Николи.

Никола Шешељ је уредник сајта www.vseselj.rs и на тај сајт поставља поднеске и књиге Војислава Шешеља у складу са налозима које од њега добија.

Међутим, представницима хашког трибунала се не допада оно што на сајту може да се прочита. Добро је што је тако јер то значи да они уредно посећују сајт нашег председника, а ако се њима не допада садржај, онда је сасвим сигурно да ће се допасти свим часним људима, патриотима, који подржавају херојску борбу Војислава Шешеља у Хагу.

Три пута су из Хага тражили од Николе Шешеља да са сајта уклони неке садржаје који им нису по вољи и чак су се усудили да му запрете да могу, ако не поступи по њиховом налогу, да покрену против њега поступак за непоштовање суда и да му могу изрећи казну затвора до седам година или новчану казну од 100.000 евра, или пак обе казне кумулативно. Да није тужно, било би смешно! Хашки трибунал заправо жели да цензурише Шешељев веб-сајт и просто је невероватно да би тај такозвани суд био спреман да као у средњем веку спаљује књиге на ломачи.

Никола Шешељ само ради свој посао и никако није желео да се меша у хашки процес свога оца, али неко хоће очигледно да га умеша. Лепо је Никола Шешељ обавестио представнике трибунала шта је његова улога у уређивању сајта, али им је и јасно ставио до знања да нема намеру да поступа по њиховим небулозним налозима. Написао им је, између осталог: „Обавестио сам вас да бих, када бих поступио по вашем захтеву, прекорачио овлашћења главног уредника сајта, а то је незаконито, и не знам шта вас мотивише да ме упорно терате да поступам незаконито, што мени, наравно, не пада на памет.

И када бих хтео, ја не могу да поступам мимо својих овлашћења и не могу да мењам садржај сајта мимо налога др Војислава Шешеља и не знам како вама пада на памет тако 'паметна' идеја да ви то можете.“

И после овог јасног објашњења настављене су претње из Хага. Они ваљда мисле да претњама Шешељевој породици могу да отупе његову оштрицу према њима, а у ствари само показују да су апсолутно немоћни пред председником српских радикала.

Није њихов проблем то што су Шешељеве књиге окачене на сајт, већ чињеница да наслови тих књига прецизно описују карактерне особине разноразних хашких званичника. Због тога, наравно, не може бити одговоран Никола Шешељ, „одговоран“ је Војислав Шешељ што их је препознао и описао, а они би да то нико не види и не прочита. За почетак да скину са сајта, а после би можда ишли по Србији и по библиотекама великог броја грађана тражили и одузимали Шешељеве књиге.

Када им је Никола Шешељ први пут, између осталог, написао: „Обавештавам вас да не намеравам да поступам по вашем налогу и о чињеници да је проф. др Војислав Шешељ једино лице овлашћено да креира садржај интернет стране и који једино може да ми даје налоге шта и када треба да поставим или уклоним са сајта“, очекивао је да ће га оставити на миру и пустити да ради свој посао.

Међутим, они су схватили да је млади Шешељ озбиљан у намери да их не послуша па су и они озбиљно запретили. Невероватно, као у доба инквизиције, само што тада није било интернета. Николи је забрањено да уклони,

како су написали, одређене садржаје, а ако то не уради, против њега ће покренути поступак за непоштовање суда. Остављен му је избор да испуњава њихове налоге или да можда буде осуђен на казну до седам година затвора или новчану казну од 100.000 евра. Никола Шешељ се није двоумио, недвосмислено им је ставио до знања да њихове налоге неће да слуша, а они могу да раде шта год хоће. Још им је преко београдских медија поручио да ће морати да проширују капацитете затвора у Шевенингену ако им је намера да тамо сместе наследнике др Шешеља који, као и он, нису спремни да испуњавају бесмислене и злонамерне захтеве.

Уследило је још једно упозоравајуће писмо, на које је Никола Шешељ оштро одговорио, написати између осталог: „Да сам намеравао да поступавам по вашим налозима, учинио бих то већ након првог захтева. Ја то нисам учинио ни после другог захтева, када ми је госпођа Амерали запретила затворском и новчаном казном, па нећу ни сада када ви то тражите од мене.“

У свом за сада последњем одговору, Никола Шешељ је упозорио представнике Хашког трибунала да га више не узнемиравају. Написао им је: “Сада ја вас упозоравам, господине. Можете да пишете колико год хоћете и шта год хоћете, може да ми се обрати и председник Хашког трибунала, мој одговор ће увек бити исти. Једини налогодавац чије налоге испуњавам као уредник сајта www.vseselj.rs је проф. др Војислав Шешељ. И да вас научим, нико други нема то право!

Зато, господине, немојте више да губите време и немојте да ме узнемиравате.“

Вероватно ће претње из Хага и даље стизати на адресу Николе Шешеља, Можда ће неком идиоту пасти на памет и да покрене поступак против њега или да му изрекне затворску казну, Никола је и на то спреман, а милиони посетилаца овог сајта упознали су се са његовим садржајем, а и даље ће, тако да би им и таква глупост била бескорисна. Војислав Шешељ их је жигосао за сва времена.

У разговору за „Велику Србију“ генерал Божидар Делић објашњава зашто је одлучио да напусти СНС и да се врати у Српску радикалну странку

СНС-а је превара у којој нема места за патриоте и часне људе

- „Себи сам рекао да ја из те странке морам изаћи пре других и морам јавно рећи да су у Србији тешка и преломна времена управо због кретања Српске напредне странке у тако опасном правцу, ка коалицији са Демократском странком. Таква коалиција не може ништа добро да донесе грађанима Србије и они то морају на време да сагледају и да се тек онда определе коме ће дати своју подршку“, истиче генерал Делић

Разговарао: Иван Нинић

Оцењујући да је Српска напредна странка, превара у којој патриоте и поштени људи немају никакву шансу, генерал Божидар Делић у разговору за „Велику Србију“ објашњава разлоге свог повратка у Српску радикалну странку. Према његовим речима, Српска напредна странка нема ни програм, ни идеологију, ни инфраструктуру и све више личи на странку која је на власти. Сада већ бивши потпредседник Главног одбора Српске напредне странке, наглашава да је, када је СНС формиран, речено да ће то бити партија десног центра и да неће много мењати политику Српске радикалне странке, али како се испоставило, то је била превара. За чињеницу да је бивши амбасадор Вилијам Монтгомери саветник напредњака, сазнао је из новина. „СНС је странка два човека, Николића и Вучића“, истиче генерал Делић. Уверен је да ће многи кренути његовим стопама и да ће у наредном периоду СНС напустити неколико десетина хиљада чланова.

- Када сте се уверили да Српска напредна странка, у идеолошком, односно у програмском смислу, ни на један начин не представља обећани континуитет идеологије и програма Српске радикалне странке, како је то представљано у јавности?

Прошло је готово годину и по дана и ја сам уочио да Српска напредна странка прави некакав политички заокрет и да се уопште више не говори о идеологији какву је заступала Српска радикална странка, а да СНС није поставила оквире своје политике који се постављају програмом странке. Сви људи, а посебно интелектуалци који се учлањују у странку, одмах питају за програм. На почетку је то могло мало да се „пегла“, јер је СНС имала некаквих

СНС улази у коалицију са ДС-ом

Много сам анализирао у протеклих годину и по дана и врло тешко сам спавао последњих месеци, због чега сам чак доживео и одређене здравствене проблеме. Када сам видео да ништа не може да се учини са Српском напредном странком, да не може да се заустави њен погрешан пут, донео сам одлуку да ту странку напустим. Једна опасна ствар се данас дешава у Србији. Ја сам годину и по дана покушавао да зауставим кретање Српске напредне странке у правцу који већ опасно угрожава српски национални интерес и онда сам схватио да ја то не могу урадити. У ствари, схватио сам да можда људи који воде Српску напредну странку не могу више да буду заустављени на том путу. А којим циљевима се руководе на том свом путу – то само они знају. Себи сам рекао да ја из те странке морам изаћи пре других и морам јавно рећи да су у Србији тешка и преломна времена управо због кретања Српске напредне странке у тако опасном правцу, ка коалицији са Демократском странком. Таква коалиција не може ништа добро да донесе грађанима Србије и они то морају на време да сагледају и да се тек онда определе коме ће дати своју подршку.

десет програмских циљева који су били објављени. На седници Председништва СНС-а упозорио сам руководство странке да су нам нешто програмски циљеви избледели. Први програмски циљ био је Косово и Метохија, а на последњем митингу СНС-а Косово и Метохија није ни споменуто. Поставио сам себи и другима у врху странке питање зашто СНС до сада нема програм, и уједно сам почео да инсистирам на његовој изради. Чак сам понудио да ангажујем петнаестак најквалитетнијих људи, доктора наука, и да дођемо до једног квалитетног предлога програма СНС-а, али је то био узалудан напор.

- **Једна од замерки коју сте изнели на рачун СНС-а је та да странка нема програм и да ће, када он буде готов, бити на енглеском језику?**

На моју констатацију да не постоји никакво оправдање због чињенице да немамо програм, један од високих функционера СНС-а ми је одговорио да ће странка победити и без програма. Одговорио сам да је то нонсенс и да је немогуће победити без јасно понуђеног програма. То значи да немамо политику, немамо програм, а на изборима хоћемо да победимо. Како? Преваром или варањем? То ми је био довољан сигнал да руководство странке одуговлачи са израдом програма како би се избегла одређена ограничења, јер управо програмски докуменат представља границу лево и границу десно. Ако програм не постоји, онда је јасно да руководство странке може малтене да прича шта год хоће у одговарајућим тренуцима и да тако манипулише својим чланством, али и потенцијалним гласачима. Моје последње сазнање у вези са програмом СНС-а је било да се у странци ради на програму и да ће он бити написан ускоро, али на енглеском језику. То ме је додатно збунило и питао сам: „Како на енглеском језику? Ваљда је логично да се програм пише прво на српском језику, па се тек онда преводи на други језик, јер нама није потребан програм због Енглеца, него због људи у Србији“.

- **Тврдите да часни и поштени људи немају шта да траже у тој странци?**

Тражио сам да се странка организује и устроји, почевши од месних одбора, општинских и окружних одбора, па до органа у врху странке и стручних савета у којима би били квалитетни људи. Ова моја иницијатива је практично била нестварива, а између осталог због непотизма. Јавно сам изнео став већег броја нижих функционера и чланства СНС-а, тако што сам рекао да непотизам није добар за странку. Међутим, председник странке Томислав Николић никада није прихватио тврдњу да у странци постоји непотизам. Указивао сам да је недопустиво да ни након две и по године странка није територијално организована и да се и даље воде унутарстраначке борбе за функције. У многим одборима људи који нису квалитетни и који имају проблематичне биографије и референце, добијају функцију повереника искључиво уз подршку врха странке, док се квалитетни људи потискују у други план. На крају сам схватио да у СНС једноставно не постоји спремност да се прихвати и искористи интелектуални потенцијал људи који су дошли у странку.

- **Да ли то значи да је инфраструктура Српске напредне странке на терену лоша?**

Без обзира што сам знао да нећу добити подршку колега, на седници Председништва СНС-а сам рекао да се странка у многим местима у Србији налази у потпуном расулу. Навео сам и конкретне примере, попут градова Врања и Ниша, целе источне Србије, а објективно говорећи, ништа боља ситуација није ни у западном делу Србије и у Војводини. После две и по године, у неким местима се шести пут понављају избори за формирање локалних страначких органа. У многим местима СНС има паралелне

Војислав Шешељ долази у Србију!

„Част ми је да након краће паузе поново учествујем и доприносим одбрани др Војислава Шешеља. Мислим да је још у поступку извођења доказа тужилаштва, др Шешељ извео и окончао своју одбрану. Најразумнији и најлогичнији потез би био да га судско веће ослободи, уз јасна аргумента да тужилаштво није успело ништа из оптужнице да докаже. Поуздано знам да многи у Србији раде на томе да се др Шешељ никада на врати, или да се бар његов повратак краткорочно одложи због избора. Међутим, убеђен сам да се он убрзо враћа јер недостаје Србији и Српској радикалној странци“, истиче генерал Делић.

месне одборе, а негде чак и паралелне општинске одборе. Једно време су постојали координатори (повереници) странке који су касније укинута, а неки од њих су у самом старту били погрешан избор. Њих је руководство странке поставило на основу некаквих ранијих познанстава, а не на основу квалитета, што једноставно није прихваћено од стране чланства на терену. Због тога сам имао храбрости да јасно укажем да је стање у странци катастрофално, да странка ни после две и по године није заокружила инфраструктуру, да практично не функционише и да је време да се укључе звона за узбуну.

- **Посебно сте критиковали чињеницу да су Николић и Вучић потписали уговор о ангажовању Вилијама Монтгомерија, бившег амбасадора САД у Србији, као саветника СНС-а, а да о томе није било упознато шире руководство странке?**

Људи на терену су мене доживљавали као човека који треба да буде упознат са свим страначким активностима, јер сам био потпредседник Главног одбора СНС-а. Међутим, без обзира на високу функцију у странци, ја сам ту информацију, као и многе друге информације, сазнао од новинара. Монтгомерија сам у просторијама странке срео неколико пута када је посећивао заменика председника СНС-а Александра Вучића. Ја другоме не могу да бирам пријатеље, али Монтгомери никада не може да буде мој пријатељ, јер о њему имам одређено мишљење. За мене је недопустиво да се за саветничке услуге Монтгомерија издвајају огромна средства и да је плаћенији од свих других, запослених у странци. Поставља се питање, одакле новац за то! Ко је донео одлуку да се ангажује Вилијам Монтгомери? Ако су одлуку донела два човека, Николић и Вучић, онда је то доказ да је моја теза тачна и да Српска напредна странка данас има само два човека са именом и презименом.

- **Како је могуће да у Српској напредној странци о свему одлучују само Томислав Николић и Александар Вучић? Шта ради, на пример, Председништво странке у коме сте и ви били?**

Стојим иза својих речи да само два човека одлучују о најважнијим стварима у Српској напредној странци. Више пута сам јавно рекао да страначки органи, који по Старту постоје, апсолутно представљају чисту формалност. Ја сам био готово на свим састанцима Председништва СНС-а, и рекао сам свим члановима Председништва да ми на те састанке долазимо да би расправљали о потпуно небитним темама и стварима, а да Председништво никада није одлучивало о кључним стварима. Међутим, ми смо на Председништву расправљали да ли се слажемо да се Борису Тадићу упути некакво небитно писмо. Такође,

Нисам имао чланску карту у СНС-а!

„Знам да звучи невероватно, али ја никада нисам добио чланску карту Српске напредне странке. На седници Председништва сам питао како то да ни после две и по године, још увек немам чланску карту и да нисам једини члан који нема чланску карту. Речено ми је да се разматра трећа варијанта чланске карте странке. Колико је такво објашњење неозбиљно говори чињеница да ни прву, а ни другу варијанту чланске карте нисам добио“, истиче генерал Делић.

претходно је донета одлука да се одржи митинг у Београду, а Председништво се састало да ту одлуку само потврди. Дакле, кључне одлуке су у рукама два човека, и доносе их самостално, или можда уз неке своје менторе или људе с којима се они консултују. Питао сам на састанку, зашто Председништво није расправљало о предизборним коалицијама са странкама Велимира Илића, Богољуба Карића и Александра Вулина. То су кључне ствари за расправу, као и то да ли Монтгомери треба да нам буде саветник или не, и да ли је то уопште добро за странку или не.

- **Јавност је могла да закључи да ви немате исти став као и СНС ни по питању хапшења генерала Ратка Младића!**

Сукоб мишљења између мене и Томислава Николића се свакако појавио и када је у питању сарадња Србије са Хашким трибуналом и хапшење генерала Ратка Младића. Проблем није у мени већ у Николићу, који је данас у потпуности променио своје мишљење по том питању. Ја сам новинарима рекао да Николић има пуно право да мења ставове о сарадњи са Хашким трибуналом, али да је мој став данас исти као и став пре пет година, и будући став који ћу имати у наредних пет година. Онда је Николић рекао да његов став заправо представља званични став Српске напредне странке. На то сам му одговорио да он треба да износи ставове странке, јер је њен председник, али да постоје нека питања где ћу ја изнети свој лични став. Постоје нека питања где наши ставови могу бити различити,

али сам Николићу поручио да мене не мора да обавезује баш све оно што он каже. Као српски генерал, о генералу Ратку Младићу имам свој став који нико никада не може да промени, па чак да ме ставе сутра пред стрелачки stroj, имаћу такав став.

- **Како коментаришете реакције Николића и Вучића на ваш повратак у Српску радикалну странку?**

Њихове реакције су баш онакве какве сам и очекивао оног тренутка када сам одлучио да напустим Српску напредну странку. Николић и Вучић желе да прикажу јавности да се практично у странци ништа није десило и да је отишао само један члан. Без обзира што то тако приказују јавности, они знају да ће мојим одласком СНС напусти десетине хиљада чланова у наредном периоду. Неће сви они из СНС-а отићи искључиво због Делића, већ због унутрашњих проблема који потресају странку, а које сам јавно изнео и признао јавности. Никада људима на терену нисам могао да објасним, када ми кажу: „Добро, бре, генерале, бирали смо се једном и изабрали смо људе. Зашто нам сваке две недеље из врха странке долази директива да поново бирамо месне одборе? Па, ми имамо исте те људе, опет ћемо њих изабрати. Схватите нас који водимо месне и општинске одборе, ми немамо више образа да изађемо пред људе, они нас називају смешним. Питају нас каква је то странка, на шта то све личи да се сваке друге недеље поново бирају локални страначки органи.“ Дакле, то је један од кључних разлога који Српску напредну странку већ доводи у расуло, а што Николића и Вучића не интересује.

- **Како је чланство Српске радикалне странке дочекало ваш повратак у ову странку?**

Без обзира на вербалне сукобе и непријатности које су се јавиле након мог одласка из Српске радикалне странке, презадовољан сам реакцијом својих колега које су без проблема и са одушевљењем и расположењем прихватиле мој повратак. Апсолутно сви посланици Српске радикалне странке су ми тог дана честитали на повратку у странку и руковали су се са мном. Сада са ове тачке гледишта, ја бих свим тим људима одао једно велико признање због свега што су до сада издржали у последње две и по године. Доста ми је важан однос према мени на терену, а већ сада имам позитивне сигнале од чланства Српске радикалне странке. У свим општинским одборима Српске радикалне странке се раширених руку примају људи који се враћају у странку и због таквог односа сам много захваљан радикалима. Постоје људи који се још нису одлучили да пређу, али када виде да су људи који су прешли, потпуно пријатељски прихваћени, онда неће имати било какву дилему. Број људи који се враћају у Српску радикалну странку ће бити све већи, јер је реч о патриотама и поштенним људима који су били обманути преласком у СНС и који су се уверили да је СНС једна велика преvara.

Рејтинг Српске радикалне странке је све бољи!

„Одајем признање и честитам људима који су се две и по године борили да одрже рејтинг Српске радикалне странке. То није било нимало лако, а у томе су успели јер странка није уништена нити је маргинализована. Рејтинг странке свакодневно расте. Нема сумње да ће управо повратак др Војислава Шешеља драстично променити политичку сцену Србије“, наглашава генерал Божидар Делић.

Разоткривање напредњачке преваре

• Редакција „Велике Србије“ преноси текст, „Разоткривање напредњачке преваре“ аутора Предрага Николића, објављен на сајту www.vidovdan.org

Коначно се и то догодило! Повратак генерала Делића у радикале, односно повратак себи, обзнанио је оно што смо сви у овој окупираној земљи знали, али – неки због свог ситног ћара, многи из страха а поједини и из незнања – нисмо то хтели прихватити.

Непрестано бомбардовани резултатима учесталих истраживања разноразних, наводно објективних, агенција, поверовали смо у оно у шта ни најближи сарадници, пријатељи и родбина Тома Николића и Александра Вучића не верују: да су њих двојица озбиљни политичари који знају пут и начин како да Србију извуку из беде, односно да су напредњаци странка са визијом свеколиког васкрса српског народа.

Политичка „Мажино“ визија

Повратак генерала Делића себи, помогао је да се пред српску јавност изнесе оно што су многи медији својим спиновањем, а посебно Б92, покушали да скрију од српске јавности: да су напредњаци најобичнија превара, да им је програм писан у иностранству (на енглеском језику), а да им је главни саветник (или можда и стварни председник странке) Вилијем Монтгомери.

Они који су поверовали да у запаљивим, а наоко смиреним, тирадама Александра Вучића има политичке визије, а политичку мудрост препознавали у извештачено скрушеном и, за судбину народа, наизглед забринутом, Томи Николићу, који никад, ни о једном битном питању није изнео јасан став, после поступка генерала Делића сигурно ће прогледати.

У наступима и политичком деловању Александра Вучића има политичке визије колико и добре стратегије у француској „Мажино линији“ – коју су Немци очас посла прегазили на почетку Другог светског рата – а Тома Николић не износи ставове, не зато што је мудар државник који чека прави тренутак, већ, напосто, зато што их и нема. И не само то, већ што је важност неког питања већа, већа је и Томина конфузност и неодређеност јер, тамо далеко где је осмишљена Напредна странка, није предвиђено да поменути двојац промишља о важним стварима. Од самога старта они су само пиони који једино треба верно да служе менторима, те послуже превари сопственог народа.

Бескрупулозна плиткоумност

„Најтеже бреме које човек може вући за собом кроз живот, јесте сиромаштво амбицијама“, речи су чувеног норвешког писца Александра Киланда. Заиста, амбиција је позитивна човекова особина јер га тера на стално чињење, у циљу сопственог а, често и туђе, добра. Зато је и жеља Николића и Вучића да се домогну власти схватљива и сасвим легитимна. Међутим, важно је да амбиција остане усклађена између могућности и жеља. У супротном, она је пут у пропаст. А често прераста и у бескрупулозност.

Управо на том путу налази се напредњачки двојац. Јурећи за влашћу не види да нацији, а и себи наноси штету, неумитно срљајући у пропаст тиме што прихвата за господара сваког за кога помисли да може помоћи његов успон на власт. Неконтролисана жеља за влашћу је учинила могућним све. И да се савети примају од Монтгомерија, као и да се у британском амбасадору види драг саговорник, да се сатима чами по некаквим бриселским ходницима само да би се учинио покорни наклон Штефану Филеу.

Баш све, ама баш све је за њих прихватљиво ако мисле да ће их довести на чело државе. Чак и то да се испољава нескривени понос што хомосексуални Вестервеле и искомпликсирани србождер Качин у њима виде конструктивне саговорнике. Могућно је и учинити издају утамниченог кума. Можда је то кумство Тома већ и заборавио. Али народ сигурно није. Кум се издаје само једном, али је проклетство вечно.

Делићев домино ефекат

Мада је њима лепо, како рече Вучић, јер им се рејтинг увећава, а то је у американизованом друштву важније и

од породице, напредњачки двојац, ако би боље размислио, ипак нема много разлога за срећу. Делић, можда, јесте немушт политичар, али као војник био је бриљантан. Он је један од хероја наше борбе против НАТО агресора. И то народ не заборавља.

Делић је домина која ће покренути низ. Док Вучић буде заглаван у рејтинг, све ће више бити повратника на радикалским вратима. И опет ће се Томи и Аци измигољити власт. Николић и Вучић пре свега морају да схвате да је човеков карактер углавном и његова судбина, и да они, да би дошли на власт, најпре морају да побегну од сопственог карактера, а то је немогуће. Њихова заједнич-

ка судбина је да буду копија. Били су копија Шешеља, показало се лоша. Суђено им је да и даље остану само нечије лоше копије. Данас Тадићева, сутра ко зна чија. Уосталом, велико је питање да ли ће за Николића и Вучића уопште постојати политичко сутра.

Реалност трећег пута

Да се на крају осврнем на радикалске реакције на повратак Делића. Немања Шаровић рече да је „генерал схватио да између Николића и Тадића не постоји никаква разлика, воде исту политику, само што се Николић труди да буде још сервилнији према Вашингтону и Бриселу“. Рекао бих да између Николића и Тадића ипак постоји једна разлика. Док Тадић прима налоге са свих страна, Николић их, у овом тренутку, прима само из Вашингтона и Лондона. Стога, када би српски народ, не дај боже, морао да бира између две несреће, Николића и Тадића, ипак је мања несрећа Тадић. Јер, међу тим налозима који стижу са свих страна можда би се пробио и неки из нама пријатељске и добронамерне Русије. Код Николића ни та могућност не постоји. Свеже потурице су увек биле горе од оних старих, а камоли од правих Турака.

На сву срећу, Србија не мора да буде разапета између несрећа. Постоји и трећи пут. Пут који ће Србију да стави на прво место. Пут у којем неће некакви трећеразредни амбасадори и ислужене дипломате пресудно утицати на нашу унутрашњу политику. Пут који нас неће кришом уводити у непријатељске и, то нису јаке речи већ плод њихове делатности, терористичке организације каква је НАТО. У којем неће некакви чиновнички ММФ-а одлучивати о платама и пензијама, а тајкуни, свикли на беспризорне зараде без труда и ризика, неће креирати економску политику државе. Тај пут постоји, а ДСС и радикали јесу тај трећи пут. У политици нема идеалних решења, али постоје гора и боља. ДСС и радикали, иако не идеални, ипак су оно најбоље што имамо на политичкој сцени.

Српска радикална странка обележила страначку славу Света три јерарха

Наредна слава са Шешељом

Молитвом и традиционалним сечењем славског колача, Српска радикална странка је, у централни странке у Земуну, обележила крсну славу Света три јерарха. Осми пут заредом, слава три светитеља: Василија Великог, Григорија Богослова и Јована Златоустог протекла је без домаћина – председника Српске радикалне странке, али и уз уверење, како је истакао потпредседник странке Драган Тодоровић, да ће проф. др Војислав Шешељ ове године постати слободан човек који ће коначно покренути Србију и повести њене грађане у опоравак и победу.

Свечаности су, осим руководства странке и синова Војислава Шешеља, Николе и Владимира, присуствовале бројне угледне личности из Србије и иностранства. Почасни гост славе био је Његова екселенција, амбасадор Руске Федерације у Србији Александар Конузин, који је заједно са руководством странке учествовао у ломљењу славског колача. Међу званицама били су, између осталих, Дарко Младић, син генерала Ратка Младића, академик проф. др Коста Чавошки, проф. др Мирко Зуровац, песник Гојко Ђого, угледни београдски адвокати Сава и Небојша Анђелковић, потпредседник Заједнице Срба Француске др Мила Алечковић-Николић, француски историчар и геополитиколог Ив Батај, публициста Љиљана Булатовић, правник Милица Арежина, новинар Оливера Милетовић и многи други пријатељи Српске радикалне странке.

После молитве и појања славског тропара посвећеног трима светитељима, отац Бранко Зелен, парох земунског храма Свете Богородице, пожелео је домаћинима и присутним гостима да се окупљају још много година и да славу славу која позива на јединство. Пожелевши да Света три јерарха буду заштита и помоћ Војиславу Шешељу, али и свима онима који „на правди Бога тамо се обреше, доказујући своју невиност“, свештеник Бранко Зелен је рекао: „И управо кроз молитву ми смо и са Војиславом и са свима онима који су заточени тамо. Нека би свемилостиви Го-

спод уз посредништво наших светих отаца које данас славимо, Светога Василија Великог, Глигорија Богослова, Јована Златоустог, услишио ове наше молбе и молитве, да да Господ, не само да нам дође Војислав, него сви хашки оптуженици из рода нашега, да се врате својим породицама, својим пријатељима и свима нама, и странци, јер заиста нам много недостају. Нека ми сви живите на многаја, многаја љета, да у наредној години, на овоме месту где смо ми сада сви окупљени у већем броју, ово слово држи наш Војислав“.

Драган Тодоровић је поздравио присутне рекавши да догађај који је у сваком српском дому најсвечанији и најрадоснији тренутак, нажалост, код српских радикала није такв. „Није тако, зато што се наш председник налази у Хагу, зато што они злотвори који већ двадесет година уништавају нашу земљу, покушавају да спрече да се она опорави, а њен опоравак је везан за Војислава Шешеља. И зато га држе тамо“.

Тодоровић се захвалио руском народу и Руској Федерацији, „која је учинила много, пре свега да Војислав Шешељ остане жив, 2006. године, када је започео штрајк глађу“. Потпредседник Српске радикалне странке је нагласио: „Захваљујући само интервенцији Русије, Војислав је спасен, и надамо се да ће и даље Руска Федерација чинити све, да Војислав Шешељ напокон изађе. И сигуран сам да је то једини човек који је у стању, да у овој ситуацији у којој се налази наша држава, у потпуној апатији, безнађу, без икакве идеје, без икаквог циља који би показао коме треба стремити и на који начин га треба остварити, зато се и налазимо у оваквом стању у каквом се налазимо, и зато Војислава спречавају“.

Тодоровић је на крају изразио наду да ћемо „уз Божију помоћ у овој години, напокон дочекати Војислава Шешеља као слободног човека, који ће покренути Србију и повести грађане Србије коначно у опоравак и победу“.

Режим наставља прогон породице Младић

Пише: Борис Алексић

Скандалозна и срамна тортура коју режим Бориса Тадића спроводи над породицом генерала Ратка Младића се наставља. Тадићева власт у договору са Сержом Брамерцо главним тужиоцем Хашког трибунала, низу потеза које примењује у циљу прогона породице Младић, придодала је и намеру да одузме породичну кућу и стан од супруге и сина генерала Младића. Наиме последњи у низу напада на породицу генерала Младића започео је одмах након посете Сержа Брамерца главног тужиоца Хашког трибунала Београду, крајем фебруара када је у медијима, обелодањено да државно тужилаштво за ратне злочине има намеру да покрене финансијску истрагу која може да доведе до одузимања имовине генералу Младићу и његовим сродницима. Уместо да влада одузима имовину од тајкуна и криминалаца који су све богатији, режим тако намерава да избаци на улицу породицу српског генерала.

Са циљем да се сам генерал Ратко Младић и његова породица дискредитују у јавности, режим је отишао корак даље и преко медија пласирао лажи о имовини ове породице. Медији су тако обајвили да „државно тужилаштво за ратне злочине има намеру да покрене финансијску истрагу која може да доведе до одузимања имовине генералу Младићу и његовим сродницима у Србији, Македонији и могуће у још неким земљама“. Међутим, намере режима се нису зауставиле на томе, наредних дана појавиле су се информација како ова породица наводно поседује стамбену зграду у улици Благоја Паровића у Београду, иако су у питању најобичније лажи. Само један стан у поменутој згради је у власништву Младића у коме живи генералова супруга Босиљка Младић, док син Дарко Младић са породицом живи у малом стану на Видиковачком венцу. У својој безобзирности режим је отишао још даље па је пласирао вест да ће на почетку финансијске истраге бити заплењено чак 150 хиљада евра од породице Младић. Ова цифра је измишљена јер породица генерала Младића ни-

кад ни приближно није располагала са толиком сумом новца. Изнета лаж имао је за циљ да се часна и поштена породица Ратка Младића медијски оцрни.

Скандалозну и срамну тортуру над породицом генерала Ратка Младића режим Бориса Тадића континуирано спроводи. До данас тзв. Служба за откривање ратних злочина МУП-а Србије организовала је више од 13 упада у два стана у којима живе Босиљка Младић и Дарко Младић са породицом. Примера ради у Босни и Херцеговини припадници НАТО пакта су организовали свега 6 упада у куће Младићеве родбине. Поставља се питање због чега припадници МУП-а Србије под пуним наоружањем и под фантомкама не упадају у виле познатих наркодилера у Београду и у другим деловима Србије, већ су им главна мета супруга, син и уници генерала Ратка Младића: Режим је почетком. јуна 2010. године привео Босиљку Младић и покренуо кривични поступак против ње јер је полиција у стану пронашла трофејне пиштоље генерала Младића. Намерно је пласирана лаж да је пронађен аутомат „хеклер и кох“, а реч је о обичном пиштољу ове марке који је генерал добио на поклон као најбољи официр. Почетком децембра 2010. године, тим поводом започело је и монтирано суђење против супруге генерала Младића, Босиљке Младић. Пронатовски режим у Београду већ годинама покушава да онемогући у пословању малу фирму Дарка Младића која се бави продајом рачунара. Чак је и супруга Дарка Младића добила отказ у Телекому иако је имала одличне резултате рада. Можда ипак врхунац овог срамног прогона генералове породице представља чињеница да Босиљка Младић не може да користи мужевљево пензију јер је иста блокирана, а то значи да нема право ни на здравствено осигурање. С друге стране, Тадићеве чиновници данима су грађанима Србије објашњавали да је сасвим нормално да Србија плаћа пензију ратним злочинцима Насеру Орићу и Стјепану Месићу.

Напредњацима важније шта о њима мисле званичници САД него грађани Србије

Купују америчку љубав

- Овим уговором бивши амерички амбасадор у Београду Вилијем Монтгомери фактички је постао први човек Српске напредне странке

Томислав Николић и Александар Вучић не жале новац само да би задобили љубав и поверење страних дипломата из САД и Европске уније. Како би се на што успешнији начин додворили Бриселу и Вашингтону, Српска напредна странка је 18. септембра 2010. године ангажовала бившег амбасадора САД у Србији Вилијема Монтгомерија да ради на поправљању имиџа напредњака у САД и ЕУ. Према уговору који је објављен на сајту америчког министарства правде (www.fara.gov), Српска напредна странка ће плаћати по 7500 евра месечно (плус трошкови) Монтгомерију за његов услуге.

Монти главни у СНС

У уговору који су Монтгомери и Николић потписали, јер је Монтгомери као амерички лобиста обавезан да пријави сваки уговор са странцима, као главни циљ посла наводи се да СНС „као домаћа партија, жели да кроз демократски процес победи на предстојећим националним и локалним изборима“. Уговор даље предвиђа да ће Монтгомери „кроз редовне недељне сусрете са председником странке и његовим саветницима, као и кроз периодичне писане аналитичке извештаје, радити на побољшању имиџа СНС и помоћи да се трансформише у прихватљиву европску демократску партију десног центра“. Такође, Монтгомери ће СНС саветовати о томе шта су „црвене линије“ чије прелажење за САД и земље ЕУ не би било прихватљиво.

Другим речима, Монтгомери ће говорити Николићу и Вучићу шта смеју а шта не смеју да причају или раде како не би увредили своје налогодавце. Овим уговором бивши амерички амбасадор у Београду Вилијем Монтгомери фактички је постао први човек Српске напредне странке.

Николић најављује коалицију са ДС-ом

И док Монтгомери увелико лобира за Српску напредну странку по Вашингтону, Томислав Николић све отвореније шаље поруке свом будућем коалиционом партнеру Борису Тадићу. Гостујући на ТВ Авала, 25. фебруара, председник Српске напредне странке је изјавио да ће уколико СНС победи на следећим изборима, понудити Демократској странци да заједно формирају коалициону владу. Николић је изразио очекивање да би исто учинила и ДС када би она победила на изборима. Он је већ понудио брак Тадићу и остало је да „тата“ из Вашингтона благослови коалицију, како би у будућности Николић и Тадић здруженим снагама могли да уништавају Србију.

Уговором је даље предвиђено да ће Монтгомери „обезбеђивати писане извештаје и препоруке СНС-у о текућим политичким питањима и како на њих гледају САД и ЕУ. Саветоваће странку како да боље америчкој влади и земљама ЕУ представи своју политику и позицију“.

Проводација и саветник

Монтгомери се такође обавезао да ће организовати Томиславу Николићу састанке са особама које утичу на креирање политике САД према Балкану, као и са утицајним особама из цивилног сектора. Такође, Монтгомери наводи да ће и сам контактирати са дипломатама САД на тему Српске напредне странке како би задобио поверење „дипломатске заједнице“. Фактички, Монтгомери ће бити „проводација“ Николићу и Вучићу и у стилу искусног макроа организоваће им „сусрете“ са утицајним људима у Вашингтону.

У уговору су таксативно наведене услуге које ће Монтгомери пружати Српској напредној странци попут: савети у вези са америчком спољном политиком, мишљење о политичкој ситуацији из међународне перспективе, савети о најбољим методама да се СНС представи као демократска европска странка у потпуности способна да буде лидер у Србији и региону, помоћ у организацији пута у САД на „председничку забаву“, на најефикаснији начин, помоћ да се СНС у најбољем светлу представи лидерима у САД и ЕУ.

Напредњаци се стиде

Објављивање овог уговора у јавности доста је узнемирило функционере Српске напредне странке, који су вероватно желели да сакрију од својих бирача да бившем амбасадору САД у Београду плаћају огромне суме новца за услуге лобирања.

– Уговор је потписан, али није реализован јер нисмо имали новца, пошто нисмо на буџету – невешто се правдао Александар Вучић домаћим медијима.

Међутим, његово објашњење је више него неозбиљно, јер зашто би неко склапао уговор за који зна да неће имати новца да га испоштује. Истина је да Српска напредна странка има више новца него што би Николић и Вучић волели да грађани знају, а Монтгомеријеве лоби услуге се вероватно плаћају донацијама тајкуна и људи са друге стране закона, чијим је новцем Српска напредна странка и основана.

Међутим, врло брзо ће бити разрешено да ли је Монтгомери примио новац јер је обавезан да на истом сајту америчког министарства правде достави извештај о састанцима које је организовао Николићу, као и о другим извршеним услугама.

Траже благослов

Николић и Вучић припадају оној групи политичара у Србији који прихватају стање окупације Србије и који сматрају да није могуће доћи на власт пре него што то дозволе амбасадори ЕУ и САД. Ангажовање Монтгомерија само је наставак њихове „удварачке“ кампање страним дипломатама не би ли ови благословили Борису Тадићу да у следећу владу прими и Српску напредну странку.

О будућој влади треба да одлучују грађани Србије а не стране дипломате и због тога је важно да бирачи спознају пуну истину о Српској напредној странци. Уговор Српске напредне странке са Монтгомеријем је само један у низу доказа да је Николићу и Вучићу више стало да мишљења ЕУ и САД него до мишљења грађана Србије.

Р. В. С.

Српска радикална странка обелоданила криминал СНС-а

Раскринкана Вучићева пљачка Земуна и Вождовца

- Српска радикална странка је од надлежних органа затражила контролу пословања општина Земун и Вождовац, из којих је, за само годину дана „напредњачке“ власти, очерупано 8,4 милиона динара, колико је уплаћено предузећу „Профајлер тим“, у коме је иначе запослен Александар Вучић
- Док функционер СНС-а Небојша Стефановић сада тврди да у критичном периоду Александар Вучић није радио у „Профајлер тиму“, сам Вучић је у три наврата раније изјавио да је запослен у споменутој фирми
- Осим „Профајлер тима“, током 2010. године је трансферисано 637.731 динар општинског новца на рачун предузећа „Правда пласман“. Власници овог предузећа су Ана Стефановић, супруга функционера СНС-а Небојше Стефановића, и Душан Вуксановић, сарадник Станка Суботића и пријатељ Александра Вучића

Народни посланик Српске радикалне странке Немања Шаровић, презентовао је јавности шокантне податке о перфидним финансијским махинацијама, путем којих тзв. Српска напредна странка черупа буџет општина Земун и Вождовац. Прво на седници Народне скупштине, а потом и на конференцији за новинаре која је 22. фебруара одржана у Скупштини, Шаровић је обелоданио како своју месечну зараду заправо остварује Александар Вучић, заменик председника СНС-а. Мотиви СРС-а да се уопште бави овом темом, произилазе из чињенице да се СНС од свог настанка финансира под веома чудним околностима, да та странка архи новац грађана Земуна и Вождовца и да Александар Вучић лаже и обмањује јавност када каже да њега „не плаћају грађани Србије“.

Управо изјаве Александра Вучића да је запослен у приватној агенцији „Профајлер тим“, где месечно прима плату од 78.000 динара, приморала је Српску радикалну странку да истражи и дође до оговора на веома једноставно питање које гласи: Ако „Профајлер тим“ финансира Александра Вучића, ко онда финансира „Профајлер тим“? Откриће до којег су радикали дошли, било је фрапирајуће, а то је да се „Профајлер тим“ претежно финансира из буџета београдским општина Земун и Вождовац, и то управо од оног момента када је у њима вршење власти преузела Вучићева и Николићева СНС.

„Напредно“ очерупано 8,4 милиона

Богаћење „напредњака“ и преливање из општинског буџета на рачун приватног предузећа, које је Вучић наводио као место где је запослен, кренуло је 11. новембра 2009. године. Тог датума је из буџета општине Земун, у корист „Профајлер тима“, трансферисан износ од 460.200,00 динара, да би исти износ поново био трансферисан 4. новембра, трећи трансфер двадесетак дана касније... На тај начин је, према званичним подацима Управе за трезор Министарства финансија, из буџета општине Земун регистровано 14 трансфера, док је из буџета општине Вождовац регистровано 9 трансфера.

– За нешто више од месец дана, из општине Земун у „Профајлер тим“, је трансферисано 1.380,600 динара. У јануару месецу, тачније 27. јануара, формирана је власт Српске напредне странке на Вождовцу, а већ у марту ме-

сецу креће први трансфер у износу од 330.400,00 динара. И наравно, то се наставило пуних годину дана, а за тих годину дана ове две београдске општине трансферисале су предузећу „Профајлер тим“ које финансира Александра Вучића, ни мање ни више него 8.419,300 динара – обелоданио је Немања Шаровић.

За Вучићеву фирму 80 посланичких плата

Посланик СРС-а Немања Шаровић изразио је сумњу у законитост трошења буџетских средстава општина Земун и Вождовац, која су под књиговодственом шифром „221: Промет робе и услуга – финална потрошња“ пребачена на рачун предузећа „Профајлер тим“. Он је због тога затражио да финансијско пословање споменутих општина испита Буџетска инспекција Министарства финансија, као и Одељење за привредни криминал МУП-а Републике Србије.

Говорећи о лицемерју Александра Вучића, који каже да је у Скупштини Србије седи превелики број народних посланика, и да садашњи број треба преполовити, односно

смањити на 125, Шаровић је извео занимљиву калкулацију. Наиме, он је поставио питање колико заправо посланичких плата може да се исплати за 8.419.000 динара, колико је предузеће у коме ради Вучић, добило од општина Земун и Вождовац и то за свега годину дана:

– То је, ни мање ни више, него 80 посланичких плата. Дакле, малтене 7 година ви можете плаћати једног посланика за онај новац које је добило предузеће „Профајлер тим“, које плаћа Александра Вучића из буџета општина Вождовац и Земун. Пошто је његова плата, како он каже, 78.000 динара, то значи да је могло бити исплаћено 108 његових плата. Могао је да буде пуних 9 година финансиран од тог новца, али наравно из џепова грађана Вождовца и Земуна – закључио је Немања Шаровић.

Стефановић (СНС): Вучић није радио тада

Након што је Немања Шаровић обелоданио информације о финансијским машинацијама СНС-а и Александра Вучића, у седишту СНС-а је конференцију за новинаре одржао Вучићев „помоћник“ Небојша Стефановић, који формално обавља функцију председника Градског одбора СНС-а. Уместо да Вучић лично објасни јавности како се и зашто богати на рачун грађана Земуна и Вождовца, та незахвална улога припала је Стефановићу, који је изнео ноторне лажи и тиме демантовао и свог шефа Александра Вучића.

На питање новинара да ли Вучић стварно ради у фирми „Профајлер тим“ и шта зна о новчаним трансферима из општина Земун и Вождовац, „напредњак“ Небојша Стефановић је одговорио: „Господин Вучић не ради у фирми 'Профајлер тим'. Он је некада радио, и то пре него што је СНС имала власт у било којој од ове две општине,“ додајући „...ово што они говоре нема никакве веза са памећу, то је потпуно бесмислено“. А на наредно питање новинара: „Значи, ви тврдите да ништа није тачно?!“, Стефановић дословце одговара: „Апсолутно од овога ништа није тачно. 'Профајлер тим' је имао уговоре са ове две општине, али они су за свој посао склапали уговор, ту постоји документација.“

По трећи пут новинар је Небојши Стефановићу поставио питање: „Кажете да фирма има уговор са те две општине али...“ На то је, уз безобзирну количину лажи, Не-

бојша Стефановић одговорио: „Александар Вучић је радио у тој фирми пре него што је она имале те уговоре и примао тамо плату пре него што је фирма закључила било какав уговор са овим двама општинама. Значи, бесмислена је теза да су ти уговори направљени због њега и потпуно нетачна, наравно, него је ово искоришћено (...)“.

Вучић (СНС): Радим у „Профајлер тиму“

Да је Небојша Стефановић безобзирно слагао јавност и грађане Србије када је рекао да је Александар Вучић није радио у предузећу „Профајлер тим“ пре него што је СНС формирала власт у општинама Земун и Вождовац, најбоље сведоче раније Вучићеве изјаве. Наиме, Вучић је најмање у три наврата јавно, у последњих годину дана, изјављивао да је запослен у „Профајлер тиму“. Први пут је то учинио 7. априла 2010. године за лист „Блиц“, затим 22. априла 2010. године за лист „Вечерње новости“ и 4. новембра 2010. године у емисији РТС-а „Распакивање“. У прва два случаја постоје новински текстови у штампаном издању, као и текстови на интернет сајтовима „Блица“ и „Новости“, док у трећем случају постоји видео снимак емисије на сајту „РТС-а“.

Уколико се има у виду да све три Вучићеве изјаве датирају из 2010. године, довољно је погледати датуме на званичним изводима из Управе за трезор. Према тој евиденцији, први трансфер из буџета општине Земун у корист предузећа „Профајлер тим“ извршен је 11. новембра 2009. године, док је власт у тој општини СНС преузела још 22. јуна 2009. године. Са друге стране, први трансфер из буџета општине Вождовац извршен је 30. марта 2010. године, а СНС је власт у овој општини преузела још 18. јануара 2010. године.

Дакле, на само да је Небојша Стефановић у покушају одбране Вучића слагао, него уколико се погледају датуми на изводима Управе за трезор, произилазе непобитне чињенице које то потврђују. Наиме, истог дана када је „Блиц“ објавио Вучићеву изјаву да је запослен у „Профајлер тиму“, дакле 7. априла 2010. године, општина Земун је споменутом предузећу трансферисала 413.000 динара. А само шест дана након Вучићеве изјаве дате „Новостима“, односно 28. априла 2010. године, општина Вождовац је „Профајлер тиму“ трансферисала 330.400 динара.

Николић вређа, а Простран демантује

За разлику од Стефановића који је својим наступом, без имало стида, демантовао раније изјаве свога шефа Александра Вучића, али и званичну документацију Управе за трезор, лидер СНС-а Томислав Николић прибегава другим методама. Наиме, у недостатку аргумената, одговарајући на оптужбе и чињенице о махинацијама СНС-а и „Профајлер тима“, Николић је за скупштинском говорницом покушао да буде „аутентичан“ и „духовит“. Он се није либио да Немању Шаровића упореди са „кученцетом“ које је у Булевару краља Александра извршило нужду на споменик Николе Тесле“, поредећи том приликом Александра Вучића са Теслиним спомеником.

– Ја се лично не љутим на Томислава Николића што је мене назвао кученцетом, односно што ме је поредио са кученцетом. Али како ће реаговати Александар Вучић што га је упоредио са попишаним спомеником, заиста не знам – прокоментарисао је Немања Шаровић.

Са друге стране, из општине Земун је стигло саопштење које је по Вучићевом налогу морао да напише и да медијима проследи његов други „помоћник“ и формални председник општине Бранислав Простран. У саопштењу које је објавио „Танјуг“ наводи се да „од формирања власти општине Земун, ниједно општинско јавно предузеће није обављало никакав посао са замеником председника Српске напредне странке Александром Вучићем“.

– Као да мисле да је неко у Србији идиот. Ми ниједнога тренутка нисмо тврдили да је општина Земун, или да је општина Вождовац пословала директно са Александром Вучићем. Али стојимо иза тога да су општина Земун и општина Вождовац трансферисале 8.419,000,00 динара, а да је у тој фирми радио Александар Вучић – рекао је Шаровић.

Трансфери и на рачун „Правде пласман“

Да „напредњаци“ воде једну потпуно изопачену политику поткрадња и черупања ресурса, односно буџета општина Земун и Вождовац и да случај Александра Вучића није изузетак већ правило, сведоче и додатни подаци које је обелоданила СРС. Наиме, према речима посланика СРС-а Немање Шаровића, који се позвао на документацију Управе за трезор Министарства финансија, евидентно је да захваљујући буџету Земуна и Вождовца профитира и предузеће „Правда пласман“ д.о.о. из Београда.

Власнички удео од 60 одсто у предузећу „Правда пласман“ има Ана Стефановић, супруга функционера СНС-а Небојше Стефановића, док преосталих 40 одсто власничког удела поседује Душан Вуксановић. Вуксановић је иначе човек који се у књизи Предрага Поповића („Вучићев речник, историја једне опаке болести“), помиње као Вучићев пријатељ, али и блиски сарадник Станка Суботића Цанета Жапца, краља дуванске мафије.

Интересантно је да је од 25. марта до 31. децембра 2010. године, предузеће „Правда пласман“ бележило приходе управо од општина Земун и Вождовац и ЈП „Пословни простор“ Земун. Прва уплата од стране ЈП „Пословни простор“ извршена је 25. марта 2010. године, односно два месеца након што је предузеће „Правда пласман“ званично регистровано у АПР-у. Током 2010. године извршено је 22 трансакције у корист споменутог предузећа, од чега су 2 уплате са рачуна општине Земун, 4 уплате са рачуна ЈП „Пословни простор“ Земун, а 16 уплата са рачуна општине Вождовац.

Черупање у режији брачног пара Стефановић

Према Шаровићевим речима, предузеће „Правда пласман“ је основано 4. јануара 2010. године, али то није

представљало препреку да уђе у пословни однос са општинама којима управљају „напредњаци“ и да на тај начин, за релативно кратко време, заради 637.731,00 динар:

– Одмах након оснивања, дакле после месец дана, фирма која нема никакав квалитет, која практично ништа није радила, упућује општини Вождовац пословну понуду за припрему и прелом билтена „Вождовачке новине“. Истога дана председник општине Вождовац, наравно члан СНС-а, прихвата ту понуду, потписује уговор са предузећем „Правда пласман“ и креће да пребацује и да трансферише средства овом предузећу које је у блиским везама са предузећем „Правда прес“, издавачем дневног листа „Правда“, а чији је директор и заступник, такође, Ана Стефановић, жена Небојше Стефановића – обелоданио је јавности Немања Шаровић.

Он је рекао да у документацији има и неких „занимљивих датума, попут 17. августа 2010. године, када је општина Вождовац у току једног дана, чак три пута трансферисала новац предузећу у власништву супруге Небојше Стефановића, Ане Стефановић“.

Стефановић обмањује јавност

На чињенице које је о пословању предузећа „Правда пласман“ изнео посланик СРС-а Немања Шаровић, функционер СНС-а Небојша Стефановић је одговорио објављивањем саопштења у листу „Правда“, чији је директор његова супруга. Уместо ваљане аргументације, односно демантија, у спорном саопштењу Стефановић поново износи лажи и наставља са обмањивањем јавности и грађана Србије:

– Бесмислени напади на чланове моје породице и помињање пословне сарадње чији износ не прелази 16.000 динара месечно, и то за конкретне и проверљиве послове, по тржишним ценама, само показује у каквој су паници власт и њени помагачи – закључио је у саопштењу Небојша Стефановић.

Он је превидео чињеницу да је вредност чак 13, од укупно 22 трансфера колико је од општина Земун и Вождовац и ЈП „Пословни простор“ Земун извршено у корист „Правде пласман“, евидентирано са већим износом од 16.000 динара. Дакле, Небојша Стефановић вешто прикрива да су поједине уплате у корист „Правде пласман“ износиле и до 82.600 динара. Сем тога, он одбија да објасни природу пословних односа у којима се налази његова супруга, када је реч о сарадњи са блиским сарадником Станка Суботића и Александра Вучића.

Р. В. С.

Књига „Вучићев речник – Историја једне опакe болести“, разоткрива скривени лик и дело Александра Вучића

Продавац магле

Предраг Поповић, бивши главни и одговорни уредник дневног листа Правда, објавио је недавно књигу „Вучићев речник – Историја једне опакe болести“. Књигу је посветио, како наводи, „бившим и садашњим жртвама политике Александра Вучића“.

„Вучићев речник“ представља својеврстан регистар појмова од А до Ж, а главни јунак књиге Александар Вучић сам објашњава шта по њему значе ти појмови. Аутор Предраг Поповић тиме на сатиричан и духовит начин раскринкава скривену природу лика и дела заменика Српске напредне странке.

Сам речник је писан латиницом и по абecedном реду, „да би овом новом Вучићу, демократском и европејском, било лакше за читање и разумевање“. Предговор и поговор књиге, насловна страна и друга опрема, писани су ћирилицом.

Издавач књиге је Српска радикална странка, па је тим поводом у Медија центру организовала изузетно посећену конференцију за новинаре. На конференцији су, поред аутора, говорили функционери Српске радикалне странке Немања Шаровић и Дејан Мирковић, те књижевник и новинар Александар Павловић.

Предраг Поповић је најпре захвалио ономе ко је најзаслужнији за настанак ове књиге „а то је Александар Вучић“.

„Мало који аутор је имао задовољство да га задеси такав главни јунак, као што је Александар Вучић. Књига је писана у форми речника, са нечим што ја називам документарно-сатиричним стилем, у коме је упакована политичка би-

ографија Александра Вучића“, објаснио је Поповић на почетку.

Аутор је казао да се његови и Вучићеви путеви преплићу већ 17-18 година. „Било је ту периода добре сарадње, добре комуникације, било је 6-7 година његовог дурења због неког мог текста кад нисмо контактирали, а ја сам последње три године био главни уредник његових дневних новина и ту смо најинтензивније сарађивали. Ову књигу могао сам да напишем и пре десет година. Основне црте тог психопрофила биле би практично исте, али нарочито захваљујући сарадњи у „Правди“ и захваљујући овом његовом преокрету у политици коју води, добио сам прилику да видим много детаља који на најконкретнији начин описују његов психопрофил“, рекао је Поповић.

Он је навео да је књигу хтео да направи без моралисања, јер није члан ниједне странке нити је икада гласао, „између осталог и због таквих ликова као што је Александар Вучић“. „Са задовољством кажем да му никада нисам веровао. Нисам му веровао ни када је он причао о границама Велике Србије, Карлобаг-Огулин-Карловац-Вировитица, не верујем му ни сада када тврди да никада то није причао. Нисам му веровао да искрено прича да је Шешел највећи Србин кога је Српкиња родила, као што му не верујем ни данас када прича да је Шешел монструм или мали миш. Нисам му веровао ни када је дошло до разлаза између њега и Томе Николића са врхом Српске радикалне странке, верујем да

Поповић припрема „Оптужницу против Вучића“

Аутор књиге „Речник Александра Вучића – Историја једне опакe болести“, Предраг Поповић, упркос претњама и притисцима којима је био изложен не би ли одустао од писања књиге, а који су се наставили и након њеног изласка из штампе, најављује објављивање још једне књиге о Александру Вучићу. У новој књизи под насловом „Оптужница против Вучића“, према речима аутора, биће детаљно, са много документованих доказа, описани Вучићеви „политички и прави злочини“. Поповић је идеју за књигу добио читањем Кривичног закона. „Када сам читао Кривични закон, приметио сам да личи на својеврсну биографију Александра Вучића“, истиче Поповић.

Вучићев речник

МАРИОНЕТА – Захваљујући западним техничким иновацијама, домаће лидерске лутке имају врхунске перформансе...

МАЗОХИСТИ – Моји сарадници који сладострасно траже да их мучим, шиканирам и вређам...

МИ 6 – Лажу радикали да сам шпијун британске обавештајне службе. Стенограме разговора са опозиционим лидерима, компромитујуће лажи о Шешељу и сличне ствари, достављам им тек онако, другарски и волонтерски.

МЛАДИЋ, РАТКО – ...Херојски је предводио одбрану српских вековних огњишта, спречио понављање геноцида над нашим народом... Амерички и европски диктатори не схватају да је сваки Србин генерал Младић и да ће његов јуначки путоказ остати уписан у српској историји као путоказ за слободарски отпор сваком окупатору.

Такав је Ратко Младић био некад, до 10. октобра 2008. године, док није основана Српска напредна странка. Е, тог петка, он је постао ратни злочинац, монструозни креатор и извршилац геноцида у Сребреници...

МОРАЛ – Немам појма шта је то.

МРЖЊА – Искрена емоција која се најчешће јавља при присећању, помену или сусрету са оним ко је успешнији, паметнији, бољи или јачи. Зато не мрзим своје сараднике.

НАТО – Хуманитарна организација у коју су укључени сви пријатељи Срба и Србије.

НЕСРЕЋА – Срећа, ако се деси неком другом. Е, ако мене задеси, онда је то неправда космичких размера. У несреће се одлично разумем, многим сам их нанео.

НОВАЦ – Једино мерило вредности.

ПРИЈАТЕЉСТВО – Немам пријатеље, само муштерије. Пријатељи траже пажњу, често и помоћ. Морам да слушам њихове тужне приче... па још и да се претварам да ме све то занима...

ни овде не постоји нико толико наиван да поверује да је Томи Николићу и Александру Вучићу кап која је прелила чашу одлука Војислава Шешеља да се не подржи Споразум о сарадњи и придруживању Европској унији. Тако да сам ту покушао само да избегнем замку претераног моралисања, у крајњој линији и за морал, као дефиницију Вучићеву, у самој књизи наводим да нема појма шта је то – рекао је Поповић.

Књига јесте смешна али и болно истинита

Немања Шаровић, посланик Српске радикалне странке, подсетио је да је Вучић ушао у свет политике 1993. године кад се учланио у најјачу политичку опозициону странку, Српску радикалну странку, и свој први интервју дао је тада управо Предрагу Поповићу.

„Од тада пуних 18 година траје то познанство, од којих је пуне три године Поповић уређивао 'Правду' и у то време он и Вучић су били најближи сарадници. Ово дугогодишње познанство омогућило је Предрагу Поповићу да Вучића, његову личност, реакције на догађаје, појединце и појаве из његовог окружења упозна и прикаже толико прецизно и потпуно, да слободно можемо рећи да га ни тим стручњака из 'Лазе Лазаревића' не би сигурно боље скенирао“, истакао је Шаровић, додавши да не сумња да ће ова књига бити занимљива читаоцима.

„На много места ћете се сигурно слатко насмејати, али када је прочитате целу, преовлађујући доминантан осећај који ћете имати, ће свакако бити да је књига болно истинита, а сигуран сам, за појединце и отрежњујућа. Како сам ја имао прилику да лично упознам Александра Вучића као злу пару, морам признати да сам лично са великим уживањем читао ову књигу, да сам је прочитао у једном даху“, открио је Шаровић.

Он је истакао да је „Вучићеве омиљене полтроне препознавао чак и у оним пасусима и деловима књиге где нису навођена њихова имена“.

„Општи осећај задовољства током читања књиге често ми је повећавало размишљање о томе, како ће главни јунак ове истините приче, савремени барон Минхаузен, реаговати на свој одраз у огледалу, који ова књига свакако представља. Наравно, не би ме изненадило да он, као и много пута до сада, све оне који о њему кажу истину прогласи лажовима, али као што и сам аутор на почетку књиге каже, цитирају: 'Када се описују лик и дела Александра Вучића, лажи нису потребне, истина је довољно грозна', навео је Шаровић.

Посланик Српске радикалне странке мр Дејан Мирковић је закључио да је ова књига добра јер је писао „један неутралан човек, један врхунски и храбар новинар“.

„Ту не мислим само на његову храброст у физичком смислу, већ мислим и на интелектуалну која је сада веома потребна. Сада сви покушавају да се прикључе том удружењу које воде Вучић и Николић, или под наводницима, тој партији. И онда није политички коректно износити истину о њима, а камоли написати једну књигу која показује пуну интелектуалну храброст господина Поповића, а та је храброст већа него физичка“, напоменуо је Мирковић.

Новинар Александар Павловић је казао да је у питању једно озбиљно књижевно дело и додао да после овога ништа неће бити исто.

„Не сећам се да је од Нушића наовамо неко овако на чистину извео политичаре, српске политичаре, да видите у ствари о чему и о каквим ликовима је ту реч. Мени је цела ова књига, књига о људском поштењу. Међутим, као што знате, видећете у ствари да појам поштење не постоји. Вероватно Вучић није чуо за њега, па због тога не постоји. Али цела књига, и како год је читате, значи, од првог до последњег, можете да узмете било који појам, када га погледате и када прочитате, видите да је ту суштина само поштење“, рекао је Павловић.

Он је закључио да је Вучић изузетно срећан човек зато што је налетео на Пеђу Поповића. „Пеђа Поповић га је окарактерисао, односно ставио га је у вечност. И по томе ће бити познат вероватно много, много дуже, него по ономе што је урадио у своме животу, односно у својој политичкој каријери“, закључио је Павловић.

У најави још једна књига о Александру Вучићу

Немања Шаровић је упозорио да књигу, иако је забавна, не треба потценити јер представља темељну анализу друштва и времена у коме живимо.

„Треба се запитати која је то тајна Вучићеве успешне проевропске трансформације, и до каквог је стања свести или у какву је колективну хипнозу уведен српски народ, ако је могуће да се неко преко ноћи попут легтира трансформише из четника у еврофанатика, да свог политичког оца и хашког сужња прогласи монструмом, а своју политичку мајку прогласи новим политичким оцем и будућим премијером Србије. Зашто је неко толико компромитован постао први пик бриселске и вашингтонске администрације, али и дојучерашњим љутих ривала, демократа, тајкуна, и квазибизнисменима са Интерполове потернице. Зато што код њих важи девиза 'што горе за Србију, то боље за њих'", закључио је Шаровић.

Посланик СРС-а нагласио је да вероватно ни сам Вучић није сигуран који су се догађаји заиста

десили а које је он измислио. „Своје одрицање од идеологије српског национализма, Војислава Шешеља, и свега што је радио током претходних петнаест година, Вучић је оправдао једном једином реченицом. Он је рекао, цитирају: „Увек сам више веровао у људе него у идеје“. Колико Вучић верује у људе, а посебно колико други могу веровати њему, многи су осетили на својој кожи, и о томе говори и ова књига“, нагласио је Шаровић.

Према Поповићевим речима, иако је Вучић главни јунак, лајтмотив књиге, то није прича само о њему: „Ово је прича

о актуелном режиму, о Борису Тадићу, о Драгану Ђиласу, о Бранку Радујку, о Микију Ракићу и осталим сарадницима који су организовали и реализовали пројекат разбијања српске опозиције. Томислав Николић је такође један од значајнијих ликова, али ја сам покушао да му нађем меру, он је само тренутно значајан у причи око Александра Вучића, главног носиоца и пројекта разбијања комплетне српске опозиционе сцене“.

На питање како ће Александар Вучић да реагује када буде прочитао књигу, Предраг Поповић је одговорио да не верује да ће имати баш претерано храбрости и интересовања да се бави својим психологом, јер како каже аутор књиге „да има ту храброст, вероватно би га и мењао“. Уједно је најавио да припрема још једну књигу о Александру Вучићу, као и да се нада да ће том приликом на промоцији књиге бити присутан и проф. др Војислав Шешељ.

Вучићев речник

СНС – Српска напредна странка, деоничарско трговачко друштво специјализовано за продају заблуда и рециклажу лидерских биографија. Статут фирме је усклађен са захтевима оснивача, домаћих тајкуна и страних дипломата...

СУБОТИЋ, СТАНКО – Криминалац, шверцер, наркодилер, убица, мој пословни партнер...

ШИЗОФРЕНИЈА – Нисам подељена личност, то тврдимо и ја и Alex the Vucich...

ТАДИЋ БОРИС – Синоним за успех, победу, славу, моћ, лепоту и све остало што ја желим и волим. А немам.

Иако имамо много сличности...

ТАЈКУНИ – Колико сам их ја упознао, све су то дивни, племенити људи...

УРЛИК – Звучни сигнал којим саговорнику мирно и толерантно дајем до знања да своје мишљење усклади са мојим ставовима.

ЖИВОТ – Леп игра, ако је мој. Ако је туђи, као да не постоји.

Злочини Тачијеве „дреничке групе“ под заштитом Вашингтона (2)

Бивши војни командант терористичке ОВК и КЗК, а потом председник Владе Косова, Агим Чеку, изузетно је важна личност у „дреничкој групи“ и великоалбанском покрету, јер је преко КЗК-а изазвао ратове и помагао терористичке организације на југу централне Србије и у Македонији. С друге стране, „дреничка група“ је, након постављања Чекуа на место премијера, преузела најважнију полуку извршне власти на Косову и могућност да пресудно утиче на будуће догађаје, посебно на плану решавања коначног статуса покрајине. Чекуовим постављењем на место председника владе, „дреничка група“ је заштитила своје криминалне послове и терористичке активности. Речју, преко Чекуа управљање Косовом и Метохијом је преузео организовани мафијашки синдикат оличен у дреничкој криминалној групи. С обзиром да је „дреничка група“ сам врх бивше ОВК, јасно је да је та терористичко-криминална организација преузела управљање покрајином. Сем тога, јачање „дреничке групе“ је изузетно значајно за наставак реализације пројекта „Велике Албаније“, јер стратешки циљ терористичке ОВК је „ослобађање и уједињење свих албанских окупираних територија“. „Дреничка група“ је заправо ударна песница не само за реализацију независности Косова, већ и за стварање „Велике Албаније“. Иако се ради о тешком ратном злочинцу и криминалцу, Чекуа су на место председника Владе Косова поставиле Сједињене Америчке Државе. Сам Чеку, који је „војни мозак“ целокупног великоалбанског сепаратистичког покрета, рекао је пријатељима да су га на место председника владе поставили Американци, и да је његов задатак да реализује и потпише оно што од њега траже САД.

О каквом се злочинцу, терористи и криминалцу ради, види се из његове крваве биографије. За време сукоба у Хрватској, као пуковник ЗНГ, предводио је јединицу која је, крајем септембра 1991. године, извршила киднаповње, убиства и масакрирање 156 најугледнијих Срба из Госпића. Септембра 1993. године, учествовао је у нападу припадника хрватске војске на Медачки џеп, у којем је масакрирано 87 српских цивила. Један је од кључних учесника у планирању операције „Олуја“, спроведене августа 1995. године. Заједно са Рахимом Адемијем, генералом хрватске војске, 1997. године, организовао је врбовање и упућивање Албанаца из Хрватске у јединице ОВК. Године 1998. постављен је за начелника Главног штаба ОВК. Учествовао је у планирању и извођењу терористичких акција усмерених према припадницима МУП-а Србије и ВЈ, као и према неалбанском становништву на Косову и Метохији. Након расформирања ОВК, Чеку је именован за команданта КЗК, чији су припадници, под његовом командом, своје терористичке активности усмерили према припадницима МУП-а на подручју Прешева, Бујановца и Медвеђе, као и према припадницима војних и полицијских снага Републике Македоније. По Чекуовим инструкцијама, велике количине оружја, којим је располагала бивша ОВК, сакривене су на више тајних локација на Косову и Метохији. Преко брата Бесима, Агим Чеку је, након бомбардовања од стране НАТО, вршио контролу над затворима у којима су били смештени цивили српске националности, од којих су многи ликвидирани.

У циљу ефикасније координације терористичких активности и пружања логистичке помоћи припадницима ОВПМБ, по налогу Чекуа, до маја 2001. године, штаб ове

формације био је смештен у седишту Главног штаба ПТГ КЗК Карадак у Гњилану. Од маја до августа 2001. године, у организацији Агима Чекуа, поједини официри КЗК, пре свега припадници групе „Црни орлови“, којом је руководио мајор КЗК Идриз Баљај, звани Тогер, активно су учествовали у сукобима у Македонији, у оквиру јединица ОНА. Чеку је, почетком 2002. године, јавно осудио хапшење од стране припадника УНМИК-а актуелних официра КЗК – Љатифа Гашија, бившег заменика команданта РТГ Лаб, и Рустема Мустафе, бившег команданта РТГ Карадак, оптужених за ратне злочине на Косову и Метохији. Посредством брата Едхема контролише криминалне активности у вези са шверцом оружја, дроге и илегалном трговином акцизном робом на подручју Пећи, директно сарађујући са Даутом Кадриовским и Руфатом Мусом. Властник је предузећа „Слога“ из Приштине, којем припадају хотели „Гранд“ и „Божур“ у којима се налазе центри проституције, дроге и коцке, с тим што му послове води Сулејман Селими. Има око 60 локала широм Косова и Метохије. Врло је близак са Хашимом Тачијем, са којим контролише све јавне и тајне активности КЗК.

Дреничка група повезана са Ал Каидом

Бивши командант Косовског заштитног корпуса, садашњи командант Косовских безбедоносних снага и човек преко кога Агим Чеку, истакнути члан „дреничке групе“, завршава криминалне послове, Сулејман Селими звани Султан је, судећи по подацима из биографије коју му је оформио КФОР, битна фигура у дреничком синдикату тероризма и криминала. Он има значајан утицај на све криминалне послове на Косову и Метохији и у региону. Један је од кључних криминалаца за шверц дроге, оружја и изнуде. Повезан је са криминалним структурама из Албаније, међу којима су Исмет Османи звани Цури, један од водећих дилера дроге у земљама западне Европе, и Зано Ћауши, лидер албанске криминалне организације која се бави илегалним прометом оружја из Албаније на подручје Македоније, Црне Горе и Косова и Метохије. Интензивно сарађује са Кадријем Веселијем, шефом КШИК-а, Џавитом Хаљитијем и Реџепом Селимијем. У терористичкој ОВК био је командант Главног штаба за Дреницу, одакле је пребацивао терористе у Македонију током сукоба. У При-

ременој влади Хашима Тачија 1999. године, био је командант „Националне гарде Косова“. Према поверљивом извештају УНМИК-а, Селими сарађује са Екромом Авдијумом, вођом муџахединске јединице „Абу Бекир Сидик“ и предводником вехабија у јужној Косовској Митровици, који је повезан с Бин Ладеном. „Дреничка група“ преко Селимија и Авдијуа остварује сарадњу с исламским екстремистима, муџахединима и Ал Каидом. Код припадника Косовског заштитног корпуса скривали су се исламски терористи и муџахедини, као инструктори учествују у војној обуци у тајним камповима, али и у акцијама шиптарских терористичких група иза којих је стајао КЗК, односно „дреничка група“.

Сулејман Селими је, по строго поверљивим сазнањима КФОР-а, агент албанске обавештајне службе ШИК, а повезан је, наравно, и са КШИК-ом. Република Албанија, односно њена обавештајна служба, преко Селимија и КЗК корординира деловање шиптарских терористичких група у региону и помаже њихове оружане активности. Сем тога, треба имати у виду да се Хашим Тачи, лидер „дреничке групе“, заједно са Рамушом Харадинајем видео с Бин Ладеном на састанку код тадашњег председника Албаније Салија Берише. Бериша – „дреничка група“ – Селими – Екром Авдију је, заправо, линија која води до Бин Ладена и његове Ал Каиде. Имајући у виду изнете податке до којих су дошле обавештајне службе УНМИК-а и КФОР-а, поставља се питање зашто су међународни званичници на Косову и Метохији, САД и НАТО одобрили да терориста и криминалац Селими, који је повезан са исламским екстремистима и терористима, буде командант КЗК и да користи ту војну организацију за реализацију великоалбанских и исламистичких циљева који су директно уперени против интереса међународне заједнице, а да сада буде челни човек Косовских безбедоносних снага.

Фатмир Љимај – агент албанске обавештајне службе

Члан „дреничке групе“ је и тешки ратни злочинац Фатмир Љимај, који је директно одговоран за ликвидацију

100 цивила српске и шиптарске националности. Посебну бруталност је испољио у зверском мучењу, силовањима и убијању заточених цивила у логору терористичке ОВК у Лапушници, чији је био командант, те у Клечки, где је спаљено преко 50 цивила које су терористи киднаповали у Ораховцу јула 1998. године. За те злочине био је оптужен од стране Хашког трибунала, због чега је био ухапшен 2003. године и спроведен у затвор у Шевенингену. Међутим, и поред бројних злочина и масакра које је починио, ослобођен је 2006. године, након чега је дочекан као херој на Косову и Метохији и за међународне званичнике у покрајини постао перспективан политичар који треба да има веома важну улогу у будућности покрајине. Један је од најпоузданијих сарадника Хашима Тачија и кључни играч у његовој партији. Био је и заменик министра одбране у Тачијевој привременој влади. И Љимај је активан агент албанске обавештајне службе ШИК. Повезан је са Џавитом Халитијем и Кадријем Веселијем. Заједно са Реџепом Селимијем је основао групу „Око орла“. Бави се шверцом оружја и дроге, рекетирањем и организовањем проституције. У тим илегалним пословима сарађује са криминалним клановима Ељшани и Колаку. Од стране Тачијевог ДПК био је задужен да помаже терористичкој ОВПМБ на југу централне Србије. Сарађује и са терористичком групом „Црна рука“ коју је основао Реџеп Селими.

Задатак „Црних орлова“

ликвидација неалбанског становништва

Реџеп Селими је један од такозваних великих играча у Дреници. Заједно са Самијем Љуштакуом одиграо је кључну улогу у спровођењу Тачијевог стратегије да контролише становништво Косова и Метохије и стави под контролу стратешке области (политичку сцену, безбедност и привреду). Користи бивше припаднике војне полиције терористичке ОВК за застрашивање, да би Тачи поставио своје људе на важне положаје. У прелазној Тачијевој влади био је министар унутрашњих послова. Тада је формирао организацију „Велики орлови“ у оквиру које је деловала група „Црни орлови“, чији је задатак био ликвидација неалбанског цивилног становништва, политичких неистомишљеника и припадника супарничких криминалних група. Под Тачијевом контролом та група је извршила бројна рањавања, убиства, пљачке и паљевине српског и осталог неалбанског становништва и њихове имовине. Селими је био непосредни организатор већине киднаповања и ликвидације српских цивила.

У терористичкој ОВК Селими је био командант специјалних јединица у оперативној зони Дреница и један је од оснивача ОВК. Диверзантско-терористичку обуку је завршио у Албанији, где је и заврбован да ради за албанску обавештајну службу ШИК. Од 1991. године био је у терористичкој групи Адема Јашарија и један од његових најоданијих сабораца. Организовао је илегално пребацивање терористичких група са подручја Дренице у Македонију и на југ централне Србије ради напада на полицијске и војне снаге. Био је у групи терориста ОВК која се прва појавила у униформама на сахрани Халита Геџија у Дреници 28. новембра 1997. године. То је било прво јавно појављивање и доказ да терористичка ОВК постоји. Априла 1999. године постављен је за „министра за јавни ред“ у Тачијевој „влади“. Након доласка међународних снага у покрајину покушао је да се у првој класи прикључи КПС, али је његова молба за пријем одбијена. Зато је покушао да већину припадника „министарства за јавни ред“ убаци у КПС. Процењује се да је Селими други човек у косметској мафи-

ји. Први је, наравно, Тачи. Реџеп Селими је један од највећих дилера дроге коју шверцује из Турске у средњу и западну Европу. Илегално тргује и оружјем и белим робљем. Заједно са Сулејманом Селимијем, командантом КЗК, својим братом од стрица, организовао је ланац трговине наркотицима, оружјем и војном опремом који се користе у активностима терористичке организације у Македонији. Умешан је у рекет, застрашивање и етничко чишћење неалбанаца. У криминалним пословима блиско сарађује са Даутом и Рамушом Харадинајем, Џавитом Халитијем, Шаћиром Шаћиријем, Сабитом Геџијем и Заном Ђаушијем, лидером једне од мафијашких група у Албанији који често борави на Косову. Део профита стеченог криминалним активностима Селими користи за наоружавање и опремање КШИК-а. Иако један од највећих криминалаца и окорелих убица, Селими је у КЗК био бригадни генерал, командант Центра за тренинг и доктрину. Кад више није било могуће прикривати његово криминално и терористичко деловање и повезаност с терористичком организацијом „Албанска национална армија“, суспендован је. Користио је припаднике АНА за ликвидације чланова ДСК. Блиско је повезан са шефовима обавештајне службе Албаније ШИК, чији је тајни сарадник, а активан је припадник и КШИК-а. Имајући у виду да су скоро сви најважнији команданти терористичке ОВК и КЗК, те вође криминалних група произашлих из структура ОВК тајни сарадници албанске обавештајне службе ШИК, може се закључити да ШИК преко њих активно учествује у криминалним пословима, првенствено у шверцу дроге и оружја, и тим прљавим парам финансира реализацију пројекта „Велике Албаније“.

Шверц оружја, хероина и организовање проституције

Сами Љуштаку је у информацији КФОР-а окарактерисан као „лорд“ феудалног система у Дреници, који прикупља илегалне порезе (рекет) на пумпама и по осталим локалним фирмама средње величине. Један је од оснивача терористичке ОВК у Дреници и командант „Генералштаба“ на том подручју. Завршио је војну обуку у Албанији, а 1997. учествовао је у злостављању и масакрирању српских цивила који су били киднаповани и заточени у селу

Ликовац, општина Србица. Као заменик шефа Тачијеве тајне обавештајне службе, КШИК, био је задужен за ангажовање добровољачких терористичких јединица из Дренице, које су упућиване на подручје општина Прешево, Бујановац и Медвеђа ради извођења терористичких акција. Оснивач је удружења „Пријатељи КЗК“, преко кога финансира шиптарске терористичке групе на Косову и Метохији и ван њега. Љуштаку је, због изражене терористичке делатности 2001. године, смењен са дужности команданта у КЗК. Налази се на америчкој црној листи лица којима се због терористичке делатности забрањује улазак у САД. Његов брат Нуредин је, иако тежак криминалац, био командант Гарде и Групе за брзо реаговање КЗК. Љуштакуова породица је једна од најугицајнијих у дреничком крају и тесно је повезана са Хашимом Тачијем, Рецепом и Сулејманом Селимијем, браћом Харадинај и Џавитом Халџитијем. Криминални клан Љуштаку има значајно место у организованом криминалу на Косову и Метохији, а има веома добру сарадњу са криминалним групама у Албанији и Немачкој. Он је веома важна личност у шверцу оружја, хероина и организовању проституције. Командант је терористичке организације АНА за подручје Дренице, а по проценама КФОР-а способан је да за кратко време стави то подручје под „војну“ контролу. Посебне везе има са породицом ликвидираниог терористе Адема Јашарија. Клан Јашари, чији је шеф Сахид Јашари, шверцује оружје и хероин и организује проституцију. Веза између два клана била је сестра Самија Љуштакуа која је била удаата за Адема Јашарија, а ликвидирана је приликом сукоба са снагама безбедности 1998. године.

И преостала двојица чланова „дреничке групе“, Љатиф Гаши и Идриз Шабани припадници су Косовског заштитног корпуса. Гаши је био командант јединице војне полиције терористичке ОВК у оперативној зони Лаб и издавао је наређења за киднаповање и ликвидацију Срба и Шиптара, што је радио и након доласка међународних снага у покрајину. Учествовао је и у злостављању присталица Ибрахима Ругове, по налогу Хашима Тачија. У КШИК-у је био начелник за оперативни састав. Септембра 1999. го-

дине изабран је за заменика команданта РТГ5 КЗК, на чијем челу се налазио Рустем Мустафа. Ухапшен је од стране КФОР-а и УНМИК-а јануара 2002. године, а Међународни суд у Приштини га је осудио на казну затвора од 10 година због ратних злочина почињених на подручју Приштине и Подујева.

Идриз Шабани, пензионисани официр ЈНА, био је члан штаба оперативне зоне Лаб, а потом командант 152. бригаде ОВК. Након „расформирања“ ОВК постављен је за шефа сектора у РТГ5 КЗК. Као припадник терористичке ОВК учествовао је у многим акцијама и убиствима Срба и припадника МУП-а Србије. Након одласка српских снага безбедности са Косова и Метохије 1999. године, учествовао је у систематском чишћењу српског становништва на територији општина Подујево и Приштина.

Злочинци под заштитом НАТО-а и САД

Анализирана структура и биографије вођа „дреничке групе“ показују да се ради о илегалној политичко-терористичко-криминалној организацији која је најугицајнија на Косову и која влада покрајином из сенке, носилац је тероризма, криминала и етничког чишћења, главни је чинилац дестабилизације, не само Косова, већ и региона. Међутим, иако располажу обимним сазнањима о деловању те групе, УНМИК и КФОР нису ништа предузели да разбију дренички синдикат зла, похапсе његове вође и зауставе их у дестабилизујућем терористичком и криминалном деловању. Штавише, САД, НАТО и УНМИК су упорно штитили ратне злочинце од одговорности за почињене злочине или их ослобађали (случај Љимај) из Хашког трибунала. Паралелно их промовишу као демократске политичаре, који су пред очима међународних снага створили криминално-терористичку парадржаву, који треба да изграде европску будућност Косова и Метохије и гарантују равноправност и безбедност Србима и осталим неалбанцима и који треба да одлучују о статусу покрајине. А ради се о тешким злочинцима, бандитима и криминалцима. Британски посланик Мајк Хенкок је, позивајући колеге посланике у Парламентарној скупштини Савета Европе да гласају за резолуцију засновану на Мартијевом извештају, рекао: „За име Бога, урадите праву ствар и пошаљите поруку – зашто смо рукама прекрили очи, уши, уста и скоро деценију нисмо чули ни видели ништа“.

За Дика Мартија је рекао да је „реч о човеку који је чуо плач из гробова“. Чини се, међутим, да тај плач у Америци не чују. А да ли га добро чујемо ми у Србији? Или и ми прекривамо очи, уши и уста.

Р. В. С.

Режим гура Србију у НАТО

- **Најављени скуп у Београду показује да је Србија, у тајности, напустила политику војне неутралности и да корак по корак постаје чланица НАТО-а. У случају да не остваре зацртане циљеве, НАТО лобисти су спремни да земљу увуку у алијансу и без референдума, ако треба чак и без одлуке Народне скупштине**

Најава да ће у Београду, у јуну, бити одржана редовна годишња конференција НАТО-а и партнерских земаља изазвала је изненађење и негодовање јавности. Истовремено је показала да режим Бориса Тадића не одустаје од постепеног увлачења земље у НАТО. На том скупу ће учествовати 69 делегација (28 из држава чланица НАТО-а, 22 из земаља чланица Партнерства за мир, 14 из земаља Истамбулске иницијативе, и војни званичници седам држава из Медитеранског дијалога). Скуп ће бити одржан у Београду на иницијативу Србије. Министар одбране Србије Драган Шутановац је рекао да одлука НАТО-а да Србија буде домаћин једног од највећих војних скупова представља велико признање Војсци Србије и држави, и да ће Србија на том скупу имати могућност да презентује војне капацитете као и способност да организује тако велики скуп. Конференција ће, према његовим речима, имати и туристичку компоненту у промоцији Србије и најавио је промоцију туристичке понуде Београда и целе земље.

Када се по страни остави несувисла прича о ловном, сеском, бањском туризму као интегралном елементу планиране конференције, поставља се питање стварног циља који се жели постићи одржавањем таквог скупа у граду који је 1999. био мета суровог разарања НАТО бомбардера и у земљи у којој преко 70 одсто грађана не жели да Србија постане чланица алијансе. Званично је саопштено да ће скуп бити посвећен новом стратешком концепту НАТО-а и односу са партнерским државама у контексту одлука са последњег самита алијансе у Лисабону. Када се та прилично немушта и намерно неутрално скројена тема скупа разоткрије, долази се до конкретних циљева које промотери чланства Србије у НАТО-у желе да постигну.

Зашто ће, дакле, бити одржан скуп чланица НАТО-а и партнерских држава у Београду? До одговора на то пита-

ње се долази анализом новог стратешког концепта, посебно поглавља „Партнерства“. У том поглављу се, између осталог, каже: „Дијалог и сарадња са партнерима може да да конкретан допринос јачању међународне безбедности, да одбрани вредности на којима се наша алијанса базира, да допринесе НАТО операцијама, као и да припрема заинтересоване нације за чланство у НАТО“. Учешће у НАТО операцијама, а не у мисијама УН, и припрема заинтересоване нације за чланство су кључни елементи партнерства промовисаног у новом стратешком концепту НАТО-а. Став о учешћу партнерских земаља у операцијама НАТО-а је додатно прецизиран: „Ми ћемо дати нашим оперативним партнерима структурну улогу у обликовању стратегије и одлуке о НАТО мисијама у којима доприносе“. За ову анализу је битан и завршни став поглавља „Партнерства“: „Ми имамо за циљ да ...олакшамо евроатлантске интеграције западног Балкана, са циљем да се обезбеди трајни мир и стабилност на основу демократских вредности, регионалне сарадње и добросуседских односа“.

Креирање лажне слике да већинска Србија жели у НАТО

Скуп у Београду ће, дакле, имати прецизне циљеве:

1. Конференција треба да припреми чланство Србије у НАТО-у. То је њен најважнији део. Поред значајних политичких закључака који ће бити усвојени на том скупу, а који ће или бити сакривени од јавности или презентовани на начин да не може да се схвати њихова права суштина, празник НАТО-а у Београду треба да одбродвољи српску јавност стварањем позитивне слике и расположења према „туристима“ из алијансе, који су, подсећања ради, и 1999. били у „туристичкој“ посети Србији, мада су се њеним природним лепотама дивили из неудобних бомбардера. До јуна, када је планирано одржавање скупа, биће значајно интензивирана промоција НАТО-а у Србији преко медија, изјава званичника, самопрокламованих војних стручњака, минорних политичара, министра војног, „невладиних“ љубитеља евроатлантског партнерства, универзитетских професора који своје неостварене амбиције желе да реализују оданим служењем америчким и НАТО интересима... Пратећа појава ће, наравно, бити „истраживања“ јавног мњења која ће сигурно показати „велики преокрет“ у свести грађана Србије који ће почети да изјављују како ђаво и није тако црн. Али, та лажна слика која треба да помути још увек очувану свест огромне већине грађана Србије о државним и националним интересима треба да буде пласирана и другој страни. Наиме, очигледна је намера министра војног, иначе НАТО курсисте, и његових пајташа који све чине да Србију увуку у НАТО и тиме добију не само за себе доживотне бенефите, већ и за своју децу, унучке, чукунучке, подвале и стратезима у Вашингтону и Бриселу.

Добро позната жута медијска маширенија заглупљивања народа ће настојати да убеди званичнике САД и НАТО-а да је скупом у Београду направљен радикалан зао-

крет у српској перцепцији алијансе, и да од тог тренутка већинска Србија жели у чланство НАТО-а. Тим коперниканским обртом НАТО лобисти у Србији би оправдали средства која су уложена у њихово деловање и политичко напредовање и отворили би врата за даље персонално напредовање у структурама алијансе. Готово незапажено је прошла информација да је на иницијативу Србије одлучено да скуп буде одржан у Београду који, ето, треба да пожели добродошлицу онима који су га свирепо разарали. Речју, тај јунски скуп треба да буде завршна припрема за чланство Србије у НАТО-у. Треба се присетити изјаве генералног секретара алијансе, који је изјавио да ће Србија ући у НАТО „корак по корак, онако како је то Београд тражио... не пре краја 2012. године“. Скуп у Београду ће бити изузетно важан корак пре учлањења у НАТО. Наравно, нико од актуелних властодржаца није ни коментарисао, а камоли објаснио ту Расмусенову изјаву. Они ћуте као да се ништа није десило, иако је генерални секретар НАТО-а јасно и гласно рекао да режим Бориса Тадића обмањује јавност водећи тајну политику учлањења земље у алијансу, и то у условима када преко 70 одсто грађана то не прихвата.

2. Конференција има за циљ да поред Србије припреми и остале земље западног Балкана за чланство у НАТО-у. Ту, међутим, Србију чека тешко искушење јер су „добросуседски односи“ један од циљева „евроатлантске интеграције западног Балкана“. Имајући у виду недвосмислен став НАТО-а да је „независност“ Косова завршена ствар, те да алијанса снагом свог оружја отима Србији део територије и штити албанску парадржаву, те инсистирање званичника САД и НАТО-а да Србија успостави добросуседске односе са Косовом, онда је очигледно да Србија не може у алијансу док се коначно не одрекне своје јужне покрајине. Они који у Србији инсистирају на чланству наше земље у НАТО-у веома добро знају да то значи коначну сецесију Косова и Метохије и они под маском евроатлантских интеграција раде на томе заједно са Вашингтоном и Бриселом. При томе не нуде одговор на питање шта ће бити ако НАТО укључи „независно“ Косово у неку структуру партнерства, на пример у Истамбулску иницијативу, па Србија буде приморана да прихвати учешће на истом скупу на коме ће седети и тежак злочинац и криминалац Хашим Тачи?

3. Јунски скуп треба дефинитивно да припреми терен за учешће српског војног контингента у некој борбеној

мисији НАТО-а, највероватније у Авганистану. То је оно што САД и НАТО траже од Србије и од чега не одустају. Да су припреме за одлазак српских војника у мисију алијансе завршене, те да се чека још да буде донета одговарајућа политичка одлука, што се може десити на скупу у Београду, показала је показна вежба која је поводом дана Војске Србије одржана средином фебруара на Ушћу, у Београду. Вежба је показала степен обучености наших јединица „декларисаних за учешће у мултинационалним операцијама у складу са обавезама које Србија има у програму Партнерство за мир“. У вежби су импровизоване уобичајене ситуације у савременим оружаним сукобима попут оних у Ираку и Авганистану. Вежба је, дакле, показала спремност Војске Србије да учествује у НАТО мисијама. То је порука режима да је припремио и оспособио јединице које НАТО тражи као „топовско месо“. Када се та два догађаја (вежба и јунски скуп) повежу, онда нема дилеме да је званични Београд, опет у тајности, договорио слање наших војника у мисију алијансе. Наравно, нејасан је одговор на питање зашто би српски војници ишли да гину за америчке и НАТО интересе у белом свету, у ситуацији када ти исти НАТО војници на административној линији с пушкама на готово не дозвољавају српској војсци да се врати на своју територију, на Косову и Метохији.

Речју, најављени скуп у Београду показује да је Србија, у тајности, напустила политику војне неутралности и да корак по корак постаје чланица НАТО-а. У случају да не остваре зацртане циљеве, НАТО лобисти су спремни да земљу увуку у алијансу и без референдума, ако треба чак и без одлуке Народне скупштине. Ту, међутим, имају велики проблем. Не толико тај што САД желе да имају чисту ситуацију са сваком новом чланицом, не желе да већина грађана буде против чланства у алијанси, због чега је и режим у Црној Гори одустао од доношења одлуке о чланству у парламенту и кренуо да убеђује грађане да је приступање алијанси неопходно. Највећи проблем и непрестива препрека чланству Србије у НАТО-у је народ.

Р. В. С.

- Шта све бука може да направи. Монтгомери пи тао Тому за време митин га колико страна га учествује, три или четири (фри ор фор), а Тома раз умео СТИ Ю-ПОР.
- Смању је им се чланство, смањује се број по страни га, смањује се при лив новца са запада. Једино им расту же ла за влашћу и страх од скорог Воји ног повратка.
- Вучић изја вио да Ше пе лев повратак не мо же ути цасти на планове на предњака. Па и неће на плано ве. Само на њихо ву ре ализаци ју.
- По сте три десе так др жавних се кретара и неколико министара који су одлетели са функ ција, Мирко и оста ли уписали курс летења.
- Влада нам се сма ни ла. Апе ти ти су остали исти.
- Генерални дирек тор Колу ба ре из јавио да је било про пу ста од стра не претходних руково дила ца. Дакле, ни су све ус пели да поку пе. Нешто су и пропустили.
- Кли зшта су чудо. Ето и бив ши дирек тор „Путе ва Ср бије“ се из пле да ту окли знуо.
- Гра дна челник Бео града Драган Ђилас изјавио да влада није функци они сала као тим. На рду се чи ни да она ни је уоп ште функционисала.
- Мир ю Цвет ювић из ја вио да преузима ресор финансија. Ку ку нама.
- У рекон струкци ји владе министру вера ни Бог није мо гао да по мог не. Или није хтео, с обзиром на то како је овај радио.
- Косовски Албанац побио америч ке војнике у Франкфурту. Једна српска по словица гла аи: „Хра ни куче да те ује де“.
- Ис паде да је оно америчко бомбардова не нас било генерал на про ба за Ли би ју.
- На предњак Цвијан лобира по Евро пи за Богољуба Карића. Ту би могла би да важи по словица „Ру га руку ми је – образ оба двије“, кад би било образа.
- Недав но је један бело глави суп, ко ји се испилио у ре зрвату код нас, од летео чак у Јемен. Схватио и он да су ови, што влада ју Ср бијом много већи леши на ри и да нема шан се.
- У праву су ови из хашког тужи лштва што ка жу да их Воји слав Шешел лично вређа кад ка же да су из јаве сведо га лажне. Они су их сво јеручно писа ли.
- Напред на ци из пледа од уста ју од „Стиропор револу ције“. При ча се да је Вестерве ле („онај“ немач ки министар) до био зада так да им узме меру за величину сти ропора.
- Време се пролеп ша ла а „не има“ у Срби ји тек сад хладно. Да ни је због на јвљеног Во јиног по вратка.
- На род у Србији одне давно певуши је дан исти стих, ко ји гла аи: „Ал ће неко де бело да пла ти, кад се Воја у Срби ју врати“.
- То што су Ја ган пого ди ла два разор на земљотреса баш кад је Борис Тадић био тамо у по сети, чиста је случајност. Он је задужен за разарање Србије а не Ја га на.

Војислав Шешељ

званична интернет презентација

Залочела је осма година тамновања председника Српске радикалне странке, проф. др Војислава Шешеља у Хагу. О кафкијанском процесу века, у коме данас једини политички затвореник у Европи, упркос флагрантном кршењу његових људских и процесних права какво цивилизовани свет не познаје, успева да разори оптужницу, осујети покушај фалсификовања српске историје и разобличи лице и наличје глобализма, можете да се информисете на интернет адреси www.vseselj.com.

На интернет презентацији проф. др Војислава Шешеља можете прочитати и коментарисати најновије вести, видети најаве догађаја, погледати и преузети видео записе са суђења, прочитати поднеске, транскрипте статусних конференција и упознати се са активностима Тима који помаже одбрану др Шешеља.

Сви посетиоци сајта могу бесплатно преузети електронске верзије књига проф. др Војислава Шешеља, међу којима су капитална научна дела „Идеологија српског национализма” и „Римокатолички злочиначки пројекат вештачке хрватске нације”.

www.vseselj.com

Др Војислав Шешељ

**ХОЛАНДСКИ
КУРВИН СИН
АЛФОНС ОРИ**

СРПСКА РАДНИЧКА СТРАЖА
БЕОГРАД 2004.

Др Војислав Шешељ

**КОРУМПИСАНИ ПРЕДСЕДНИК
НЕЛЕГАЛНОГ ХАШКОГ СУДА
ФАУСТО ПОКАР**

СРПСКА РАДНИЧКА СТРАЖА
БЕОГРАД 2004.

Др Војислав Шешељ

**ПИТОМАЦ
МИНХЕНСКЕ ПИВНИЦЕ
ВОЛФГАНГ ШОМБУРГ**

СРПСКА РАДНИЧКА СТРАЖА
БЕОГРАД 2004.

Др Војислав Шешељ

**ПОКВАРЕНИ
МАЛТЕШКИ ПАОЦ
КАРМЕА АГИЈУС**

СРПСКА РАДНИЧКА СТРАЖА
БЕОГРАД 2005.

Др Војислав Шешељ

**СМРАДЉИВА ГВЈАНСКА СВИЊА
МОХАМЕД ШАХАБУДИН**

СРПСКА РАДНИЧКА СТРАЖА
БЕОГРАД 2005.

Др Војислав Шешељ

**ДЕГЕНЕРИСАНИ МАЈМУН
БАКОНЕ ПАСТИС МОЛОТО**

СРПСКА РАДНИЧКА СТРАЖА
БЕОГРАД 2005.

Др Војислав Шешељ

**РЕТАРДИРАНА
ХАШКА ТУЖИТЕЉКА
ХИЛДЕГАРА УЕРЦ-РЕЦЛАФ**

СРПСКА РАДНИЧКА СТРАЖА
БЕОГРАД 2005.

Др Војислав Шешељ

**ОЧЕРУПАНА
ХАШКА БУРКА
КРИСТИНА ДАА**

СРПСКА РАДНИЧКА СТРАЖА
БЕОГРАД 2005.

Др Војислав Шешељ

**АФЕРА ХРТКОВЦИ
И УСТАШКА КУРВА
НАТАША КАНДИТ**

СРПСКА РАДНИЧКА СТРАЖА
БЕОГРАД 2007.

Др Војислав Шешељ

**ХАШКА
ИНСТРУМЕНТАЛИЗАЦИЈА
ЛАЖНИХ СВЕДОКА**

СРПСКА РАДНИЧКА СТРАЖА
БЕОГРАД 2007.

Др Војислав Шешељ

**ПОНТИФЕКС МАКСИМУС
САТАНИСТИЧКЕ ЦРКВЕ
ЈОВАН ПАВАЕ ДРУГИ**

СРПСКА РАДНИЧКА СТРАЖА
БЕОГРАД 2004.

Др Војислав Шешељ

**АНТИХРИСТОВ НАМЕСНИК
ЗАКЉОЧАЧКИ РИМСКИ ПАПА
БЕНЕДИКТ ШЕСНАЕСТИ**

СРПСКА РАДНИЧКА СТРАЖА
БЕОГРАД 2004.

Др Војислав Шешељ

**ВАТИКАН ГЛАВНО
САТАНИНО ГНЕЗДО**

СРПСКА РАДНИЧКА СТРАЖА
БЕОГРАД 2004.

Др Војислав Шешељ

**РИМСКА КУРЈА
ВЕЧНО ЖЕДНА
СРПСКЕ КРВИ**

СРПСКА РАДНИЧКА СТРАЖА
БЕОГРАД 2004.

Др Војислав Шешељ

**ЕВРОПСКА УНИЈА
САТАНИСТИЧКА ТВОРЕВИНА**

СРПСКА РАДНИЧКА СТРАЖА
БЕОГРАД 2004.

Др Војислав Шешељ

**СРПСКИ
БАРОН МИХАЈУСЕН
АЛЕКСАНДАР ВУЧИЋ**

СРПСКА РАДНИЧКА СТРАЖА
БЕОГРАД 2005.

Др Војислав Шешељ

**САНАДЕРОВА
МАЧКИЦА
АЛЕКСАНДАР ВУЧИЋ**

СРПСКА РАДНИЧКА СТРАЖА
БЕОГРАД 2009.

Др Војислав Шешељ

**НАРОГУШЕНО
ШКОТСКО ГОВНО
ЈАН БОНОМИ**

СРПСКА РАДНИЧКА СТРАЖА
БЕОГРАД 2009.

Др Војислав Шешељ

**СМЕЖУРАНО
КЕНГУРОВО МУДО
КЕВИН ПАРКЕР**

СРПСКА РАДНИЧКА СТРАЖА
БЕОГРАД 2009.

Др Војислав Шешељ

**ЈУЖНОКОРЕЈСКА ГЪИДА
О ГОН КВОН**

СРПСКА РАДНИЧКА СТРАЖА
БЕОГРАД 2009.

Др Војислав Шешељ

**УБИСТВО
МАФИЈАШКОГ ПРЕДСИЈЕРА
БОРАНА ЂИЊИЋА**

СРПСКА РАДНИЧКА СТРАЖА
БЕОГРАД 2008.

Др Војислав Шешељ

**МАФИЈА УБИЛА
СВОГ АНДЕРА**

СРПСКА РАДНИЧКА СТРАЖА
БЕОГРАД 2008.

Др Војислав Шешељ

**ПРОПАДИ ПУЧ
ТОМИСЛАВ НИКОЛИЋ**

СРПСКА РАДНИЧКА СТРАЖА
БЕОГРАД 2008.

Др Војислав Шешељ

**ХАШКИ ДЕНУНЦИЈАНТ
ТОМИСЛАВ НИКОЛИЋ**

СРПСКА РАДНИЧКА СТРАЖА
БЕОГРАД 2008.

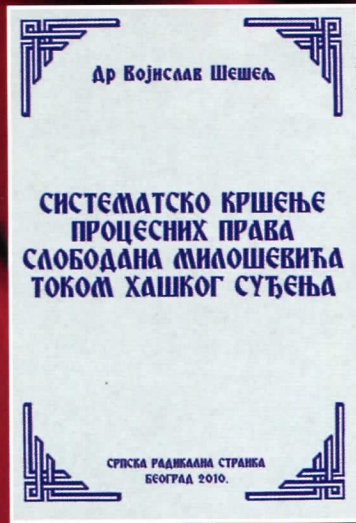
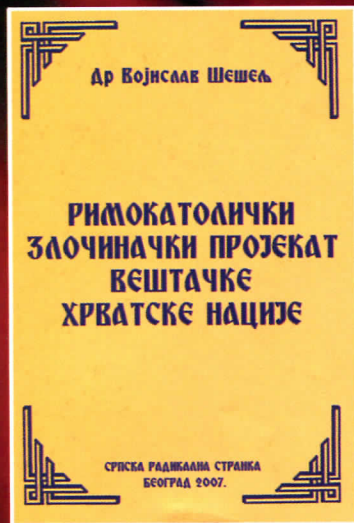
Др Војислав Шешељ

**ПОРТПАРОЛ
ЛОПОВСКЕ СТРАЖЕ
АЛЕКСАНДАР ВУЧИЋ**

СРПСКА РАДНИЧКА СТРАЖА
БЕОГРАД 2008.

НАУЧНИ РАДОВИ ПРОФ. ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА

Четири капиталне књиге проф. др Војислава Шешеља у којима су објављене чињенице о Римокатоличкој цркви и Хрватима, антисрпској природи Хашког трибунала, као и циљеви и морални судови српског национализма.

ТАЈНИ ДОКУМЕНТИ СЛУЖБЕ ДРЖАВНЕ БЕЗБЕДНОСТИ О ПРАЂЕЊУ ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА

Четири тома документације Службе државне безбедности која је интезивно пратила др Шешеља од 1982. до 2003. године. Садржај ових тајних докумената показује Шешељево одлучну дисидентску борбу за демократизацију друштва, као и његову изванредну антиципацију догађаја на које је благовремено упозоравао. Једини досије који је доступан јавности, сви остали политичари су после петооктобарског пуча узели своје досијее из Службе само да би их склонили од очију јавности.

